

پیشوایان صدیقین

امام زمان^(عج)
آرزوی بشریت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

آیت الله سید محمد تقی مدرسی

پیشوایان صدّیقین

لہام زمان (عج) آرزوی پشیدت

آیت اللہ سید محمد تقی مدری

مترجم:

انتصار شوشتاری زاده

مدرسی، محمد تقی ۱۹۴۵ء۔

پیشوایان صدّیقین: امام زمان (عج) آرزوی بشریت / محمد تقی مدرسی؛ مترجم انتصار شوستریزاده۔ تهران: محبان الحسین ط^ب ۱۳۸۰.

ISBN 964-7373-18-X: ۵۰۰۰ ریال

۱۷۱ ص.

فهرستنویسی بر اساس اطلاعات فیبا.

عنوان اصلی: الامام المهدي (عج) قدوة الصدّیقین.

۱. محمد بن حسن (عج)، امام دوازدهم، ۲۵۵ق.. سرگذشت نامه. ۲. مهدویت.
الف. شوستریزاده، انتصار، ۱۳۵۷ء۔ مترجم. ب. عنوان.

۲۹۷/۹۵۹

BP51/۳۵م/۷۶۰۴۱

۱۳۸۰-۱۶۰۵۳

کتابخانه ملی ایران

۱۳۸۰

پیشوایان صدّیقین

امام زمان (عج) آرزوی بشریت

آیت الله سید محمد تقی مدرسی

مترجم: انتصار شوستریزاده

ناشر: انتشارات محبان الحسین ط^ب

چاپ اول: پاییز ۱۳۸۰ء - ۳۰۰۰ نسخه

قیمت: ۵۰۰۰ ریال

آدرس: تهران، کریمخان زند، بهآفرین، بن بست چهارم پلاک ۵۲، تلفن ۰۷۴۳۵۷۴۰۶

دفتر پخش: خیابان ناصر خسرو - کوچه حاج نایب - تلفن ۰۷۱۸۰۳۹۰

ISBN 964-7373-18-X

شابلک X-۱۸-۷۳۷۳-۹۶۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحُكْمُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
إِنَّا لَنَا مِنْ حِلْمٍ وَّلَا
لِنَا مِنْ حِلْمٍ مِّنْهُ

پیشگفتار ۱۱

گفتار اول - چشم اندازی به روز موعود

۵۵ - ۱۵

۱۷	حضرت مهدی ، بقیة الله
۲۲	بشریت در انتظار تحقق یافتن نوید
۲۵	بشریت میان امید و نامیدی
۲۸	﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾
۲۹	امید راستین
۳۱	مرگ بر دروغگویان
۳۴	امام زمان ، بزرگترین آزروی بشریت
۳۵	جهان و بیم نابودی
۳۶	ضرورت اعتقاد به وحی
۳۷	ایمان به تداوم وحی
۳۷	چگونه امید را در وجودمان پایه ریزی نماییم ؟
۳۹	نیاز ما به امیدواری

۶ امام زمان (عج) آرزوی بشریت
۴۱ روز موعود، آرزوی بشریت و توشه راه
۴۱ پیچ و خمهاي خطرناک
۴۳ توشه اميد و خوشبینی
۴۴ اميد بشریت
۴۵ سنت ظهور
۴۶ بشریت در انتظار
۴۸ انتظار فرج نیکوترين اعمال
۴۸ رابطه انتظار با واقعيت ما
۵۰ بحران حکومتهاي طاغوتی
۵۱ انتظار فرج نیکوترين اعمال
۵۲ راز توانمندي ما، در اعتقاد به امام مهدی (عج) نهفته است .
۵۳ اهمیت اميدواری و خوشبینی
۵۴ اندیشه انتظار مستکبرین را می هراساند

گفتار دوم - در انتظار امام مهدی (عج)

۱۱۵ - ۵۷

۵۹ ابعاد حياتی عقیده به امام مهدی (عج)
۶۰ بینشهاي شناخت امامت و امام
۶۴ چگونه می توان پایه های رابطه بالامام مهدی را محکم ساخت؟
۶۶ عقیده به امام مهدی (عج)
۷۰ انتظار مفهومی است مکتبی - نهضتی

۷	فهرست مطالب
۷۳	فایده‌های عصر غیبت کبری
۷۳	فواید عصر غیبت کبری
۷۴	راه بهره‌جویی از وجود امام زمان (عج) ...
۷۵	۱ - انتظار فرج
۷۷	۲ - تقویت روحیّة انسان مؤمن
۷۸	۳ - برکت دعای امام (عج) برای پیروانش
۷۸	۴ - اجر و پاداش الٰهی
۸۱	فایده‌های حقیقی
۸۲	۱ - تغییر رفتار
۸۲	۲ - آمادگی روحی و جسمی
۸۲	۳ - بشارت دادن به ظهور امام
۸۵	مفهوم راستین انتظار
۸۶	پیوند ما با امام مهدی (عج)
۸۶	۱ - تحقیق ظهور، بواسطه مؤمنان مجاهد
۸۸	۲ - جهاد دو نوع می‌باشد
۸۸	جهاد سرشنست مؤمنین است
۸۹	نجات از آتش دوزخ، والاترین هدف مؤمنین
۹۰	آنچه یک انسان مؤمن بدست می‌آورد
۹۱	جهاد در همه شرایط
۹۲	حواریّون اسوه مؤمنان
۹۳	امام مهدی (عج) خورشید پنهان !

۸ امام زمان (عج) آرزوی بشریت

۹۴	جهات پیوند ما با امام مهدی (عج)
۹۷	چگونه از منتظران امام مهدی (عج) باشیم؟
۹۷	مهدی آخرین وصی
۹۸	ظهور اقتضای رحمت النبی
۹۹	ظهور، همان خوشبختی راستین
۱۰۰	چرا بشریت به این حالت رسید؟
۱۰۱	چاره جویی در مذهب اهل‌بیت ﷺ
۱۰۲	مفهوم راستین انتظار
۱۰۶	چگونه امام زمان (عج) را خشنودسازیم؟
۱۰۸	در پیشواز امام مهدی (عج)
۱۱۰	آیا هر جنگی، جهاد می‌باشد؟
۱۱۳	اوج کشمکش میان ایمان و جاہلیت

گفتار سوم - ولایت و ایمان به غیب

۱۷۱ - ۱۱۷

۱۱۹	شالوده‌های ولایت النبی
۱۲۲	محورهای نظام سیاسی در اسلام
۱۲۵	سلسله مراتب نظام ولایت
۱۲۷	شوری و دموکراسی
۱۳۰	ولایت، راه تحقیق عدالت
۱۳۰	قرآن، شفایی است بر هر درد!

حقیقت عدالت ۱۳۲
چرا بی‌نوایی و محرومیت؟ ۱۳۳
آفریدگار، خواهان عزّت و کرامت برای انسانهاست ۱۳۴
دو سفارش اللهی ۱۳۶
چگونه جامعه امانت و عدالت بوجود آوریم؟ ۱۳۶
راه عدالت ۱۳۸
معیار ولی امر ۱۳۸
اهل بیت، خود او لواامر می‌باشند ۱۴۰
آیا نیاز ما به امامت منتفی شده است؟ ۱۴۱
در دوران کنونی، امام کیست؟ ۱۴۱
آثار وجود امام مهدی (عج) ۱۴۲
اهمیت پیروی از مرجعیت ۱۴۳
خط ولایت همان خط مستقیم است ۱۴۴
شباهتهای امام مهدی (عج) با حضرت موسی علیه السلام ۱۴۷
شباهتهای میان امام مهدی (عج) و حضرت موسی علیه السلام ۱۴۸
اثبات قدرت اللهی ۱۴۸
انتظار طولانی ۱۵۰
غیبت صغیری ۱۵۱
وظیفه ما در دوران غیبت ۱۵۱
مفهوم ایمان به غیب چیست؟ ۱۵۳
ایمان به حقایق غیبی ۱۵۸

..... امام زمان (عج) آرزوی بشریت	۱۰
سنت آسمانی ۱۶۲	
نیاز ما به پیوند غیب ۱۶۶	
توشهه ما در مقابله مشکلات ۱۶۶	
رهبری و تصمیم‌گیری مشکل ۱۶۷	
ضرورت اهمیت بخشنیدن به مسائل غیبی ۱۶۹	
برای نجات مستضعفین ۱۷۰	

پیشگفتار

سپاس مخصوص پروردگار جهانیان است و درود و سلام بر اشرف مخلوقات عالم ، محمد مصطفی و اهل بیت نیکو سرشت و پاکش ! برای اینکه آدمی به والاترین درجات پرهیزگاری و پیروزی دست یابد و زندگی نیکویی داشته باشد ، ناگزیر است که از اسوه‌های پیروی نماید و الگویی را پیش روی خود قرار دهد.

ما در دورانی زندگی می‌کنیم که انسان ، در انتخاب اسوه و الگویی که هدف او در زندگی و نیز سنجه اندیشه‌ها ، عملکردها و بلندپروازیهایش باشد ، با دشواریهایی رو برو می‌گردد. تا آنجاکه امروزه ، وسائل ارتباط جمعی صدها نام و شخصیت چشمگیر ، در زمینه‌های گوناگون را به ما معرفی می‌کنند ، بطوریکه بعضی از مردم در انتخاب الگویی برای خود ، سرگشته شده‌اند ؟ بلکه گاهی آدمی ، میان کمیت زیادی از نامهای پرزرق و برق سرگردان می‌شود و به الگوی دلخواهش نمی‌رسد ؟ در نتیجه در سردرگمی به سرمی برد.

در سایه این فضاهای تبلیغاتی راه اندازی شده توسط وسایل ارتباط جمعی ، برخی از مردم بدون اندیشه ، با آن همراه می شوند ؛ به گونه ای که دلشان را به هر کس که این رسانه ها عرضه می دارند ، می سپارند. چه آن شخص قهرمان ورزشی ، یا ستاره سینمایی و یا چهره سیاسی باشد. چنانچه دقیق بنگریم ، می یابیم که اگر به راستی هم آنها الگو باشند ، فقط در یک ویژگی و یا نوعی ابتکار اسوه هستند. علاوه بر آن ، اگر دارای اهمیت حیاتی و منزلت اجتماعی هم باشند... ولی ، نمی توانند با هر یک از انسانها به خاطر اختلاف نظر و سلیقه هماهنگی ایجاد کنند. اما ، اگر اسوه ای را جستجو کنیم که هر تشنگی را سیراب نماید و با همه هماهنگ باشد... کسی را جز یک شخصیت نمی یابیم. او ، امام مهدی ، حجّة ابن الحسن العسكري عليه السلام است.

در وجود اوست که انسان ، خواسته اش را می یابد و در رهگذر آن ، بلند پرواز یهایش محقق می گردد و به واسطه آن وارد بهشت می گردد. در اینجا شایسته است که از او چشم نپوشیم ، بلکه با گذر از شناخت شخصیت او و فراگرفتن سخنانش و گرایش به سوی روش و شیوه اش ، به او نزدیک شویم.

اگر کسی به شخصیت دیگری -با هرگونه ویژگی- جز او روی آورد ، راه را اشتباه رفته است. همانا امام مهدی (عج) ، الگوی راست پیشگان و چراغ راه نیکوکاران است. در یک کلام ، او هدیه پروردگار بزرگ منش ، برای همه آدمیان است ؛ تا با اذن خداوند متعال ، آنها را از ظلم و ستم رهانیده و به سوی ساحل عدل و داد رهنمون سازد.

بدون هیچ مبالغه‌ای ، سخن پیرامون امام مهدی (عج) ، دلها را به سوی خود می‌کشاند و بر نفسها چیره می‌گردد. زیرا ، صحبت درباره شخصیتی است که سرشار از فضیلتها ، ارزشها و کرامات است. همچنین او مرهمی بر هر زخم و شفایی برای هر دردی است و تنها او سازنده زندگی دلها و روحها است.

با این هدف که به امام علیه السلام حتی یک گام نزدیک شویم و راه را با هدایت او بیابیم و نیز در زندگی وی تأمل نماییم ، به جمع آوری گزیده‌ای از سخنان جناب آیت الله سید محمد تقی مدرسی در مناسبات گوناگون ، پیرامون امام متظر و شخصیت ایشان ، پرداختیم. از خداوند متعال خواستاریم که برای بندگان صالحش سودمند واقع شود و نیز بواسطه آن بر اجر و ثوابمان تاریخ داشتیم.

بخش فرهنگی

دفتر آیت الله سید محمد تقی مدرسی

تهران ۲ / ذی القعده / ۱۴۲۱ ه. ق

گفتار اول

چشم‌اندازی به روز موعود

- ﴿ حضرت مهدی ، بقیة الله ﴾
- ﴿ بشریت در انتظار تحقق یافتن نوید ﴾
- ﴿ امام زمان(عج) بزرگترین آرزوی انسانیت ﴾
- ﴿ روز موعود؛ آرزوی بشریت و توشه راه ﴾
- ﴿ انتظار فرج نیکوترین اعمال ﴾

حضرت مهدی ، بقیة الله

﴿بَقِيَّتُ اللَّهِ حَيْرُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِظٍ﴾^۱.
«آنچه خداوند برای شما باقی گذارده (بقیة الله) ، برایتان بهتر است اگر ایمان
داشته باشد. و من ، پاسدار شما نیستم.»

امروزه مسلمانان در شرایط حساس و پراز چالش زندگی می‌کنند.
از جمله آنها ، چالشهای مادی هستند که در برگیرنده زندگی مادی
و سرزمهینهایشان است و برخی دیگر ، چالشهای روحی و معنوی
می‌باشند که ارزشها و ماهیتیشان را فرامی‌گیرند.

از نظرها پنهان نیست که تعدادی از سرزمهینهای اسلامی از خطر
اعتباد به مواد مخدر رنج می‌برند. این مواد منفور ، بسیاری از جوانان
ما را گرفتار ساخته ، به گونه‌ای که تنها در یک کشور اسلامی ، تقریباً
پنج میلیون معتاد یافت می‌شود.

برخی از کشورهای اسلامی خطر جنگ را پیش رو دارند. به تازگی
گفته شده است که دولتهای غربی ، بمب هسته‌ای به منطقه خلیج فارس

۱- سوره هود ، آیة ۸۶.

آورده‌اند. صدالبته آنرا برای سرنگونی دولت صدام وارد نکرده‌اند! چراکه او، بی‌تردید ساخته و پرداخته خود آنها می‌باشد. در این صورت خطر وجود آن بمب، ملت‌های مسلمان منطقه را تهدید می‌کند. بمبی که تأثیر آن پنجاه برابر بیشتر از بمب استفاده شده در هیروشیما می‌باشد. (بمب هیروشیما جان صدهزار ژاپنی را در مدت زمانی کمتر از ۱ ثانیه گرفت و آنها را به دود و خاکستر تبدیل نمود.)

همچنین ما، با خطر تهاجم فرهنگی ویرانگر غرب که از رشها و اندیشه‌های را تهدید می‌کند، رویرو می‌باشیم. زیرا، ماهواره‌هایی که تعداد آنها از پانصد ماهواره تجاوز می‌کند، با پخش روزانه صدها هزار فیلم مبتذل، بی‌بند و باری، فساد و ابتذال را به ژرفای زندگی اجتماعی و فردی ما وارد کرده‌اند؛ به گونه‌ای که دیگر فرزندان‌مان از آن ما نیستند، بلکه قبل از هر چیز، فرزندان غرب گشته‌اند. زیرا، غرب آنها را تربیت می‌کند و بر روح، عقل و اراده ایشان چیره می‌شود.

از سویی دیگر، امروز ما به دلیل ضعف زیربنای اقتصادی، با مشکلات خشکسالی، کمبود آب و محصولات کشاورزی روبرو هستیم.

حال چگونه با این مشکلات مبارزه کنیم؟ و به که پناه ببریم؟ آیا به آمریکا، روسیه و یا اروپا پناه جوییم؟!

خداوند متعال به تمامی این پرسشها چنین پاسخ می‌دهد؛ که: «**بَقِيَّةُ اللَّهِ حَيْرُ لَكُمْ**» (آنچه خداوند برای شما باقی گذاarde (بقیة الله) برایتان بهتر است.»

آنچه که از برخی آیات قرآن و روایات ائمه اطهار علیهم السلام برمی‌آید آن است که ، خداوند بزرگ کوهها را در زمین برای حفظ تعادل آن برپاداشته است. آنها همچون لنگری هستند که برای حفظ تعادل کشته قرار داده شده‌اند. حال کیست که ساکنان زمین را از آوارگی ، ویرانی و سردرگمی حفظ نماید ؟ !

همانا او ، امام زمان ، مهدی منتظر عجل الله فرجه ، می‌باشد. اوست پیشوای مردم زمین ، و اگر وجود مبارک ایشان نبود ، زمین هر آینه ساکنین خود را فرو می‌بلعید و همه چیز را به ویرانه‌ای هولناک دگرگون می‌ساخت.

اما در هر حال ، نباید تنها به ادعای ایمان به این امام بزرگوار بسته کرد ، بلکه باید به ریسمان او چنگ زنیم ؛ همچون کسی که ، در میان امواج متلاطم دریا ، در حال غرق شدن است و در نزدیکی او ، چوبی روی سطح آب شناور است. تنها نگاه کردن به آن ، او را بسته نیست ، بلکه باید بر آن بیاویزد.

خداوند متعال ، ما را به پیروی از قرآن و اهل‌بیت علیهم السلام امر کرده است. چنانکه می‌فرماید: ﴿وَاغْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيعاً﴾.

اهل‌بیت - تنها - آنها کشته نجات هستند. هر کس با ایشان همراه گردد ، رهایی یافته ؛ و هر که روی برگرداند ، نابود گشته است.

حال چگونه به ریسمان الهی چنگ زنیم ؛ و چگونه با کشته نجات همراه گردیم ؟ !

ای مسلمان ! بدان ! امام مهدی (عج) از هر چیز که فکر می‌کنی به تو

نژدیکتر است. او در کنار توست و تو در کنار او. اما ، تو با ارتکاب
گناه ، تلاش می کنی که از او کناره بگیری !

روایتی را سماعه از امام صادق علیه السلام چنین نقل کرده است که ، ایشان
فرمودند: «چرا به پیامبر اکرم آزار می رسانید؟» مردی به او گفت:
چگونه آزار می رسانیم؟ امام فرمودند: «آیا می دانید که اعمالتان را بر او
عرضه می نمایند؟ چنانکه در آن گناهی ببیند ، آزرده می گردد ؟
پس پیامبر خدا را میازارید و او را خشنود سازید.^۱

بنابراین پیامبر و ائمه اطهار از آنکه در کارنامه اعمال دوستداران
خود گناهانی چون: شرابخواری ، شنیدن غناء ، غیبت کردن ، تهمت
زدن ، سخن چینی (نمیمه) ، تفرقه ، تعصّب ، سستی و فرار از جهاد را
ببیند ، آزرده می گردند.

همانگونه که ارتکاب گناه ، پردهای را میان بنده گنهکار
و پروردگارش ایجاد می نماید ، میان اولیاء خدا و دوستدارانشان نیز
چنین حجابی را قرار می دهد.

حال می توان ، از رهگذر پایندی به نکات ذیل ، حجابهای ایجاد
شده میان مؤمنین و امامشان را از بین برد:

۱ - دوری جستن از گناه و توبه کردن به بارگاه حق تعالی؛ عدم
نامیدی از رحمت الله و نیز عدم سبک شمردن شأن اولیاء خدا.

۲ - افزایش بنیادهای تضمین کننده پایداری فکر و اندیشه ؛
همچون ساختن مساجد ، حسینیه ها و مدرسه های علمیه . زیرا ، آنها

چون ستونهای ساختمانی هستند که آن را پا بر جانگاه می‌دارند و نیز مانند دژی مستحکم می‌باشند که شهر را از گزند دشمنان ایمن می‌دارند.

۳- اهمیت به تربیت نیکو و درست فرزندان ؛ چه ، آن ضمانتی است برای استمرار دین در زندگی . آدمی مسؤول تربیت فرزندان خویش در دنیا و آخرت است و آن ، بسیار مهمتر از تهیه نان شب ایشان است . بویژه اگر درک نماییم که خداوند متعال انسان را می‌آفریند و روزی او را معین می‌سازد . در اینجا بر پدر و مادر واجب می‌گردد که قبل از هر چیز ، فرزندان خود را به آموختن قرآن و شناخت پیامبر و ائمه اطهار طَهَّارَةً نزدیک سازند ؛ تا بتوانند بدین وسیله سلامتی آنها را در برابر کجرویها تضمین کنند و یا زمینه‌های افتادن ایشان در دام دشمنان را بکاہند .

در زمان غیبت ، از ما خواسته شده است که توجه زیادی به امام زمان داشته باشیم ؛ تا آنجاکه در برخی از روایات بر این تأکید شده است که او را با لقب «بقیة الله» مخاطب قرار دهیم . شاید دلیل آن ، این باشد که صد و بیست و چهار هزار پیامبر در گذشته نقش مقدس خود را به خوبی ایفا کرده‌اند و به مقام والایی دست یافته‌اند . همچنین پس از آنها ، او صیاء - که چندین برابر پیامبران بودند - آمدند و نقش آنها نیز به پایان رسیده است . حال هیچ ریسمانی میان آسمان و زمین - بعد از قرآن - باقی نمانده تا به آن چنگ زنیم ، جز این امام بزرگوار . پس به این ریسمان بیاویزیم و بدان توجه نماییم و از او بخواهیم که وسیله و شفاعت کننده ما ، در بارگاه حق تعالیٰ باشد .

بُشريت در انتظار تحقیق یافتن نوید

﴿ وَكَيْفَ تَكُفُّرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَى عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيْكُمْ رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ * يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴾^۱

«و چگونه ممکن است شما کافر شوید ، با اینکه آیات خدا بر شما خوانده می شود ، و پیامبر او در میان شماست ؟ ! و هر کس به خدا تمسک جوید ، به راهی راست ، هدایت شده است * ای کسانی که ایمان آورده اید ! آن گونه که حق تقوا و پرهیز کاری است ، از خدا پرهیز نماید ؛ و از دنیا نروید ، مگر اینکه مسلمان باشید .» رسالت اسلامی - آخرین رسالت الله - همچون میوه هایی است که خداوند به انسان بخشیده است . اگر به درستی از همه آنها بهره بگیرد ، بدنش کامل ، سالم و پر توان خواهد داشت . اما ، اگر استفاده نیکویی از آنها نکند ، فایده مورد نظر را به دست نمی آورند . به ویژه که بدن به همه آنچه میوه ها در بردارند ، نیازمند است . همانا حکمت الله ، نیازهای

بدن آدمی همچون ویژگی ساخت نیرو ، پویایی و توانایی بدن را برابر پایه خواص میوه‌ها بنانهاده است ؛ تا آنجا که اگر آدمی میوه‌ای را جدای از دیگری استفاده نماید ، احساس کمبود و نیاز به آن میوه‌ای که نخورده است ، می‌کند.

همانگونه که گفته شد ، دین به میوه‌ها ماند ؛ از این جهت که دین عبارت است از : واحد تکامل یافته‌ای که باید از تمام اجزای آن ، بهره جست . یعنی ، باید جزئی را برگزید و بقیه اجزاء را رها کرد . اگر جامعه بشری به بندبند روشها ، آموخته‌ها و سفارشات دین بازگردد ، به والاترین خوشبختی دست خواهد یافت .

اما ، اگر به بخشی از آن بسته کند ، تنها از آن بخش بهره خواهد برداشت .

هر چند ، جامعه‌ای که به برخی از سفارشات عمل می‌کند و برخی دیگر را رهای نماید ، به خوشبختی کامل دست نمی‌یابد ؛اما ، با این حال دچار نگون بختی مطلق هم نمی‌گردد .

فرض کنیم که جامعه‌ما تنها به فریضه نیکویی به پدر و مادر پایبند است و دیگر سفارشات دینی را نادیده می‌گیرد . در اینجا فقط از هر آنچه که بدان پایبند است ، سود می‌جوید . حتی اگر ملتی به اصول اسلامی در زمینه اقتصادی همچون تحریم ربا ، کلاهبرداری ، دزدی و سستی عمل کند ؛ تنها از ناحیه اقتصادی ، ملتی خوشبخت خواهد بود . آیا ملتهای غربی را نمی‌بینید هنگامیکه به سفارشات اسلام در این زمینه عمل کردند ، به چه رشد اقتصادی چشمگیری دست یافتند .

در حالیکه آنها با خواستگاه این سفارشات آشنا نبودند و با وجودیکه به تعالیم اسلامی دیگر چون: نماز، روزه، امر به معروف و نهی از منکر عمل نمی‌کردند...

همانا، این سخنان مقدمه‌ای بیش نیستند، برای آنچه که می‌خواهم به مناسبت ولادت امام مهدی (عج) بگویم.

از مهمترین سفارشات پیامبران به امّتها یشان در طول تاریخ، ایمان به این امام بزرگوار و اهمیت جدی به ایده انتظار ظهور او بوده است. خداوند هیچ پیامبری را مبعوث نگردانید، مگر آنکه بر او نمایان ساخت که، پایان این جهان به نیکی و سعادت می‌انجامد و همانا سرانجام نیک برای پرهیزکاران است. همچنین خداوند زمین را به بندگان نیکوکارش واگذار می‌کند؛ تا آنجاکه مستضعفین را در پایان راه پیروز می‌گرداند.

همه پیامبران، فرستادگان، ائمه اطهار و نیکوکاران به حقیقت ظهور امام مهدی (عج) در آخر الزمان و نیز، به این حقیقت که خداوند پس از پرشدن زمین از ظلم و نگون بختی توسط ستمکاران و پیروانشان، به واسطه او - امام زمان - زمین را از عدل و داد و خوشبختی پر می‌نماید؛ ایمان آورده‌اند. همچنین پیامبران که در رأس آنها، سرور و سالارمان، حضرت محمد ﷺ، می‌باشد؛ در طول زندگانی خود به این ظهور و عده داده شده، بشارت داده‌اند. ائمه اطهار نیز بارها این نوید را داده‌اند.

ما اگر فرض کنیم که ملتی به این ایده - ایده انتظار ظهور امام

مهدی (عج) - پایبند است ، - بدون در نظر گرفتن گرایش این ملت به ایده‌ها و سفارشات اللهی دیگر و یا ایمان به آنها - بر ما روشن خواهد گشت که این ملت ، سودکلانی را به خاطر اهمیت دادن به این سفارش بزرگ نصیب خود می‌گرداند.

بشریت میان امید و نامیدی

جامعه بشری خبرهای ویرانیهای جهانگیر ، جنگهای بین المللی ، توطئه‌های سیاسی و تجاوز به حقوق دیگران را می‌شنود و در هر شبانه‌روز با خبرهای هولناکی غافلگیر می‌گردد ؛ تا آنجاکه اگر از این خبر آگاهی یابد که ، کره زمین به کمربند انفجاری ، از انواع بمبهای هسته‌ای ، شیمیایی و میکروبی و نیز انواع اسلحه‌های دهشتناک کشtar جمعی مجهز شده است ! بیم و ترس فراوانی سراسر وجودش را فراخواهد گرفت . همچنین با آگاهی یافتن از گسترش شکاف لایه اوزون و بالا رفتن دمای زمین و اتمسفر تا اندازه‌ای که آب دریاها ، خشکی‌هارا بپوشاند و یا افزایش احتمال بروز زمین لرزه و فعالیتهای آتشفسانی و یا خبرهای وحشت‌انگیز و دلهره‌آور دیگری ، بیمناک می‌گردد . بلکه پژوهش‌های استراتژیک براین موضوع تأکید می‌کنند که جهان - به همراه انسان - به زودی پایان خواهد یافت و آن در صورتی است که روشهای ویرانگر چون استفاده بی‌رویه از نفت و گاز و نابود کردن جنگلها که برای آدمی آفریده شده‌اند ، استمرار یابند . این امر ، به انقراض نسل آدمی بر روی این کره خاکی می‌انجامد .

انسانها با شنیدن اینگونه خبرها در هر شب‌انه روز ، به خود فرو می‌روند و از زندگی و پویایی نامید می‌گردند ؛ تا آنجاکه - در این فضای بدینی و نامیدی - خواهان مرگ زود هنگام خود خواهند شد. با اینکه دل بشریت براساس سازگاری با دگرگونی و تحول سرشته شده است ؛ اما دیگر نمی‌تواند در برابر موجهای وحشتی که به سویش می‌آیند ، مقاومت کند و دچار ناتوانی می‌گردد.

ولی ، اگر همین بشر فرموده خداوند بزرگ را بخواند : «**وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِي الصَّالِحُونَ**»^۱ ؛ «در زبور بعد از ذکر (تورات) نوشته‌یم : بندگان شایسته‌ام وارث زمین خواهند شد.» و با نفس خود سخن بگوید ، به خداوند متعال ایمان می‌آورد و درک می‌نماید که خداوند ، جهان را جز به نیکی ، خوشبختی و آرامش پایان نمی‌بخشد. این کشته سرگردان میان طوفانها و امواج متلاطم دریا ، به زودی به ساحل امنی خواهد رسید و در هر آن ، امکان وقوع معجزه بزرگ‌النهی وجود دارد. حتی اگر این معجزه برای نسلهای آینده تحقق یابد ، بدون شک به دنبال آن ، بشریت زندگی همراه با امیدواری ، نشاط و پویایی و به دور از نامیدی و سرخوردگی خواهد داشت.

بنابراین ، شایسته است که دعوت اسلامی به همه انسانها چه مسیحی ، یهودی ، کافر و بتپرست توجه نماید و این بشارت را به همگان دهد که خداوند متعال انسانها را برای عذاب دادن نیافریده و یا اینکه آنها را برای نگون بخت شدن به زمین نفرستاده است.

همچنین خداوند از انسانهای ظالم و ستمکاری که در زمین بسیار فساد می‌کنند، خشنود نمی‌باشد؛ به این دلیل که او پروردگار جهان و مسلط بر سرنوشت آن است. پس اوست بخشایشگری که اندازه‌ای برای رحمتش وجود ندارد و این رحمت و اراده‌اللهی از اینکه سرنوشت زمین به دست ستمکاران - هر چند که بسیار فساد کنند - بیفتند، اباکرده است.

جهان، هنوز دگرگونیهای حاصله از جنگ سرد میان ایالات متحده آمریکا - غرب - و شوروی سابق - شرق - را به یاد می‌آورد. اینکه چگونه زمین در آن زمان بر لبه پرتگاه جنگهای هسته‌ای پیش می‌رفت و آن بخاطر ایجاد بحران مشهور در خلیج خوکها - دهه ۶۰ میلادی - در زمان دو رئیس جمهور زورگو، خروشچف و کندی، بود. چراکه ایالات متحده تهدید کرد، اگر شوروی موشکهای هسته‌ای خود را از زمینهای کوبا - زمینهایی که ایالات متحده آنها را جزء مرزهای استراتژیک و امنیتی خود می‌داند - خارج نکند، جنگ اتمی را آغاز خواهد کرد. همچنین بحرانهای جهانی دیگری بوده‌اند که انسانها آن را به طور جدی دنبال نکرده‌اند و یا اصلاً از آن آگاهی ندارند. شگفتا! چه کسی مانع وقوع بلای خانمانسوز شده است. بویژه اینکه همه ما جهانیان می‌دانیم هر کس مانند این سلاحهای مرگبار را بسازد، هیچگاه نمی‌تواند اندیشه مناسب و اراده لازم را برای حفظ نفس خویش در این بحرانها داشته باشد؛ و نیز با درک اینکه انفجارهای هسته‌ای طرف مهاجم و یا مدافع را از هم تمییز نمی‌دهد و همه چیز با شعله‌ور شدن

جنگ هسته‌ای به پایان خواهد رسید و این چالشی است بس بزرگ !
 برای نزدیک شدن به حقیقتی که مورد نظرمان است ، دو نمونه
 دیگر می‌آوریم . اولین نمونه ، زیردریایی غرق شده روسی در دریای
 نروژ است - هنوز در ژرفای این دریا معلق می‌باشد - که هیچ کس علت
 از کار افتادن آن را ذکر نمی‌کند ! بلکه ، حتی درباره سرنوشت
 موشکهای هسته‌ای همراه این زیردریایی ، چیزی نمی‌گوید ! اما نمونه
 دوم ، در مورد رزمناو آمریکایی می‌باشد - رزمناوی است هسته‌ای - که
 در نزدیکی بندر عدن با حمله انتحاری مواجه گشت . اگر قایق هجوم
 آورنده ، در فاصله یک و نیم متری رزمناو منفجر نمی‌شد و با آن
 برخورد می‌کرد ، بدون تردید بلایی خانمانسوز و مصیبتی بزرگ ،
 جهان را در بر می‌گرفت .

حال ، اگر دیوانه‌ای از دیوانگان دارنده این سلاحهای اتمی در هر
 کدام از ابرقدرتهای جهان ، بخواهد با هدف رهایی بشریت از عذاب
 و نگرانی ، یکی از کلیدهای وحشت را فشار دهد ، چه بر سر جهان
 خواهد آمد !

﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾

اما ، قرآن که پیام خالق به مخلوقش می‌باشد ، به این احتمالات
 و ایده‌های نادرست اینگونه پاسخ می‌دهد که : ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ
 اسْتَوَى﴾^۱ « همان بخشندۀ‌ای که بر عرش مسلط است ». خداوند هرگز اجازه

نمی‌دهد که بشریت نابود گردد ؟ بلکه تنها اوست نگاهدارنده انسانها تا روز قیامت ، روزی که همه جهانیان از ستم و سرکشی رهایی می‌یابند . شاید مطالعه دقیق آیاتی که به سرگذشت امتهای گذشته پرداخته‌اند ، بر ما آشکار سازد که طاغوت‌های زمان همچون : فرعون ، نمرود ، قارون ، هامان ، نسلهای ایشان و پیروانشان با مرگ طبیعی در نگذشته‌اند ؟ بلکه از عرشهای خود بر کنار و سرنگون شده‌اند . خداوند به این علت به آنها مهلت داده بود و حجت را برایشان تمام کرده بود که ، ایشان و مردم را بطور یکسان آزمایش کند . ولی این مهلت و آن حجت ابدی نبوده بلکه ، هر کاری موعدی مقرر دارد .

پس نمی‌توان تصور کرد که نمونه‌های بیدادگر زمان ، چون صهیونیستهای خونخوار که بزرگ و کوچک نمی‌شناسد و گلوله‌های ظلم و نابودی را به سوی فلسطینیها نشانه گرفته است و یا وحشیگری صدام و همدستانش که بر علیه مردم عراق اعمال می‌شود ، همیشه جاودان خواهد ماند . پس هر که اینگونه بیاندیشد ، حکم نابودی خویش را صادر کرده است ، قبل از آنکه ظلم ستمکاران دامانش را بگیرد .

امید راستین

قرآن و احادیث پیامبر و ائمه اطهار علیهم السلام و همچنین ضرورت عقل به ما مژده داده‌اند که روزی امام مهدی (عج) در حالیکه پرچم قرآن و پیامبر را بر دوش دارد ، خواهد آمد و به ندای همه جهانیان پاسخ خواهد داد .

آن روز زمانی فراخواهد رسید که امّتها و ملتّها از تجربه‌های شکست خورده خود در طول تاریخ ناامید گشته‌اند و بعداز آنکه به نقطه صفر رسیدند ، تنها در امام زمان (عج) امید النّهی را می‌یابند . او تنها نجات دهنده‌ای است که خداوند ، زمین را به خاطرش حفظ نموده تا در روز موعود ظهور نماید .

بر ما که سعی در نشر پیام قرآن داریم شایسته است ، از مردم توقع نداشته باشیم که مثلاً از رهگذر آموزش نماز شب تسليم این پیام گرددند . سپس به آنها وعده دهیم و اندیشه ظهور نجات دهنده را برای ایشان آشکار سازیم و آنکه این نوید ، اصل مذهب شیعه است . نویدی که اوچ راه و روش امیر المؤمنین ، امام علی علیه السلام و دو فرزندش امام حسن و امام حسین علیهم السلام و سایر ائمه اطهار علیهم السلام را نشان می‌دهد . در اینجاست که جهان راه حق را می‌یابد و مردم با اندیشه‌ها و دلها ایشان حقیقت ایده اسلامی را که سوق دهنده ایشان به سوی امید و زندگی است ، لمس می‌کنند .

همانا ، نوید به این امید با انواع مژده‌هایی که بشریت در طول تاریخ دیده است ، تفاوت ریشه‌ای دارد . زیرا ، آن نویدها چیزی جز وعده‌های دروغین نبوده‌اند که افرادی به قصد انجام منافع شخصی یا توجیه ظلم ستمکاران و ادامه حکومت آنها - که خود می‌دانند روزی از روزهای نیست و نابود خواهد شد - آفریده‌اند .

اما این نوید - نوید ظهور امام زمان (عج) - از واقعیّت جدا نیست . زیرا ، از یک جهت خالق یکتا ، انبیاء و ائمه این مژده را داده‌اند .

از سوی دیگر آن نوید ، معنای راستین نیاز انسانی و تاریخی می‌باشد.

مرگ بر دروغگویان

امروزه بویژه مؤمنان و عموماً مسلمان ، گرفتار شبه فرهیختگانی گشته‌اند که همه تلاش خود را به کار گرفته‌اند تا در آنچه که به آن شناخت ندارند ، دخالت نمایند و از این راه به قداست دانش و تخصص تجاوز نمایند. همچنین موقعیت ایمان و اسلام را در دلها ، به خطر اندازند. خواه از تأثیر دروغی که می‌گویند آگاه هستند و یا از آن تأثیر چیزی نمی‌دانند.

چه بسیار از روزنامه‌ها ، کتابها و بوقهای تبلیغاتی که مردم را به سوی شک در عقیده و ناامیدی از دگرگونی و تحول تحریک می‌کنند ؛ در حالیکه نمی‌دانند تردید ، یاس ، به شک انداختن و ناامید ساختن گونه‌ای هولناک از شرک و نفاق است.

اگر به قرآن - که کتاب الله و جلوه حق است - بازگردیم ، در آن می‌یابیم کسانی که مؤمنین و عقیده را به استهzaء می‌گیرند ، شدیدترین عذاب و سخت‌ترین عقوبت را در روز قیامت خواهند دید ؛ بلکه عذاب ایشان از کفار بالاتر است. زیرا ، کافر فقط کفر می‌ورزد و برای وی اهمیت ندارد که چه کسی ایمان آورده است. اما ، فطرت استهzaء کننده اینگونه است که کفر بورزد ، فریبکاری نماید و آزار رساند. همچنین در روایات و احادیث آمده است که مجازات استهzaء کننده به حقایق قرآن و ایده‌های مؤمنین در جهنّم تا ابد جاودان خواهد بود.

با آنکه در دورترین جای آن قرار می‌گیرد؟ ولی در آن سویی که از او هزار سال فاصله دارد، تابشی از نور بهشت را می‌بینند. پس برای رسیدن به آن نور دست به هر کاری می‌زنند. از زبانه‌های آتش سوزان و هر آنچه که در بردارد، از انسانها گرفته تا جنها، حیوانات، سختیها و عذاب - می‌گذرد. تا به آن تابش می‌رسد، خاموش می‌گردد و اگر به در بهشت نزدیک شود، در به روی وی بسته می‌گردد. اما، دوباره تابشی از نور بهشت و در باز دیگری می‌بینند. پس شتابان به سوی آن دو می‌دود. شاید خویشن را نجات دهد یا از مجازات، راه فراری یابد. پس دوباره به همان راه باز می‌گردد. و اینگونه در جهنّم جاودان می‌ماند.

تا به حال دروغها و تهمتهاي شخصی که حرکتهای اسلامی، دینی - فرهنگی و مقدسات را به سخره گرفته است - ولی با کمال خونسردی از مصالح و انگیزه‌های خود در قالب نادانی، طمع و کفر توجیه می‌کند - شنیده‌ایم و شنیده‌اید. پس موضع‌گیری مانسبت به آنها باید تذکر دادن یا دوری کردن از آنها باشد. اگر تذکر یا پند سودی نداشت از ایشان به خدای متعال پناه ببریم. زیرا، آنها موجوداتی جهنّمی هستند و هر که به آنان نزدیک شود یا به ایشان اعتماد کند، آتش گناهان - آنها - گریبانگیر وی خواهد شد. پس باید از این افراد بیم داشت. زیرا، که در آغاز ایمان آوردند سپس کفر ورزیدند و همانا مؤمنان راستین از ایشان زیانی نخواهند دید.

شایسته است که انسان مؤمن، درباره فرهنگ امیدواری، تحقیق

بلند پروازیها ، چگونگی کوشش و اجتهاد جستجو کند و تنها راه جستجو عقراًن ، سخنان پیامبر و ائمه اطهار می باشد. اگر بررسی پیرامون ویژگی وجود و ظهور امام زمان (عج) باشد ، انسان مؤمن باید بداند خداوند در قرآن از روش کسی که به ایده اسلامی کفر می ورزد ، انتقاد می کند و می فرماید: ﴿وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَى عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيهِنَّ رَسُولُهُ﴾^۱؛ «وچگونه ممکن است شما کافر شوید ، با اینکه آیات خدا بر شما خوانده می شود و پیامبر او در میان شماست ؟ !» یعنی ، با اینکه امروزه از وجود بدنی پیامبر محروم هستیم ، ولی همچنان نفس گرم او را در میان مسلمانان احساس می کنیم و آن درگذر وجود جانشین و وصی وی می باشد. چراکه او قرآن ناطق و یاری دهنده جهانیان و نیز امید تاریخی برای همه بشریت است و او کسی نیست جز امام مهدی ﷺ.

پس شایسته است که به او تمسک جوییم و در ایجاد وابستگی به او استوار و پا بر جا پیش برویم. زیرا ، تنها با این روش می توان دور کردن نامیدی از دل و حرکت در راه پیشرفت و شکوفایی را تضمین کرد.

امام زمان ، بزرگترین آزروی بشریت

کیست آن یاری دهنده تا کاروان بشریت را از سرنگونی در پرتوگاه
مرگ بازدارد و کیست آن یاری کننده تا از سقوط جامعه انسانی در دره
پلیدیها جلوگیری نماید ؟ !

همانا ، امروزه تمام امیدهایی که براساس چاره جوئیهای مقطعی
بنا نهاده شده‌اند ، سست و بیهوده به نظر می‌آیند . در این راستا ، بسیار
تلاش شده است تا انسان را با آموزشها و راهنماییهای سطحی اخلاقی
از سقوط بازدارند ؛ ولی این تلاشها با شکست مواجه شدند . همچنین
بوسیله سازمانهایی چون سازمان ملل متحده ، شورای امنیت و دادگاه
بین المللی لاهه بیشترین سعی خود را کردند تا از عملیات کشتار
جمعی - به علت جنگهای جهانی و منطقه‌ای - جلوگیری نمایند ولی
با شکستی سخت رو برو شدند .

پس با وجود جامعه بین الملل ، جنگ جهانی دوم درگرفت .
همچنین ، در سایه سازمان ملل متحده ، جنگهای نابود کننده منطقه‌ای
شعله‌ور شدند و نیز با وجود شورای امنیت ، ابرقدرتی چون اتحاد

جماهیر شوروی دوکشور مستقل مجارستان و چک اسلواکی را اشغال کرد. همچنین کشور مستقل لهستان را تهدید نمود. سپس کشور افغانستان - سومین کشور - را به اشغال خود درآورد.

باز هم در سایه شورای امنیت، ایالات متحده آمریکا به بسیاری از کشورها و سرزمینهای جهان تجاوز نمود.

جهان و بیم نابودی

بنابراین، وجود این سازمانها و آن قوانین نمی‌تواند مارا از سرنگونی در پرتگاه مرگ بازدارد؛ زیرا جهان در هر دقیقه بیش از یک میلیون دلار برای سلاحهای کشتار جمعی هزینه می‌کند. برای آشکار ساختن خطرهای فراوانی که بشریت را دربرگرفته، مارا بستنده است که بگوییم سهم هر انسان روی زمین از سلاحهای کشتار جمعی، به خصوص مواد منفجره *T. N. T.*، به اندازه‌ای است که می‌تواند بوسیله آنها ۱۵ میلیون مرتبه کشته شود!

همچنین وجود سلاحهای شیمیایی که تنها ۱۰۰ میلیون تن از آنها کفايت می‌کند تا هر چه روی زمین است، نابود گرداند. (با در نظر گرفتن اینکه دولتهای گوناگون جهان به خصوص دولتهای غربی، هزاران میلیون تن از این سلاحها را دارا می‌باشند!)

پس، براین اساس بشریت با سرعتی دیوانه‌وار به سوی پرتگاه مرگ پیش می‌رود.

حال این پرسش سرنوشت‌ساز مطرح می‌گردد که: چه کسی انسان

را از انسان می‌رهاند؟!

ضرورت اعتقاد به وحی

همانا، رهایی بخش انسانها از این مصیبتها، امام، سرور و رهبر ما، مهدی (عج) می‌باشد. برای اینکه تردیدی در پذیرش این حقیقت به جای نماند، باید گفته شود که انسان نیاز دارد به وحی اعتقاد داشته باشد. این اعتقاد، برترین ایده‌ای است که انسان می‌تواند به آن دست یابد و همچنین والاترین اوج کمال انسانیت می‌باشد.

وحی، همان اعتقاد پایدار به وجود ارتباط میان آسمان و زمین و نیز اینکه پروردگار آسمانها و زمین، نسبت به بندگانش بسیار مهربان و آمرزنده است و همچنین بنابر همین رحمت است که، پیامبران را برای راهنمایی و رهایی انسانها از گمراهی به سوی ایشان فرستاده است، می‌باشد.

هنگامیکه انسان به وحی -که جلوه‌ای از قدرت حق تعالی و رحمت خداوند به انسان است - اعتقاد می‌یابد؛ ناگزیر از آن است که به امام مهدی (عج) عقیده پیدا کند. زیرا، پروردگاری که به واسطه وحی زمین را به آسمان متصل می‌سازد، از رحمت، بخشش کامل او بر انسان و نیز لطفش به دور است که بشریت را بعد از درگذشت رسول اکرم ﷺ بدون رابطه میان آسمان و زمین رهانماید.

زمین از هنگامیکه انسان بر آن گام نهاد تا زمان برانگیخته شدن رسول اکرم به پیامبری، هرگز از حجت الهی تهی نبوده است. حال

چگونه ممکن است خداوند ، این زمین را بدون حجت رهانماید ؟ !
آیا در گذشته بشریت به پروردگار جهان نزدیک‌تر بوده است که ، صد
و بیست و چهار هزار پیامبر - به جز جانشینان و اوصیاء - به سوی آنها
بفرستد ، اما اینک ما را بدون هیچ حجتی - پس از درگذشت پیامبر
اکرم - رهانماید ؟ !

ایمان به تداوم وحی

همانا ، انسانی که به وحی اعتقاد می‌یابد ، ناگزیر از آن است به تداوم
وحی که در ائمه اطهار تجسم یافته ، ایمان بیاورد ؛ و به این که تداوم
وحی رشد نموده و به اوچ تداوم خط رسالت رسیده و در وجود امام
مهدی (عج) نمود پیدا کرده است .

همانا ، شرح و بیان این فلسفه به طول می‌انجامد . حال فقط تابشی
از این نور را که در زندگی ما سودمند است ، انتخاب می‌نماییم تا
بوسیله آن ، راههای تاریک جامعه زخم خورده و مستضعف خویش را
روشن نماییم .

چگونه امید را در وجودمان پایه‌ریزی نماییم ؟

ما باید از فلسفه وجود امام زمان ، اندیشه مهمی را الهام بگیریم تا
بنگریم آیا در عقیده ما به امام ، آن آرزوی نهفته و کمبودی را که از آن
رنج می‌بریم ، می‌یابیم ؟

سرشت و طبیعت انسان این است که به سوی نامیدی از زندگی ،

تمایل پیدا می‌کند، و از سوی دیگر طاغوتیان همواره با روش القا کردن به انسان که، او موجودی ناچیز و بی‌ارزش می‌باشد، وی را به سوی نامیدی سوق می‌دهند.

اما، پیامبران و فرستادگان‌الله‌ی بر خلاف طاغوتیان، همیشه تلاش می‌نمایند تا بذر امید را در دل انسان زنده بپاشند و همواره به او تأکید می‌کنند که وی آفریده‌ای است با کرامت. اوست اشرف مخلوقات و نیز بزرگوار در نزد خداوند. و اینکه پروردگار انسان را به بهترین صورت آفریده است. این تفکر یکی از اساسی‌ترین بندهای رسالت پیامبران و فرستادگان‌الله‌ی است. در حالیکه پایه‌ریزی نامیدی و یأس از برجسته‌ترین نقشه‌ها و سیاستهای طاغوتیان می‌باشد.

حال چگونه می‌توانیم این امیدواری را در خود زنده نگاه داریم و از یاس دوری جوییم، با توجه به اینکه امروزه، شرایطی مارا در برگرفته‌اند که، همواره ما انسانها را به سوی مرداب یأس و احساس مرگبار به نامیدی، سوق می‌دهند؟!

در پاسخ به این پرسش می‌گوییم: یک مسلمان معتقد به وحی درک می‌نماید که فراسوی این ظواهر مادی و عوامل مؤثر در شرایط زندگی، یک نیروی غیبی وجود دارد که از روند امور براساس ظواهر جلوگیری می‌کند.

درست است که طاغوتیان بر مستضعفین به زور حکم می‌رانند و آنها را به زور حکم می‌رانند و آنها را به تباہی و سیه‌روزی می‌کشانند.اما، آیا در ذهن می‌گنجد که امام زمان این بشریت رنجدیده را بدون

اینکه کاری برای ایشان انجام دهد ، به حال خود رها کند ؟ ! پس
کجاست آن فضل و رحمت الله ؟ !

همانا ، ما مسلمانان رحمت حق تعالی را باور داریم و از لطف
و فضل او مطمئن می باشیم . به همین خاطر هرگز ناامیدی نمی تواند به
دلها یمان راه یابد و بر ما چیره گردد . پس امیدوارانه حرکت مسی کنیم
و سرانجام به خواسته خود دست می یابیم . زیرا ، خداوند متعال
می فرماید : « وَأَنَّ لَيْسَ لِلإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى * وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَى ۝ ۱ »
« واینکه برای انسان بهره ای جز سعی و کوشش او نیست * و اینکه تلاش او به
زودی دیده می شود . ۲ »

نیاز ما به امیدواری

بنابراین ما به امید نیازمندیم . این امید ، از ایمان به امام مهدی (عج)
و نیز ایمان به اینکه هر آنچه پیرامون ما می گذرد از آگاهی و اشراف امام
زمان دور نمی باشد ، سر چشمه می گیرد . علاوه بر آن ، شب قدری
وجود دارد که در آن (روح) به همراه فرشتگان الله فرود آمده و کارنامه
اعمال هر یک از ما را برا امام عرضه می دارند . خداوند متعال در این باره
می فرماید : « وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ ۝ ۲ »
« بگو : عمل کنید ! خداوند و فرستاده او و مؤمنان ، اعمال شما را می بینند ! »
از این آیه اینگونه در می یابیم که ، امام بر اعمال ما - چه نیک و چه

۱ - سوره نجم ، آیات ۴۰ و ۳۹ .

۲ - سوره توبه ، آیه ۱۰۵ .

ناشایست - ناظر است ؟ و بدون شک او از اعمال نیک ، خشنود و از رفتار ناپسند آزرده خاطر می‌گردد.

این بخشندها و الطاف النهی که هر لحظه شامل حال ما می‌گردند ، تصادفی نیستند. بلکه نشأت گرفته از سازه‌های روحی و عقایدی هستند که با خون و رگ مسلمانان درهم آمیخته است. از جمله این عقاید ، ایمان به ضرورت ظهر امام مهدی (عج) می‌باشد. من شخصاً عقیده استوار و ایمان عمیق دارم که ، گره مشکلاتمان در سایه این اعتقادات حل خواهد شد. زیرا ، عقده‌های روانی انسانی و هر آنچه از آن رنج می‌برد - در رأس آنها ، یأس و ناامیدی - بوسیله ایمان به این ایده‌ها حل خواهد گردید ، زیرا انسان آکنده از امید و آگاهی خواهد شد. هر که به این صفات دست یازد ، به والاترین آرزوهای خود خواهد رسید. ان شاء الله !

روز موعود ، آرزوی بشریت و توشه راه

مسیر بشریت ، آکنده از پیچ و خمهاي خطرناك است ، تا آنجاكه جانها پوشیده از ابرهای يأس و بدبيسي شده است . در سايه اين ناميدى و آن بدبيسي ، انسانيت به سوي اندوه کشته و کينه و نفرت پيش مى رود . همچنين چشمان بشریت به روی حقیقت وجود خود و راز پاگذاشتن به زندگی دنيا و نيز استقرار خود بر روی زمين ، بسته گشته است .

هدف حقيقي و آرزوی نهايی ، تنها طول عمر و جستجوی راههای خوشبختی و آرامش نیست . بلکه ، باید از این هدفهای ثانوی عبور کرده و به سوي هدفی برترو والاتر - به سوي آن پایانه جاوید و فراخ - زندگی ابدی در بهشت برين و برخورداری از خشنودی خداوند متعال ، گام برداريم .

پیچ و خمهاي خطرناك

پیچ و خمهاي خطرناك ، بشریت را در شرایطی هولناك و رعب‌انگیز

قرار داده است. با مطالعه گذراي تاریخ بشریت می بینیم که زندگی انسانها سرشار از مصیبتها و عذابهایی بوده است که توسط طاغوتیان ، مستبدان و جلادان خونخوار بر آنها تحمیل شده است. ایجاد این مصیبتها تنها به نرون ، یا هولاکو ، یا هیتلر و یا موسولینی اختصاص ندارد ؛ بلکه ، طاغوتیان فراوانی بوده‌اند که با جنایات زشت و هولناک خود ، تاریخ بشریت را دچار جنگها و کشمکش‌های فراوانی کرده‌اند و مصایب ، دردها و ویرانیها را بر انسانها وارد ساخته و قربانیان فراوانی را گرفته‌اند ، تا آنجاکه تعداد این قربانیان افزون بر دهها میلیون نفر گردیده است !

حتی تمدنها در طول تاریخ از حمله طاغوتیان در امان نبوده‌اند. در این مورد برعی از تاریخ نویسان یونان باستان اینگونه نوشته‌اند که: امپراطور ستمگر ، نرون ، به اتفاق همسرش بر بام کاخ خود می نشستند و شهر روم را در حالیکه می سوخت و در کام آتش فرو می رفت ، تماشا می کردند و با صدای بلند می خنده‌یدند و قهقهه سر می دادند و قربانیانی را که در آن لحظات وحشتناک جان خود را از دست می داند ، به باد مسخره می گرفتند.

همانا ، تاریخ در برگهای خونین و شوم خود از سرزمهینها و تمدن‌هایی نام می برد که شب را در آبادانی و درخشش به سر برداشت ، ولی هنگامی وارد صبح شدند که ، دیگر از شهر و تمدن چیزی جز ویرانه باقی نمانده است و از خرابه‌های به جامانده ، دود و زبانه‌های آتش بر می خواسته است. جنگ جهانی دوم را به عنوان نمونه می توان

نام برد که بعد از آمارگیری ، تعداد قربانیان این جنگ ویرانگر و کثیف را ۶۰ میلیون نفر ذکر کرده‌اند. علاوه بر آن ، تعداد بی‌شماری از آوارگان و معلولین و نیز خسارات و ضررهاي مادي وجود داشته اند که هیچکس نمی‌تواند آنها را شمارش کند و اگر آمارگیری می‌شدند ، از مرز هزاران میلیارد دolar می‌گذشته‌اند !

توشه اميد و خوشبینی

برای اينکه اراده آدمی سست نگردد و بدبینی ، ناامیدی و پیچ و خمهای دشوار و خطرناک او را از پیشرفت تکاملی در زندگی بازندارد و به خاطر اينکه همیشه به پیش حرکت کند ، ناگزیر باید اميدوارانه حرکت کند و خویشن را به وجود آينده‌ای درخشان و به دور از آن فاجعه‌ها و سختیها مطمئن سازد.

آينده‌ای که در آن پرچم عدالت بر سرتاسر جهان به اهتزاز درمی‌آيد و دوران ستم ، تجاوز ، چپاول ثروتها و تجاوز به حقوق و کرامت انسانها به پایان می‌رسد.

زیرا ، اگر ناامیدی بر انسان غلبه نماید و بر وجود او چیره شود ، همیشه از انجام کارهای ناتوان می‌گردد و نمی‌تواند هرگز هدف والای را به انجام رساند. بلکه ، او نمی‌تواند هدفی را در نظر بگیرد تا بدان دست یابد. چه ، اينکه ناامیدی همتای خودکشی است و انسان ناامید ، همان کسی است که وجود خویش را نابود ساخته قبل از آنکه به دست دیگران کشته شود و یا با مرگ طبیعی بمیرد.

امید بشریت

براین اساس ، این پرسش مهم پیش می آید که ، به راستی کدامین امید است که بشریت را به حرکت و امی دارد ، و در حالیکه سایه شوم یأس و نامیدی را پشت سرمی گذارد به سمت جلو پیش می رود ؟ از دیدگاه اسلامی اصیل ، این امید را می توان دراین خلاصه نمود که ، خداوند متعال با بنی آدم عهد و پیمانی راستین بسته که ناگفتنی است . براساس این پیمان باید مسیر انسان به سعادت حقیقی و استقرار عدل و داد میان انسانها ختم گردد .

این پیمان النهی را می توان آشکارا در تاریخ و دقیقاً در همه کتابها و رسالت‌های آسمانی - به خصوص در مکتب اسلام و گفته‌های رسول آن حضرت محمد ﷺ - یافت . تا آنجاکه در آیه‌های قرآن و احادیث پیامبر اکرم و ائمه اطهار تأکید فراوان بر این حقیقت شده است . چنانکه خداوند متعال می فرماید : « وَنُرِيدُ أَن نَّمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ »^۱ « ما می خواستیم بر مستضعفان زمین منت نهیم و آنان را پیشوایان و وارثان روی زمین قرار دهیم . »

همچنین پیامبر اکرم ﷺ در حدیث معروف خویش می فرماید : « لَوْ لَمْ يَبْقَ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا لَيْلَةً لَطَوَّلَ اللَّهُ تِلْكَ اللَّيْلَةَ حَتَّى يَمْلُكَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي يُواطِئُ اسْمَهُ اسْمِي و ... يَمْلَأُهَا قِسْطًا وَعَدْلًا كَمَا مُلِئَتْ ظُلْمًا

وَجَوْرًا»^۱ «اگر از عمر دنیا جز یک شب باقی نماند ، خداوند آن شب را آن قدر طولانی می‌گرداند تا مردی از خاندان من حاکم جهان گردد. اسم او اسم من است و... زمین را از عدل و داد پر می‌سازد ، همانگونه که از ظلم و جور پر شده است.»

سنت^۲ ظهور

رسول خدا می‌خواهد بواسطه این حدیث شریف بر سنت ظهور امام مهدی و تحقق عدالت الهی و نیز آکنده شدن زمین از عدل و داد ، تأکید نماید. همه این موارد نشانگر سنت ثابتی هستند که ، این سنت تغییر ناپذیر است و باید تحقق یابد ؛ حتی اگر برای وقوع آن لازم باشد که در طبیعت جهان دگرگونی حاصل شود. همچون طولانی تر شدن آخرین روز زندگی دنیا بیش از آنچه که معمول ۲۴ ساعت - است.

بنابراین پیامبر اکرم در اینجا تأکید شدید بر این حقیقت بزرگ و تحقق آن امید نوید داده شده از سوی همه ادیان الهی و نیز همه امتها و ملتها دارد که ، بطور حتم خداوند متعال مهدی این امت را به ظهور خواهد رساند ؛ حتی اگر لازم باشد در قوانین حاکم بر طبیعت دگرگونی ایجاد شود. زیرا سنت ظهور از اهمیت فوق العاده ای برخوردار است ، بلکه بزرگترین سنت است که نسبت به دیگر سنتهای هستی ، اهمیت بیشتری دارد.

۱ - بحار الانوار ، ج ۵۱ ، ص ۸۴ .

۲ - منظور از «سنت» آن قانونی است که خداوند مقرر فرموده و قابل تغییر و دگرگونی نیست. (ترجم)

بشریت در انتظار

البته ، این حدیث به این معنا نیست که از عمر دنیا فقط یک روز باقی خواهد ماند ، و سپس خداوند آن را طولانی می‌گرداند. بلکه ، می‌خواهد اهمیت این حادثه عظیم را بیان کند و اینکه آن ، از امور حتمی است که ناگزیر باید واقع شود. زیرا ، این حادثه عظیم حقیقتی است ثابت ، که بشریت به خاطر آن آفریده شده است. چه ، اینکه بشریت از هوسرانی طاغوتیان و حاکمان ظالم به تنگ آمده است و رنجها ، مصیبتها و محنتهای فراوانی را تحمل نموده است و بی‌صبرانه انتظار فرار سیدن این روز موعود را می‌کشد. روزی که انسانها در سایه آن ، طعم حقیقی خوشبختی را می‌چشند. روزی که امام مهدی (عج) به ظهور می‌رسد و پس از او ، عیسی بن مریم آشکار می‌گردد و به امام زمان اقتدا می‌نماید و پشت سر او نماز می‌گذارد ؛ تا صاحبان ادیان و مذاهب آسمانی دیگر را به سوی ایمان آوردن به امام و پیروی از او سوق دهد و به دین اسلام که مجموعه همه ادیان است ، گرایش یابند. در آن روز حضرت مهدی (عج) همه قومها و گروههای بشری با هر نوع گرایش و وابستگی دینی و قومی را ، زیر پرچم توحید گردهم می‌آورد تا بر روی کره زمین دین واحدی حاکم گردد ؛ دینی که پیامبر عظیم الشأن اسلام آن را آورده و فرزندش امام مهدی (عج) آن را زنده ساخته است.

امروزه ما احساس می‌کنیم که بشریت در حرکت کنونی خود ،

به ازای هر گامی که پیش می‌رود ، به همان اندازه گروهها ، قومها و نژادها یش با همدلی ، اتحاد و همبستگی به یکدیگر نزدیک می‌شوند . این دلیلی است بر اینکه ، آنچه پیامبر گرامی اسلام پیرامون فرج در احادیث شریف خود تأکید کرده ، حق راستین و آشکاری است که باید محقق گردد . پس مسیر بشریت بدون هیچ چون و چرایی به سوی آن روز موعود پیش می‌رود . ان شاء الله !

انتظار فرج نیکوترین اعمال

سخن گفتن پیرامون امام مهدی (عج) شیرین و مفضل است. به همین خاطر، سعی می‌کنم به طور خلاصه از دل عبرتها و پسندها، هر آنچه که به واقعیت و روش زندگی امروزی مانزدیک است، بیرون بکشم و برای شما بیان نمایم.

رابطه انتظار با واقعیت ما

با طرح پرسش بسیار مهمی، موضوع را آغاز می‌نمایم: اندیشه انتظار، اعتقاد به آن و ایمان به امام مهدی (عج) چگونه می‌تواند با واقعیت بحرانی جامعه اسلامی امروز، ارتباط داشته باشد؟ آیا می‌توان از این اندیشه، ایده و بصیرت الهی، برای دگرگون ساختن واقعیت بد جامعه به واقعیتی بهتر، استفاده نمود؟ در این صورت، چه راهکارهایی را برای این دگرگونی باید در نظر گرفت؟

پیش از پاسخ گفتن به این پرسش مهم و حساس، باید نمونه‌ای را مثال زد. شخصی می‌خواهد خانه‌ای را از آن خود داشته باشد. او تمام

تلاش ، کوشش و امکانات مالی و معنوی خود را بکار می‌گیرد تا صاحب خانه گردد. یا فردی دیگر که می‌خواهد تشکیل خانواده دهد. می‌بینیم در زمانی بسیار کوتاه ، همه اندونخته اجتماعی و اقتصادی خود را به کار می‌گیرد تا به آرزوی خود - تشکیل خانواده - دست یابد.

حال اگر ، این همه تلاش ، فعالیت و کوشش برای خانه‌دار شدن یا تشکیل خانواده صورت می‌گیرد ، پس تلاش و کوشش شخصی که بخواهد سرزمینش را آزاد سازد ، یا امتش رانجات دهد و یا مردم را رهایی بخشد ، چگونه باید باشد؟ آیا این موضوع مهمتر و حساس‌تر نمی‌باشد؟

بنابراین انسانها ، یا امتها و یا جامعه‌هایی که می‌خواهند به چنین هدفهای بزرگی دست یابند ، باید آن فاصله زیاد میان خود و هدف خویش را کاهاش دهند و هرچه در توان دارند ، بکار گیرند تا به هدفهای مورد نظر که همان ساختن میهنی استوار و شایسته منزلت و شأن آنهاست ، دست یابند.

امروزه که ما در موقعیت سرنوشت سازی زندگی می‌کنیم و در آن ، با کشمکشها و درگیریهای مرگ و زندگی ، با حکومتهای طاغوتی روبرو هستیم ، قضیه و آرمان ما بسیار حساس و مهم می‌باشد ، و کسانی که این موضوع را کوچک می‌شمارند ، ناخود آگاه خود را تحقیر می‌کنند و به کرامت ، تاریخ و ارزش‌های خود اهانت می‌نمایند.

بحران حکومتهاي طاغوتى

قضيه اين حکومتهاي طاغوتى قضيه اي ساده نىست. بنابراین باید همه توان و نيروي خود را برای مقابله با آن بسیج نمایيم. شاید بارزترین و قوي ترین اين نيروها را می توان در عقیده انتظار فرج يافت. عقیده اي که از مهمترین عقاید ما به شمار می آيد.

اگر نور اين اميد که در حال درخشش از افقهاي زمان مى باشد و دلهاي مان را - على رغم همه آن رنجها که در دورانهاي خفغان ، سركوبی و روزهاي سرد و تاريک ناميدي تحمل کرده ايم - روشنی مى بخشد ، وجود نداشت ؟ سهم هویت و وجود ما در زندگی چيزی جز نابودی و ویرانی نبود. اما ، خداوند تبارک و تعالي ، بقاء و تداوم ما را به واسطه نور بقیة الله في الارضين تضمین کرده است و در اين رابطه می فرماید : ﴿بَقِيَّتُ اللَّهُ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾^۱ «آنچه خداوند برای شما باقی گذارده (بقیة الله) برایتان بهتر است.»

اگر اين ستم ، وحشت و خفغانی که در طول زمان بر ما تحميل شده است ، بر کوهها وارد می شد ، هر آينه آنها را در هم می شکست و تخته سنگهاي آهن را ذوب می نمود. ما نباید گمان کنیم که جهان از رمز قدرت ما غافل است ، بلکه غربیها و دیگران همواره به دنبال يافتن راز و رمز اين قدرت نهفته در وجود ما می باشند.

به ياد می آورم که يك روزنامه نگار فرانسوی متوجه پدیده انقلابی

- که ویژگی ما شیعیان در هر جنبش و حرکت جهادی می‌باشد - شد و از علت یا راز استواری و مقاومت شیعیان با وجود همه آن سرکوبیها ، قتلها ، تبعیدها و دستگیریها که از طرف حکومتهاي طاغوتی متتحمل شده‌اند ، پرسشی نمود ؟ به او اینگونه پاسخ دادم که ما شیعیان به خداوند متعال توکل می‌نماییم و به آینده امیدوار می‌باشیم .

انتظار فرج نیکوترین اعمال

تاریخ شیعه تاریخی است آکنده از فداکاریهای بزرگ ، از خود گذشتگیها ، دردها ، رنجا ، شکنجه‌ها و زندانها . همان تاریخ امام حسین و امام موسی بن جعفر علیهم السلام است . اما با وجود همه اینها خرد نشدیم و تسليم یأس و نامیدی نگشتم . بلکه برای آشکار شدن حق و حقوق ضایع شده ، هر چه درخشندۀ تر ، استوارتر و نیرومندتر در برابر نیروی ویرانگر ایستادیم . همه این توانمندیها به وجود آن امید بزرگ که مارا در طول تاریخ به حرکت و اداسته ، باز می‌گردد . آن امید ، انتظار فرج است ، که در مورد آن پیامبر اکرم علیه السلام اینگونه فرموده است : «**أَفْضَلُ أَعْمَالِ أُمَّتِي انتِظارُ الْفَرَجِ**» «بهترین اعمال امت من ، انتظار فرج است .»

ما هرچه بذر این فلسفه ایمانی راستین را در نسلهای پیاپی بکاریم ، می‌توانیم به اهداف خواسته شده دست یابیم . شخصی که تردید را در این عقیده استوار - به علت سنگینی بلاء و مصیبتهای فراوان - راه می‌دهد و نامید می‌گردد ؟ همچون فردی است که بر شاخه درختی نشسته است و انتهای شاخه را اره می‌کند . در این وضعیت هر لحظه

امکان دارد از آن بالا سقوط نماید.

همانا موجودیت ما بر مجموعه‌ای از شالوده‌های قوی و متینی استوار است که از مهمترین آنها اندیشه ظهور امام مهدی (عج) می‌باشد. در اینجا می‌خواهم بگویم که در بین هزاران دین و مذهب و نیز هزاران اندیشه، نظریه فلسفه‌های گوناگون دیگر که در سراسر جهان پراکنده‌اند، دین و آیینی جز شیعه نیست که ارتباط میان انسان و آفریدگارش را ارتباطی مستمر و همیشگی بداند. زیرا، ما شیعیان عقیده داریم که رابطه میان انسان و آفریدگارش همچنان استمرار و ادامه دارد، و مانند دیگر مذاهب اسلامی به پایان پذیرفتن و حسی ایمان نداریم، و این که بعداز درگذشت پیامبر این ارتباط و اتصال قطع می‌گردد و همچنین اینکه هیچ انسانی وجود ندارد که پیامبر نباشد ولی با خداوند ارتباط داشته باشد.

راز توانمندی ما، در اعتقاد به امام مهدی (عج) نهفته است اما شیعیان اعتقاد استوار و ایمان راسخ به وجود این انسان غیبی الهی دارند، انسانی که در شب قدر -که از هزار ماه بهتر است- بر او روح اعظم نازل می‌گردد.

این روح اعظم، که برتر و الاتر از همه فرشتگان الهی همچون جبرئیل و میکائیل است، بر امام زمان (عج) نازل می‌گردد. این عقیده استوار، عزّت و شرف ما شیعیان است؛ و در آن قدرت، استواری اعتقاد، سلاح جنگ علیه باطل و ایستادگی ما در برابر ستم پیشگان

و مفسدان ، نهفته است . حال اینکه ممکن نیست یک رزمnde سلاح خود را در میدان نبرد رها سازد ، آیا درست است که ما شیعیان از عقیده ، سلاح و قدرت همیشگی خود ، دست برداریم ؟

بنابراین ، ما باید - حتی الامکان - ایمان و اعتقادمان به امام زمان را ، در مبارزه طولانی خود با امراضی ظلم و ستم و سرکشی بکار گیریم . همچنین باید در کشمکشهای تمدنی ، از ایمان به این امام و انتظار فرج او الهام بگیریم تا بتوانیم قضایای کنونی را که شاهد آن هستیم به قضیه تاریخی یا اعتقادی مرتبط سازیم .

اهمیت امیدواری و خوشبینی

ای کاش اندیشمندان ، ادبیان و نویسندها برای بیان اهمیت انتظار و آثار بزرگ آن ، بلکه خیر و برکتی که به خاطر دعای امام مهدی (عج) شامل حال ما می‌گردد ؛ در مقاله‌ها و محصولات ادبی - فکری و فرهنگی خود بر قضیه امید دادن و تقویت اعتماد مردم به این امید ، تأکید می‌کردند و سپس به بحث ، پژوهش و بیان آشکار قضیه ظهور و نقش ما شیعیان در زمینه سازی و آمادگی برای این امر می‌پرداختند . چرا این همه ترس ، دو دلی و عدم اهمیت به بیان قضیه امام و ظهور او را به خاطر سخنان بدگویان و استهzaء مستهزئین - که به امام مهدی ایمان ندارند - به دل راه می‌دهید ؟ آیا این ترس و دو دلی دلیلی بر ضعف عقیده به این امام نیست ؟ با توجه به این که این ضعف شاید همه ساختار عقیدتی انسان را زیر سؤال می‌برد .

بنابراین بیاییم و عقیده خود را نمایان سازیم و در مورد آن آشکارا صحبت کنیم تا مردم به آن شناخت پیدا نمایند. چنانکه خداوند متعال در قرآن کریم می‌فرماید: «وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلِيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلِيَكُفِرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا»^۱ «بگو: این حق است از سوی پروردگار تان! هر کس می‌خواهد ایمان بیاورد و هر کس می‌خواهد کافر گردد. ما برای ستمگران آتشی آماده کرده‌ایم که سرا پرده‌اش آنان را از هر سو احاطه کرده است.»

اندیشه انتظار مستکبرین را می‌هراساند

این عقیده که متأسفانه بعضی از مسلمانان به خاطر جهل و نادانی ایشان، ما را به سبب آن به باد تمسخر گرفته‌اند؛ خواب را از چشمان دشمنان اسلام همچون صهیونیستها و مستکبرین ربوده است، دشمنانی که از هم اکنون برای برخورد با این عقیده و پرچمدار آزادی و منجی انسانها که با ظهور خود برای دشمنان و بر کفر، گمراهی و فساد ایشان چیره می‌گردد، دندان تیز کرده‌اند.

بنابراین بیاییم و این روحیه را پایه‌ریزی کنیم و بذر آن را در وجود فرزندان و نسلهای آینده خود، بکاریم. همچنین شب و روز به امام زمان (عج) درود بفرستیم و برای او دعا کنیم. زیرا در این دعا و آن درود، برکت و نیکی فراوان نهفته است. بیاییم پیمان و عهد خود را با او هر روز تجدید نماییم، هر چند در زندگی روزمره خود

با مشکلات فراوان روبرو باشیم ، و در هر جمعه با خواندن دعای ندبه با امام زمان (عج) بیعت نماییم و اینگونه او را فرا بخوانیم :

«أَيْنَ مُعِزٌ الْأُولِيَاءِ، وَمُذِلٌ الْأَعْدَاءِ... أَيْنَ قَاصِمُ شَوْكَةِ الْمُعْتَدِينَ؟»

«کجاست عزّت‌بخش دوستان و خوارکننده دشمنان؟... کجاست درهم شکننده شوکت زورگویان؟»

پس این دعا و مانند آن پیوند ما به این امام را تقویت می‌کند و نیز ایمان به انتظار را در وجودمان ژرفامی دهد تا حقیقت این ایمان را از انتظار عملی در تلاش برای تربیت خودمان و نیز کوشش برای دگرگونی واقعیت فاسد دریابیم .

گفتار دوم

در انتظار امام مهدی (عج)

- ﴿ ابعاد حیاتی عقیده به امام مهدی (عج) ﴾
- ﴿ فائدہ‌های عصر غیبت کبری ﴾
- ﴿ مفهوم راستین انتظار ﴾
- ﴿ چگونه از منتظران امام مهدی (عج) باشیم؟ ﴾
- ﴿ در پیشواز امام مهدی (عج) ﴾

ابعاد حیاتی عقیده به امام مهدی (عج)

﴿ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلُّوا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ * وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفُنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مَنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ * وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ * لَا تَحْسِبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا وَاهِمُ النَّارُ وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾^۱.

«بگو: خدارا اطاعت کنید و از پیامبرش فرمان برید؟ و اگر سرپیچی نمایید، پیامبر مسؤول اعمال خویش است و شما مسؤول اعمال خود، اما اگر از اطاعت کنید، هدایت خواهید شد، و بر پیامبر چیزی جز رساندن آشکار نیست* خداوند به کسانی از شما که ایمان آورده و کارهای شایسته انجام داده اند و عده می دهد که قطعاً آنان را حکمران روی زمین خواهد کرد،

۶۰ امام زمان (عج) آرزوی بشریت

همان گونه که به پیشینیان آنها خلافت روی زمین را بخشدید؟ و دین و آیینی را که برای آنها پسندیده، پابرجا و ریشه دار خواهد ساخت، و ترسشان را به امنیت و آرامش مبدل می کند، آنچنان که تنها مرا می پرستند و چیزی را شریک من نخواهند ساخت. و کسانی که پس از آن کافر شوند، آنها فاسقانند» و نماز را بربا دارید، وزکات را بدهید، و رسول خدارا اطاعت کنید تا مشمول رحمت او شوید «گمان مبر کافران می توانند از چنگال مجازات الهی در زمین فرار کنند. جایگاه آنان آتش است و چه بد جایگاهی است!»

مناسبت شب نیمه شعبان که شب ولادت سور محمدی، امام مهدی (عج)، و مهمترین شباهای این ماه مبارک است، از بزرگترین مناسبتها و واقعی می باشد که در آن بر هر مؤمن و مسلمان، به ویژه مؤمن مکتبی - که پیشگام جامعه و امت اسلامی می باشد - واجب است تا از آن بیشترین استفاده را نماید و درسها، عبرتها و آگاهی های لازم را در آن فرا بگیرد.

بینش‌های شناخت امامت و امام

شایسته است چنین مناسبتی پایگاه توشه‌گیری و حرکت مؤمنین مکتبی و نیز جایگاه برانگیزندۀ نیرومندی برای پیشروی و جهش به سوی پیشرفت ثابت و همچنین زمینه‌ساز ایجاد انگیزه مستمر از ژرفای امید و بلند پروازی مکتبی برگرفته شده از وجود امام مهدی (عج) و نیز پایگاه شکستن سستی و رهایی از فروبستگی باشد. برای رسیدن به همه اینها باید بینش‌های ایمانی را از این دریای متلاطم و فیض جوشان الهی بدست آوریم.

باید بدانیم که مقام امامت والاتر و برتر از مقام نبوّت است. پس از آنکه خداوند حضرت ابراهیم - از پیامبران اولو العزم - را به پیامبری مبعوث گردانید، او را با شدیدترین آزمایشها همچون افکندن وی در آتش، یا هجرت نمودن که در آن همسر و فرزند خود را در بیابانی بی‌آب و علف - نزد بیت الحرام - رهان نمود و یا امر به قربانی کردن پرسش به دست خود و نیز آزمایشهای بزرگ دیگری، امتحان نمود. هنگامیکه حضرت ابراهیم همه این آزمایشها را با سربلندی پشت سر گذاشت، خداوند متعال مقام امامت را به او عطا فرمود: «**وَإِذْ أَبْتَلَنِي إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَاماً قَالَ وَمِنْ ذُرُّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ»^۱ «هنگامیکه خداوند، ابراهیم را با وسائل گوناگونی آزمود؛ و او به خوبی از عهده این آزمایشها برآمد. خداوند به او فرمود: من تو را امام و پیشوای مردم قرار دادم. ابراهیم عرض کرد: از دودمان من نیز امامانی قرار بده. خداوند فرمود: پیمان من، به ستمکاران نمی‌رسد.»**

پس اگر ما این حقیقت را درک نمودیم و نیز درک کردیم که آقای ما، حضرت مهدی (عج) امام است؛ یعنی مقامی والاتر از نبوت را دارا می‌باشد و نیز اینکه او در کنار مازنگی می‌کند و مارا از جائی که نمی‌بینیم، می‌نگرد. از حال ما آگاه است و کارنامه اعمال ما را که هر روز بر او عرضه می‌گردد، بررسی می‌نماید. همچنین ما نیاز شدیدی به او، برکات، نور و عشق او داریم، تا گناهان ما را شفاعت نماید و ما را در مسیر حق و راستی راهنمایی کند. اوست که به ما وحدت

می بخشد و از سردرگمی و تنها بی و نیز شکست و ذلت رهایی می بخشد. حال اگر ما همه این حقایق را درک نمودیم و به آن شناخت پیدا کردیم ، باید از این شناخت چندین بینش را بهره بگیریم . پس باید به جستجوی پاسخ این پرسشها بپردازیم که :

چگونه پیوندی حقیقی را با حضرت مهدی (عج) برپا داریم ؟
و چگونه آن را محکم سازیم ؟

آیا خود امام مهدی (عج) است که نمی خواهد این پیوند ایجاد گردد
و یا خود مانمی خواهیم و برای آن تلاش نمی کنیم ؟

دراین راستا یکی از علمانقل می کند که روزگاری را در نجف اشرف می زیسته و در آنجا مشغول به تدریس بوده است . در یکی از روزها شخصی از اهالی روستایی دور افتاده برای تحصیل علم نزد او می آید . روزی عالم متوجه می گردد که انگشتترش گم شده است . همه منزل را جستجو می کند ولی ، آنرا نمی یابد . چون به آن انگشت بسیار علاقمند بود ، غمگین می گردد . وقتی که سرکلاس درس برای تدریس حاضر می شود ، طلبه تازه وارد از جایش بر می خیزد و به او می گوید : آقای من ، انگشت شما در فلان جای به خصوص اتفاق نداشت . عالم بسیار شگفت زده می شود ، اما تعجب خود را پنهان می دارد . به منزلش باز می گردد و انگشت را در اتاق و همان جایی که آن طلبه گفته بود ، می یابد . ایام سپری می گردند و آن عالم شیء خاص دیگری را در منزلش گم می کند که در پی آن دعوا بی میان او و همسرش در می گیرد . دوباره همچون دفعه گذشته هنگامیکه سرکلاس حاضر می گردد ، همان طلبه به او می گوید که شیء گم شده در فلان جای منزل

می باشد. عالم پس از پایان درس به منزل باز می گردد و آنچه را گم کرده بود در همان محلی که طلبه گفته بود ، می یابد. این فقیه می گوید: از کار این مرد در شگفت بودم. زیرا ، مطمئن بودم که هیچ کس از آنچه گم کرده بودم ، آگاه نبود. همچنین چندین مرتبه خانه را جستجو کرده بودم ولی تا زمانیکه آن طلبه مکان شیء را نمی گفت ، آن را نمی یافتم. نزد او - طلبه تازه وارد - رفتم و به او گفتم: برادرم! چگونه از این خبرها آگاه می شوی؟ او پاسخ داد: خودم هم نمی دانم. ولی یکی از دوستانم در خیابان مرا از این خبرها آگاه ساخت. عالم می گوید: از او تشکر نمودم و از او درخواست کردم که اگر دوباره آن شخص را دید به او بگوید که این سید می خواهد به خدمت او حضور یابد. طلبه فردای آن روز نزد من آمد و گفت: برای دوستم خواست شما را منتقل ساختم؛ ولی او چنین پاسخ داد: «به سید بگو آدم شود! تا خودم خدمت او برسم!»

این عالم همچنین نقل می کند که از آن طلبه در مورد اینکه کیست و چه سرگذشت ، رفتار یا روشی داشته که او را شایسته ملاقات با امام مهدی (عج) گردانیده است ، پرسشها یی نمود. او هم در پاسخ گفت که یکی از فرزندان رئیس قبیله ای است و اینکه پدرش مردی خلافکار بوده و دست به کارهایی چون قتل و چپاول و غیره می زده است. در عین حال ، او - همان طلبه - با کارهای پدرش مخالفت می کرده ولی قدرت ایستادگی در برابر آن را نداشته است. پس از آنکه پدرش فوت نمود ، در یکی از شبها که بنا بود مقام ریاست قبیله برآساس رسم و سنت قبیله ای به او واگذار گردد ، او شب تا صبح را با این اندیشه که

دنیا را انتخاب نماید - در صورت انتخاب این مقام باید دست به خلاف و کارهای حرام می‌زد - یا آخرت را ، سپری نمود. در پایان تصمیم گرفت که قبیله و خانواده‌اش را ترک کند و از این مسؤولیت فرار نماید و به نجف اشرف نزد این عالم برای طلب علم بیاید. این مرد نیکو کردار از ریاستی که منکرات را به دنبال داشت و از مال فانی دنیا ، در برابر دین خود گذشت و به همین خاطر شایستگی ملاقات امام مهدی (عج) را پیدا نمود. «**تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ فَجَعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا**»^۱ «این سرای آخرت را تنها برای کسانی قرار می‌دهیم که اراده برتری جویی در زمین و فساد را ندارند ؟ و عاقبت نیک برای پرهیزگاران است .»

چگونه می‌توان پایه‌های رابطه با امام مهدی را محکم ساخت ؟

آری ، امام با ما و در کنار ما می‌باشد. ولی این کردارهای ناپسند و زشت ما هستند که باعث می‌گردند او را نبینیم و یا هنگامیکه او را زیارت می‌کنیم و یا به او سلام می‌دهیم ، ندای پاسخ او را نشنویم. خداوند متعال نیز به ما نزدیک است. نزدیکتر از آنچه که دلهاي غافل و احساسات محدود ما آن را تصویر کند «**وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ**»^۲ «وما به او از رگ قلبش نزدیکتریم.» در این مورد امام سجاد در دعای خود می‌فرماید: «**وَإِنَّكَ لَا تَخْتَجِبُ عَنْ خَلْقِكَ إِلَّا أَنْ تَخْجُبَهُمْ**

۱ - سوره قصص ، آیه ۸۳.

۲ - سوره ق ، آیه ۱۶.

الْأَعْمَالُ دُونَكَ» «وتواز بصیرت خلق پنهان نیستی جز آنکه آمال و آرزوها بی که به غیر تو دارند ، حجاب آنها از دیدن جمالت گردیده است.» پس خداوند از ما دور نیست ولی این ما هستیم که به خاطر ناپسندی اعمالمان از او دور هستیم .

بنابراین ، امام مهدی همراه ما می باشد. پس بر ماست که خویشتن را اصلاح نمائیم تا وجود او را احساس کنیم و پیوند خود را با او ژرفاییم. بلکه از شرف ملاقات و دیدار او در برخی از زمانها و مکانها بهره مند گردیم و این امر به اذن خداوند متعال امکان پذیر می باشد. اما چگونه می توانیم خویشتن را اصلاح نمائیم و پیوند و علاقه خود را به این امام افزایش دهیم ؟

برای گام نهادن در این راه چند نکته را برمی شماریم. نکاتی که هر شخصی می تواند -با یاری خداوند متعال- بدون آنکه با مشکلی رو برو گردد ، از آنها بهره بگیرد. البته شرط لازم برای گام نهادن در این راه تصمیم گرفتن و داشتن اراده ایمانی است. این نکات عبارتند از :

۱ - زیارت امام مهدی (عج) بعد از پایان نماز صبح ؛ حتی با گفتن جمله‌ای چون : «السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ».

۲ - دعا کردن برای امام زمان (عج) پس از ادای هر نмар. با استفاده از دعاهای معروف در این خصوص .

۳ - در همه حال و همه جا به یاد او باشیم و برای او دعا کنیم. زیرا ، هر که او را یاد کند ، امام نیز او را یاد می نماید و هر که وی را دعا کند ، امام نیز او را دعا می کند.

۴- اختصاص دادن یکی از روزهای هفته به ویژه روز جمعه ، برای خواندن دعاها و زیارت‌های مخصوص امام مهدی (عج). خواندن دعاها یی چون دعای ندبه ، دعای عهد و نیز زیارت‌های ویژه این امام.

۵- شایسته است در زمان گرفتاری و مشکلات روزانه زندگی و نیز وقوع حوادث غیرمنتظره‌ای که با آن رو برو می‌گردیم ، به سوی بارگاه حق تعالی دعا کنیم و از او بخواهیم به برکت وجود این امام مشکلات ما را رفع نماید و نیازهای ما را برأورده سازد.

همه این نکات و مانند آن ، نکات مثبتی هستند که سبب می‌گردند در حضور امام مهدی علیه السلام باشیم و با او رابطه صمیمی ایجاد کنیم. هرچه قدم به قدم پیش برویم ، خواهیم دید که نورانیت شریف و پربرکت این امام ما را شیفته خود می‌گرداند و به سوی خود می‌کشاند و ما را در زندگی به پیشرفت هدایت می‌کند ، و روزی خواهد رسید که از ملاقات او بهره‌مند می‌گردیم و از فیض نور وجود مبارکش توشی می‌گیریم. بنابراین همانگونه که ما به وی سلام می‌دهیم و او را زیارت می‌کنیم و ... ، او نیز در مقابل چنین می‌کند. اینگونه است که رابطه خود را با او شکل می‌دهیم و این رابطه تداوم خواهد داشت و رشد و تکامل خواهد یافت.

عقیده به امام مهدی (عج)

عقیده به امام زمان (عج) باید تحولی را در زندگی ما ایجاد نماید. اما چگونه از این عقیده برای تحقیق آن تحول بهره بجوییم ؟

در سوره نور آیاتی پیرامون تنظیم روابط در جامعه - به خصوص تنظیم رابطه‌ها بین افراد یک خانواده - آمده است. چه ، اینکه این سوره در آغاز به جامعه ، روابط اجتماعی ، چاره جوئیها و مجازاتهای لازم برای مفاسدی که براین روابط عارض می‌شود ، پرداخته است.

﴿سُورَةُ أَنْزَلْنَا هَا وَفَرَضْنَا هَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾^۱

«سوره‌ای که آن را فرو فرستادیم و عمل به آن را واجب نمودیم و در آن آیات روشنی نازل کردیم ، شاید شما متذکر شوید.» همچنین دراین سوره آیاتی در مورد خلافت انسان بر روی زمین آمده است. ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾^۲ «خداؤند به کسانی از شما که ایمان آورده و کارهای شایسته انجام داده‌اند ، وعده می‌دهد که قطعاً آنان را حکمران روی زمین خواهد کرد.» و نیز دراین سوره درباره خانه نبوت سخن به میان آمده است ﴿فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذَكَّرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالآصَالِ﴾^۳ «در خانه‌هایی که خداوند اذن فرموده دیوارهای آن را بالا ببرند ، خانه‌هایی که نام خدا در آنها بوده می‌شود و صبح و شام در آنها تسبیح او می‌گویند.»

بنابراین چه رابطه‌ای میان نبوت و امامت از سویی و میان روابط اجتماعی از سوی دیگر وجود دارد؟
هنگامی که انسان می‌خواهد اخلاق ، رفتار ، روابط و روش

۱ - سوره نور ، آیه ۱.

۲ - سوره نور ، آیه ۵۵.

۳ - سوره نور ، آیه ۳۶.

معاشرت خود را با دیگران نیکو سازد ، باید برنامه‌ای برای حرکت در مسیر آن و نیز الگو و اسوه‌ای برای پیروی از آن داشته باشد. پس اگر بخواهیم جامعه ما مستحکم و متحول گردد و پیشرفت نماید ، باید با امام خود و حجت خویشتن ، رابطه برقرار کنیم. یا به عبارت دیگر ، باید امام را همچون نوری فرض کنیم تا بتوانیم براساس حرکت و کشف واقعیات توسط او ، حرکت کنیم. اما مهمترین عامل در مسئله رابطه با امام زمان آن است که همه زوایا و روشهای زندگی خود را برابر پایه عقیده به این امام و نیز براساس خشنودی یا نارضایتی وی از آنچه که در زندگی خود انجام می‌دهیم ، برنامه‌ریزی نماییم.

به عنوان مثال اگر فردی در میهمانی یک شخصیتی معروف مانند مرجعی یا دانشمندی و یا شخصیتی مبارز شرکت کند ، معمولاً حرکات و سکنات - چون خوردن ، آشامیدن و ... - آن شخصیت را زیر نظر قرار می‌دهد ؟ تا از او بیاموزد و الگو برداری نماید. حال اینکه ما به وجود امام زمان مهدی (عج) اعتقاد داریم. پس چرا در مورد اعمالی که باعث خشنودی و یارنگش خاطر او می‌گردد ، نمی‌اندیشیم ؟ و آیا رفتار ما او را دلشاد می‌گرداند و یا دل آزرده ؟

بنابراین ، ما باید رفتار اجتماعی خود با دیگران ، با خویشتن و نزدیکان را در سایه آنچه امام مهدی در مورد سامان دادن رفتار و روابط اجتماعی از ما می‌خواهد ، سامان بیخشیم. در اینجاست که شاید برخی بگویند ما با رفتار ، اخلاق و کردار - چون خوردن ، آشامیدن ، پوشیدن ، سخن گفتن و ... - امام زمان آشنایی نداریم.

باید بدانیم که امام مهدی (عج) خلاصه ائمه اطهار پیش از خود است و همه آنها همچون حضرت محمد ﷺ، می باشند. همانگونه که در حدیث شریف آمده است: «أَوْلُنا مُحَمَّدٌ، أَوْسَطُنَا مُحَمَّدٌ، آخِرُنَا مُحَمَّدٌ.» پس با وجود اینکه شرایط و ویژگیهای هر یک از ائمه با هم متفاوت بوده است ولی همه آنها مسیر، شخصیت و هدف یگانه‌ای را دنبال می کرده‌اند. به همین خاطر اگر ما بخواهیم از این چراغ تابناک و این برنامه والا بهره بجوییم، شایسته است که زندگی خود را ببرایه‌ای استوار، برنامه‌ریزی نماییم و آن جز با الگو برداری از امام و پیروی از وی امکان پذیر نخواهد بود. در اینجا پرسشی به میان می‌آید که، امام یاران خود را از بین چگونه افرادی انتخاب می‌نماید؟ آیا مثلاً شخصی که شب تا صبح را با قمار بازی سپری می‌کند، نماز صبح نمی‌خواند و با خانواده خود و مردم بدرفتاری می‌کند را به عنوان یار خویش انتخاب می‌نماید؟!

بی‌شك اینگونه نمی‌باشد. بلکه انسانهایی را انتخاب می‌نماید که مؤمن و راستگویند. از راهبان شب و سخت کوشان روز هستند. نشانه آنها در صورتشان از اثر سجده نمایان است. روزه‌دار، خشوع کننده و استوارند و در اوج قله اخلاق پستدیده قرار دارند. بنابراین ما باید به نفس خویش توجه کنیم و با اخلاق و اعمال نیکو آن را تزکیه و اصلاح نماییم. نه اینکه همه توجه خود را صرف ظواهر مادی - که به زودی کهنه و دور اندخته می‌شوند - و یا آنچه مردم در مورد ما می‌گویند، گردانیم. زیرا، اینگونه توجهات مانعی در برابر تحول، پیشرفت

و تزکیه اعمال و نفوس مامی گردند.

انتظار مفهومی است مکتبی - نهضتی

برخی تصور می کنند که مفهوم انتظار ، مفهومی است ارتقایی و فروپسته که ما را به سوی سکوت در برابر ستمکاران وا می دارد. در حالیکه عکس آن درست می باشد. اگر در تاریخ بنگریم ، می باییم که شیعه از آغاز تابه امروز و تازمان ظهور ، مردمانی انقلابی ، اهل نهضت و مقاومت مکتبی در برابر ستم زورگویان بوده ، هستند و خواهند بود و همه اینها به اعتقاد ایشان به امام مهدی (عج) و نیز مفهوم مکتبی مثبت انتظار باز می گردد.

پس این اعتقاد به انسان امید و پویایی را می بخشد. زیرا ، سنتی الهی وجود دارد که نشان می دهد خداوند هر که را مظلوم و یا همراه حق باشد ، یاری می نماید و این سنت در متجلی ترین شکل آن در امام مهدی (عج) تحقق می یابد. زیرا ، اوست بنده صالح و ولی خداوند متعال و اوست همراه حق و نیز مظلوم ، صابر و ناگزیر (مضطر) ... و هر انسانی که این سنت الهی و این صفات - به هر میزان - در وجودش تحقق می یابد ، خداوند متعال او را به همان میزان یاری می نماید.

در اینجا آنچه بر این امر دلالت می نماید این است که پیامبر اکرم خود اوّلین کسی بود که ظهور امام مهدی ﷺ را به مسلمانان مژده داد ، تا آنجا که بیش از ۵۱ روایت از رسول خدا فقط در کتب علمای اهل سنت نقل شده که در مورد امام مهدی (عج) سخن می گویند و همانگونه

که علمای شیعه قبل از ولادت این امام کتابهایی را درباره او تأثیف کرده‌اند، یکی از علمای اهل سنت نیز کتاب ویژه‌ای را در مورد این امام در سال ۱۲۷ ه.ق - قبل از ولادت امام مهدی (عج) - نگاشته است. نیز علاوه بر شیعیان، امروزه بسیاری از علمای اهل سنت در کتابهای خود، اعتقاد به امام مهدی (عج) را جزئی از عقاید اسلامی ثابت یاد می‌کنند.

ایمان به امام زمان (عج) مکمل ساختار اعتقادی شیعه می‌باشد. همچنانکه اگر هواپیمایی در حال پرواز باشد و در یکی از بالها و یا موتورهای خود با مشکل یا اختلالی مواجه می‌گردد، نمی‌تواند با نادیده گرفتن آن مشکل به پرواز خود ادامه دهد؛ و یا شخصی که به زکات، خمس و حجّ ایمان دارد ولی به نماز ایمان ندارد، کافر به شمار می‌آید؛ (زیرا فاقد یکی از اجزاء اصلی منظومه ایمان است...) همچنین کسی که به امام مهدی (عج) ایمان نداشته باشد، مشکل بزرگ و اختلال ژرفی در یکی از ارکان اساسی ایمان خود دارد و به همین خاطر خداوند او را یاری نمی‌نماید.

پس ایمان به امام زمان و ایمان به اینکه خداوند، مظلوم و قیام‌کننده بر حق - که دیگران را به سوی خدا فرامی‌خوانند - را یاری می‌نماید، ایمانی است که نهضت را در میان مسلمانان برمی‌انگیزد. همانگونه که می‌بینیم شیعه‌های مکتبی در جنوب لبنان، صهیونیستها را از سرزمینهای خود رانده و هنوز با روحیه فداکاری و امید به پیروزی و تکیه بر کلمه «یا مهدی ادرکنی» در برابر دشمن ایستادگی می‌کنند.

همین ایمان به صاحب الزمان (عج) است که این پویایی و امید به پیروزی و تلاش برای دستیابی به آن را به ایشان عطا کرده است.

مسئله حکمرانی و خلافت خدا بر روی زمین در قرآن کریم فقط به امام مهدی (عج) اختصاص ندارد ، بلکه به دیگران نیز تعمیم داده می شود. زیرا این سنت النبی هنگامیکه حضرت موسی بن عمران ، بنی اسرائیل رانجات داد ، برای آنان به وقوع پیوست ؛ و نیز برای پیامبر اکرم ﷺ و مسلمانان آن دوره تحقق یافت ؛ و ان شاء الله در زمان امام مهدی (عج) نیز تحقیق خواهد یافت . پس زمین کاملاً آزاد نخواهد گشت ، مگر پس از قیام امام و پیشوای ما .

فایده‌های عصر غیبت کبری

باید این را بدانیم که امام مهدی (عج) در میان ما چون خورشیدی است در پس ابرها. ولی، با وجود ابرهای متراکم باید نور، حرارت و گرمای او به ما برسد. پس سرچشمه‌ای علی‌رغم ابرها و پرده‌ها، باقی و مستمر است.

دل انسان مؤمن نیز به خاطر وجود امام زمان (عج) زنده است و زندگی می‌کند. زیرا، امام خورشید پنهان دل مؤمن است.

فواید عصر غیبت کبری

در اینجا پرسشی مطرح می‌گردد که در زمان غیبت کبری چه فایده‌ها و منافعی وجود دارند که می‌توانیم به آنها دست یابیم و از آنها بهره بجوییم؟

برای پاسخگویی به این پرسش ابتدا باید مقدمه‌ای را بیان نماییم. در زمان پس از ظهر امام مهدی (عج) سودها و منافع برای همه انسانها عمومیت پیدا می‌کنند. بلکه برای هر جانداری که روی زمین زندگی

می‌کند؟ حتی فرشتگان، جنها و هر موجود عاقلی شامل این عمومیت می‌گردند. در بعضی از روایات آمده است که به ابليس - لعنت خدا بر او باد! - تاروز وقت معلوم مهلت داده شده است و روز وقت معلوم به روز ظهر و خروج امام مهدی (عج) تفسیر شده است. زیرا، ابليس مدت مهلت خود را از خدا تاروز قیامت خواسته است، ولی خداوند تبارک و تعالی در این مورد پاسخی نداده و همانا اورا تاروز معین - همانطور که روایات می‌گویند - که همان روز ظهر امام زمان است، مهلت داده است. پس در آن روز موعود ابليس و همه شیاطین زمین، سرکوب می‌گردد و آنجاست که انسان و همه هستی از خیر و خوشبختی بهره‌مند می‌گردد.

پس در زمان غیبت کبری و یا عصر انتظار، فایده‌های روحی و معنوی وجود دارد که آنها را از اعتقادمان به امام مهدی (عج) الهام می‌گیریم و همانا این، خلاصه فلسفه انتظاری است که ما در زمان غیبت با آن زندگی می‌کنیم. حال می‌توانیم این سود معنوی و فایده روحی را در سه امر اساسی خلاصه نماییم:

- ۱ - فایده نشأت گرفته از نفس اعتقادمان به امام زمان (عج).
- ۲ - محبت و دوستی مانسبت به امام مهدی (عج).
- ۳ - یاری رساندن او به ما در موقع سختی و زمانهای دشواری.

راه بهره‌جویی از وجود امام زمان (عج)

پرسشی که به ذهن می‌رسد این است که، چگونه می‌توان از نور این

آفتاب که ابرهای سیاه روزگار او را پوشانده‌اند ، استفاده نمود ؟

پاسخ این پرسش را در نکات ذیل می‌جوئیم :

۱ - انتظار فرج

سخن درباره این انتظار بسیار طولانی و متنوع است. ولی برای اینکه مفهوم آن را آشکار سازیم ، مثالی را می‌آوریم. هنگامیکه شخصی انتظار مهمان عزیزی را می‌کشد ، حال و وضعیت او دگرگون می‌گردد و در چهره‌اش نشانه‌های شوق نمایان می‌شود. می‌بینیم که هر لحظه انتظار ورود مهمانش را می‌کشد و پس از آنکه هرچه برای مهمانی در منزلش داشته از فرش و مکان مناسب گرفته تا غذا و نوشیدنی لذیذ را آماده ساخت ، چشم به راه می‌ماند. پس همه این امور در کنار امور معنوی که در دل انسان می‌گذرد ، بازتاب معنای انتظار می‌باشد.

اگر همه این آمادگیها فقط برای استقبال از یک دوست معمولی است ، پس حال و وضعیت مانسبت به امام معصومی که نجات دهنده بشریت رنجدیده از دردها ، رنج و غمهاش می‌باشد ، چگونه است ؟ ! آیا دلها و روحها قبل از بدنها انتظار او را نمی‌کشند ؟

همانا زمان ظهور امری است غیبی که ازما و از خود امام علیه السلام پنهان است و هیچ‌کس جز خداوند متعال به آن آگاهی ندارد. مانمی‌دانیم که آیا این زمان پس از یک ماه ، یک سال و یا شاید قرنها به وقوع می‌پیوندد یا خیر. همانطور که در بسیاری از روایات تأکید شده است ، تنها خداوند بزرگ به آن آگاه است. بنابراین مؤمن متظر ، باید بطور مدام

برای تعجیل ظهور این امام دعا نماید. این دعا باید تنها زبانی باشد، بلکه باید از صمیم و ژرفای دل مشتاق برای ظهور فرج بrixید تا آنجا که در اعمال و رفتار دعا کننده تجسم یابد و به واسطه آن راست بودن دعا و شوق او برای ظهور امام ثابت گردد. خداوند متعال می فرماید: «اَذْعُونِي أَسْتَحْبَ لَكُمْ»^۱ «مرا بخوانید تا دعای شما را بپذیرم.» هرگز مؤمن عمل کننده باید دعای خویش را کوچک شمارد و بگوید که دعای من چه ارزشی دارد؟ زیرا دعا درباره تعجیل ظهور امام و وقوع فرج مهم و با ارزش است.

خالق هستی، بندگانش را به سوی دعا کردن و پافشاری در طلب چیزی فرامی خواند؛ تا آنجا که می فرماید: «وَقَالَ رَبُّكُمُ اذْعُونِي أَسْتَحْبَ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَذْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ»^۲ «پروردگار شما گفته است: مرا بخوانید تا دعای شما را بپذیرم. کسانی که از عبادت من تکبر می ورزند به زودی با ذلت وارد دوزخ می شوند.» و در جای دیگر می فرماید: «وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أَجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلَيَسْتَحِيُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ»^۳ «و هنگامی که بندگان من، از تو درباره من سوال کنند، بگو: من نزدیکم؛ دعای دعا کننده را، به هنگامیکه مرا می خواند، پاسخ می گویم. پس باید دعوت مرا بپذیرند، و به من ایمان بیاورند، تاراه یابند و به مقصد برسند.»

۱- سوره غافر، آیه ۶۰.

۲- سوره غافر، آیه ۶۰.

۳- سوره بقره، آیه ۱۸۶.

پس خداوند تبارک و تعالی به دعای بندۀ مؤمن خویش که در عبادت و دعای خود خالص عمل می‌کند، پاسخ می‌دهد. زیرا اوست که پافشاری اصرار کنندگان را دوست می‌دارد. همچنین نباید هیچ یک از ما پس از پایان هر نماز، دعا نمودن برای تعجیل ظهر امام (عج) را فراموش نماید؛ و این باید روش و برنامه‌ای باشد برای هر مؤمنی که در دوستی اهل‌بیت عصمت و طهارت راستین است و همانا دعای فرج در زمان انتظار سبب نزدیکی فرج می‌گردد.

۲- تقویت روحیّة انسان مؤمن

موضوع بعدی به فایده معنوی و تقویت روحیّة مؤمن باز می‌گردد. چه اینکه نفس ایمان و اعتقاد به وجود و حضور امام علیّه السلام در این جهان علی‌رغم عدم شناخت شخص امام، در نزد مؤمنین امید و بلندپروازی را می‌آفريند. مشکلات و سختیها را بر آنها آسان می‌گرداند و دردها و غمها را از میان می‌برد. بنابراین مؤمنین راستین شکست معنوی را در نبرد با اهل باطل، کفر و شرک نمی‌شناسند.

آری، ممکن است که مؤمنین در میدان نبرد از نظر نظامی شکست بخورند ولی هرگز این شکست از معنویت و روحیه‌های آنها نمی‌کاهد. زیرا، می‌دانند که تا پایان کار پیروزی از آن اهل ظلم و ستم نمی‌باشد و اینکه در این جهان امامی وجود دارد که باید ظهر امام مهدی (عج) و انتقام همه مظلومین را در طول تاریخ جنگ و جهاد در راه پیروزی کلمه الله، از ستمکاران بستاند.

۳ - برکت دعای امام (عج) برای پیروانش

همانگونه که ما برای فرج و ظهور امام (عج) دعا می‌نماییم و از خدا می‌خواهیم که او را یاری رساند و رهبر، راهنمای و یاری دهنده او باشد؛ او نیز برای امت، دوستداران و محبانش دعا می‌نماید. شاید بیشترین نعمتهايی که شامل حال ما می‌گردد -اما وجود آنها را احساس نمی‌کنیم- از برکت دعای این امام برای ما باشد. همچنین شاید وقوع بسیاری از حوادث ناگوار که در علم الله برای ما مقدّر شده‌اند، به برکت دعای این امام بداء^۱ حاصل شود و در نتیجه این حوادث تحقق نیابند و یا از شدت و سنگینی آنها کاسته گردد.

۴ - اجر و پاداش الله

خداؤند تبارک و تعالی پاداش بسیاری را به خاطر استواری در اعتقاد به امام مهدی (عج) و دعای فراوان برای ظهور و وقوع فرج این امام، نصیب ما می‌گرداند. زیرا، همانطور که در حدیث شریف آمده است: «أَفْضَلُ أَعْمَالِ أُمَّتِي انتِظَارُ الْفَرَجِ» «بهترین اعمال نزد امت من انتظار فرج است.» همچنین: «أَفْضَلُ الْعِبَادَةِ انتِظَارُ الْفَرَجِ» «بهترین عبادتها انتظار فرج است.» اگر این انتظار فرج وجود نداشت، هر آینه مؤمنین از جهاد

۱ - بداء: پدیدار شدن رأی دیگر در کاری یا امری و در مسائل اعتقادی به معنای آن است که اراده و مشیّت خداوند متعال به تغییر آنچه قبلًا مقدّر شده است تعلق گیرد، و آن را به چیز دیگری دگرگون سازد. (مترجم)

و عمل در راه اسلام و پرآوازه کردن دین اسلام نامید می‌گشتند و در هنگام وارد آمدن سختیها ، مصیبتها ، رنجهای پی‌درپی و دردها دچار سرخوردگی می‌شدند ؛ بلکه اگر انتظار فرج نبود ، هرگز وارد میدانهای نبرد و جهاد در راه خدا نمی‌شدند و هیچگاه مال و نفس خویش را در این راه فدا نمی‌نمودند.

شخصی که ایمان و اعتقاد به امام مهدی (عج) و انتظار ظهرور او و نیز وقوع فرج دارد ، هرگز نباید سستی و تنبی خود را توجیه نماید و ادعای کند که جهاد و عمل هیچ فایده‌ای ندارند. بلکه ، هر تلاشی که یک منتظر واقعی در راه خداوند متعال انجام می‌دهد ، چون جوانه سبزی است که آن را در مسیر ظهرور می‌نشاند تا به این صورت از امام خود استقبال نماید. امامی که خداوند به واسطه او زمین را همانگونه که از ظلم و ستم پر شده است ، آکنده از عدل و داد می‌سازد و این همواره حقیقتی است ثابت.

اگر ما همه مجاهدین و مبارزین در راه اسلام و همه زمینه‌های خیر و نیکی را در نظر بگیریم ، خواهیم دید که همه آنها دوستداران امام هستند و انتظار ظهرور و فرج او را می‌کشند و همه این موارد به دلهای پاک ، با ایمان و امیدوار آن باز می‌گردد.

در اینجا دوباره به این امر باز می‌گردیم که همانا نفس انتظار فرج پویایی ، نشاط و امیدواری را در وجود مؤمن می‌آفریند و اورابه سوی کار مستمر و وارد شدن به دریای عمل و جهاد تشویق می‌نماید. می‌بینیم اگر ثروتی دارد ، آن را در کارهای خیر انفاق می‌نماید ؛ یا اگر

انسان نیرومندی است ، تمام قوا و نیروی خود را دراین راه بکار می‌گیرد و یا اگر اهل فرهنگ ، دانش ، ادب و هنر می‌باشد ، از اندیشه و استعداد خود دراین مسیر استفاده می‌نماید. بدین سان ، انتظار فرج اوّلین موردی است که از آن به عنوان فایده معنوی از فایده‌های عصر غیبت کبری بهره می‌جوییم.

اما مورد دوم همان دوستی و محبت مانسبت به امام مهدی (عج) است. انسانی که به فلسفه غیبت ایمان دارد و به وجود امام و اینکه او ناظر بر اعمال ، رفتار و چگونگی معاشرت با اجتماع می‌باشد ، یقین دارد ؛ همانا ارتباط قلبی و روحی محکمی با امام خود برقرار ساخته است. یا به عبارتی دیگر شب و روز خود را در حالی سپری می‌نماید که در دوستی امام و رهبر خویش ذوب گشته است. رهبری که روزگار او را غایب (پنهان) ساخته و به همین خاطر انسان مؤمن از دیدار امامش محروم گشته است.

ما شیعیان مؤمن ، امام مهدی (عج) را نمونه والای برای خود می‌دانیم. و چون این امام از ما پنهان و غایب است ، پس در زمان غیبت باید به نمایندگان شرعی و ناییان او که علما ، فقهاء و مراجع عظام هستند ، مراجعه نماییم. از آنها پیروی و تقلید کنیم و به سفارشات آنها عمل نماییم.

پس همانطور که اطاعت از امام و پیروی از او واجب است ، اطاعت از وکیل یا نایب او تا زمانی که در راه راست و راه امام گام بر می‌دارد نیز واجب می‌باشد و اگر گاهی دچار کوچکترین انحرافی گردید باید

عادلتر و با تقواتر از او را برای تقلید انتخاب نماییم.

بنابراین امام زمان (عج) معیاری برای همه شیعیان است و اعتقاد به این امام ، سازنده اندیشه شیعه می‌باشد و آن را از پویایی ، استقامت و استواری پربار می‌سازد. به همین خاطر در تاریخ شیعه هرگز دیده نشده است که مرجعی به خاطر نادانی خویش از مسیر راست منحرف شده باشد ، یا دست نشانده بیگانگان گردد و یا به دین و ملت خویش خیانت کرده باشد ؟ زیرا این امت مؤمن به همراه مهدی خود است که هر آینه از مراجع و راه و روش آنها در حین انجام تکالیف شرعی خود مراقبت می‌نمایند ، زیرا کوچکترین انحرافی از مسیر صحیح خود ، آنها را از اعتماد و اطمینان مؤمنین دور خواهد ساخت. همچنین ارتباط شیعیان با مراجع خود ، هیچگاه ارتباطی عاطفی نبوده ، بلکه ارتباط ارزشها و مبانی و نیز ارتباط نمایندگی از سوی امام غاییشان - که الگوی اول و آخر و نمونه راستین برای آنها می‌باشد - بوده است.

فایده‌های حقیقی

در همه این موارد ذکر شده ، منافع و فایده‌های پنهانی دیگری وجود دارند که تنها اهل فضل و عرفان آنها را احساس می‌نمایند. چه بسیار شرایط سخت و دشواری پیش آمده که شیعیان ، یا مسلمانان و یا شاید همه بشریت دچار آن گشته‌اند ، ولی به خاطر دعا ، منزلت و شأن امام مهدی (عج) نزد خداوند بوده که از آن شرایط سخت و هولناک نجات یافته‌اند و همه اینها را تنها اهل بصیرت و عرفان

می توانند درک نمایند. اینک همه ما بر سر سفره فضل امام زمان نشسته ایم. اوست که به اذن خداوند متعال بر همه اوضاع زمین مسلط می باشد. به همین خاطر ما باید با توجه به این امر ، به نکات پیش رو عمل نماییم :

۱ - تغییر رفتار

بیاییم و از هم اکنون با خدای خود پیمان بیندیم که ، رفتار و منش خود را تغییر خواهیم داد. شاید بسیاری از ما فراموش می کنیم و یا نمی دانیم که امام - براساس روایات فراوانی که بر این امر تأکید می نمایند - در هر شبانه روز بر رفتار و کردار ما آگاهی می یابد. چنانکه کار نیکویی از ما سر بزند ، او را خشنود می سازد و اگر عمل زشت و ناپسندی انجام دهیم ، باعث رنجش او می گردد. اگر می خواهیم این خشنودی و آن رنجش را درک نماییم ، باید به احساسات خود هنگامیکه فرزندانمان به ما بدی می کنند ، باز گردیم. در آنجاست که می توانیم احساسات امام خود را نسبت به شیعیانش که ادعای دوستی او را می نمایند ولی با گناهان ، رفتار ناپسند و سستی هایشان او را آزرده خاطر می سازند ، درک نماییم.

بنابراین رفتار مان باید همچون رفتار متظرین حقیقی امام باشد و باید حقیقت انتظار را نشان دهیم. پس بیاییم و نفس ، اخلاق ، رفتار و تعامل خود با دیگر مسلمانان را اصلاح نماییم و آن را با روح انتظار هماهنگ سازیم.

۲ - آمادگی روحی و جسمی

باید همیشه آمادگی روحی و جسمی داشته باشیم. زیرا ، هیچ کس از زمان ظهور امام (عج) - همانطور که گفته شد - آگاه نیست. در اینجا پی به این راز می بریم که چرا بعضی از علماء و مراجع ، شمشیرهای خود را زیر بالشهای خود قرار می دهند. زیرا می خواهند در هنگام ظهور موعود آماده باشند و شمشیر در اینجا چیزی جز نماد آمادگی جسمانی نیست.

بنابراین باید همیشه آمادگی جنگ آوری را - که از امور ضروری برای شیعیان است - داشته باشیم. پس بر یک شیعه واجب است که آماده باش ، آموزش دیده ، فعال و آماده فداکاری در هر زمان باشد. علاوه بر آن باید آمادگی اخلاقی و تزکیه نفس را نیز به همراه داشته باشد. زیرا امام مهدی (عج) یارانی پاک و مخلص می خواهد. پس باید همه این امور را در وجود خود پایه ریزی نماییم و در سرشت و اخلاق خویش باز آفرینیم.

۳ - بشرط دادن به ظهور امام

بیاییم و با بیان حقیقت انتظار و فلسفه آن ، ظهور امام را بشرط دهیم و به فرزندانمان امام زمان را بشناسانیم و به آنها فلسفه غیبت و فایده های آن را براساس گنجایش ذهنshan بیاموزیم. مفاهیم را برای آنها بگسترانیم تا به این عقیده آگاهی یابند و در سایه این عقیده گام

به گام پرورش یابند. زیرا شاید عصر ظهور ، در زمان آنها باشد .
و همه اینها - همانطور که قبلًا گفته شد - در صورتی امکان پذیر
خواهد بود که از دو امر اساسی پیروی نماییم :

- ۱ - دعا نمودن برای تعجیل ظهور امام مهدی (عج) .
- ۲ - فراگیری حقیقت امام و فلسفه انتظار .

شاید فراگرفتن این دو امر برای تغییر اوضاع مسلمین کافی باشد
تا آنها را هرچه بیشتر به امامان و ارزشها یی که به خاطر آنها مجاهدت
کرده‌اند ، نزدیک سازد و نیز اینکه از برنامه‌های ائمه اطهار پیروی
نمایند و همچنین آثار علماء و مراجع را که نمایندگان ائمه مسی باشند ،
پیش رو قرار دهند تا به این وسیله مسلمانان به نیروی بازدارنده‌ای
چون دژهای آهنین تبدیل گردند .

مفهوم راستین انتظار

خداوند سرانجام این جهان را به نیکی ختم می‌نماید. زیرا، رحمت او از خشمش پیشی گرفته و این رحمت اوست که همه جا گسترش یافته است و اینکه خداوند متعال انسان را آفریده تا بر او رحمت فرستد نه عذاب! پس بدون شک، خداوند جهان را بهترین روز و نیکوترين زمان پایان می‌بخشد و آن زمانی است که امام مهدی (عج) ظهر می‌یابد.

در این راستا خداوند متعال ما را از این حقیقت ثابت در چندین آیه آگاه می‌سازد. چنانکه می‌فرماید:

﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الْدِينِ كُلِّهِ وَلَوْ
كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾.^۱

«اوکسی است که رسول خود را با هدایت و دین حق فرستاد تا او را بر همه ادیان غالب سازد، هر چند مشرکان کراحت داشته باشند.»

۱ - سوره توبه، آیه ۳۳. سوره صفحه، آیه ۹.

پیوند ما با امام مهدی (عج)

بدون شک هنوز این حقیقت تحقیق نیافته است و همانا انسانیت بی صبرانه منتظر رسیدن آن روز فرخنده می باشد. روزی که در آن پرچم عدل و حق بر سرتاسر گیتی به اهتزاز در می آید. اما چگونه این هدف تحقق می یابد؟ مسؤولیت انسان در باره آن چیست؟ و انسان چه ارتباطی با این نجات دهنده دارد، نجات دهنده‌ای که خداوند متعال بواسطه او دین اسلام را بر تمام ادیان غالب می سازد. یا به عبارتی دیگر، ما باید چه نوع ارتباطی را برپا سازیم، در حالیکه در زمان غیبت سرور و سالار مان امام زمان (عج) قرار داریم؟

برای پاسخگویی به این پرسشها باید بگوییم که برخی از آیات قرآن برخی دیگر را تفسیر می نماید، چنانکه خداوند تبارک و تعالی در سوره صف، پس از آیه‌ای که به آن اشاره شد، می فرماید: «**يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْجِيْكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ**» «ای کسانی که ایمان آورده‌اید! آیا شما را به تجارتی راهنمایی کنم که شما را از عذاب دردناک رهایی می بخشد؟!» پس این آیه دو حقیقت مهم را بیان می نماید:

۱- تحقیق ظهور، بواسطه مؤمنان مجاهد

تحقیق این هدف به واسطه مؤمنانی صورت می گیرد که تصمیم گرفته‌اند مجاهدی راستین باشند و با خدای خویش معامله‌ای سودمند انجام دهند؛ که از گذر این معامله به جهاد بپردازنند و نفس و دارائیهای

خویش را در راه خدا قربانی کنند ؟ تا بواسطه آن ، خداوند متعال آنها را از عذاب دردناک رهایی بخشیده و به رضوان‌اللهی دست یابند.

براین اساس اعتقاد به اینکه باید اموری غیبی در مسیر حیات دخالت نمایند تا آن را دگرگون سازند ، صحیح نمی‌باشد. زیرا خداوند متعال می‌فرماید: «**هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظَهِّرَ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ**»^۱ «اوکسی است که رسول خود را با هدایت و دین حق فرستاد تا او را بر همه ادیان غالب سازد ، هر چند مشرکان کراحت داشته باشند.» سپس می‌فرماید: «**يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدْلُكُمْ عَلَى تِجَارَةٍ تُنْجِيْكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ**»^۲ «ای کسانی که ایمان آورده‌اید ! آیا شما را به تجارتنی راهنمایی کنم که شمار از عذاب دردناک رهایی می‌بخشد ؟ !»

سپس دراین راستا قرآن سخن را ادامه می‌دهد تا ماهیت این تجارت را بیان نماید. دراین باره می‌فرماید: «**تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ**»^۳ «به خدا و رسولش ایمان بیاورید و با اموال و جانها یتان در راه خدا جهاد کنید.» پس این مسأله به انسان تعلق دارد. اوست که باید پرچم جهاد را به دوش گیرد و مال و نفس خویش را فدا سازد. تا بواسطه آن بهشت برین را از آن خود سازد و نفس خویش را از آتش دوزخ برهاند و اراده خداوند متعال را در غالب ساختن دین اسلام بر همه ادیان تحقق بخشد.

۱ - سوره توبه ، آیه ۳۳ . سوره صفحه ، آیه ۹ .

۲ - سوره صفحه ، آیه ۱۰ .

۳ - سوره صفحه ، آیه ۱۱ .

۲ - جهاد دو نوع می‌باشد

جهاد در راه خدا دو نوع می‌باشد. نوع اول، از یک جوشش عاطفی دوره‌ای نشأت می‌گیرد. در این جهاد، مردم پرچمها را بر دوش می‌گیرند و منادیان به خاطر تأثیرپذیری از فضای پیرامون، مردم را به جهاد دعوت می‌نمایند و به همین خاطر به سوی میدانهای نبرد روانه می‌گردند.

نوع دیگری از جهاد وجود دارد که هدفهای تمدنی را محقق می‌سازد و انسان را وامی دارد تا به هدف والاتری از آفرینش هستی دست یابد و آن هدف چیزی جز چیره ساختن دین اسلام بر همه ادیان نیست. تحقق این هدف والاکه چیرگی دین الهی بر همه اندیشه‌ها و اصول بشری می‌باشد، گروهی را می‌طلبد که نفس خویش را نشار خداوند متعال نمایند و در معامله‌ای بسی برگشت با خدا وارد عمل شوند، خواه پرچمهای جهاد برافراشته شده باشند خواه خیر، و خواه مشوقی برای جهاد وجود داشته باشد خواه وجود نداشته باشد.

جهاد سرشت مؤمنین است

چنین مؤمنانی از سرشتی جهادی برخوردار می‌باشند. پس آنها را می‌بینیم که در هر جایی جهاد را جستجو می‌نمایند. حال شرایط مناسب باشد یا خیر. زیرا آنها جهاد را نزدیکترین پل به سوی بهشت، کوتاهترین راه به سمت رضوان الهی و نیز بهترین مسیر برای نجات از

آتش دوزخ و گناهان بی شمار می دانند.

زیرا هر انسانی ناگزیر از وارد شدن در آتش جهنم می باشد و ما چه بخواهیم و چه نخواهیم ، در آن داخل می گردیم . بر این امر در منابع شرعی اسلامی بسیار تأکید شده است . چنانکه خداوند می فرماید :

﴿وَإِنْ مَنْكُمْ إِلَّا وَارْدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتَّمًا مَقْضِيًّا * ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا حِثْيًا﴾^۱ «و همه شما وارد جهنم می شوید ؟ این امری است حتمی و قطعی بر پروردگارت * پس آنها را که تقوا پیشه کردند از آن رهایی می بخشیم ؛ و ظالمان را - در حالی که از ضعف و ذلت به زانو درآمدند - در آن رها می سازیم .»

نجات از آتش دوزخ ، والاترین هدف مؤمنین

بنابراین رهایی از آتش دوزخ ، والاترین هدف و مهمترین بلندپروازی نزد انسان مؤمن می باشد . مجاهدین نیز برای تحقق این هدف ، ولی با کوتاهترین راه ، تلاش می نمایند . فرموده خداوند متعال نیز بر این امر دلالت می کند : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّ كُمْ﴾^۲ «ای کسانی که ایمان آورده اید ! آیا شما را راهنمایی کنم ؟»

هدف این سخن خطاب به مؤمنین می باشد و دیگر مسلمانان و یا عامه مردم را در بر نمی گیرد ، و چون سخن خدا مؤمنین را مورد خطاب قرار داده ، می بینیم که والاترین سطح از گفتگو را - گفتگویی که

۱ - سوره مریم ، آیات ۷۱ - ۷۲ .

۲ - سوره صفحه ، آیه ۱۰ .

انسان در حال جستجوی رهایی را مورد خطاب قرار می‌دهد - دارا می‌باشد. اما انسانی که مفهوم جهنم را درک نمی‌کند و ایمانی به آخرت ندارد و نیز هرگز به رهایی از آتش دوزخ نمی‌اندیشد، این سخن شامل حال او نمی‌گردد.

در اینجا به ذهن می‌رسد که روی سخن با مؤمنین است؟ پس چرا دوباره نداء النہی بر مسأله ایمان تأکید می‌نماید؟ برای پاسخ به این پرسش می‌گوییم: چه بسا این تأکید، دعوتی به سطوح بالاتری از ایمان باشد.

آنچه یک انسان مؤمن بدست می‌آورد

در آیات گذشته به آنچه یک انسان مؤمن در این راه می‌بخشد، پرداخته شده بود. اینک نیز با استمداد از آیات شریفه، آنچه را که یک مؤمن در این مسیر به دست می‌آورد، بیان می‌نماییم:

۱- أمریش گناهان ﴿يَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُم﴾ «گناهاتان را می‌بخشد.» این مهمترین هدفی است که مؤمنین برای تحقیق آن تلاش می‌نمایند. می‌دانیم که همه ما در حق خویشن گناهان بسیاری را مرتب شده‌ایم، و اگر ما از آنها غفلت ورزیده‌ایم، اما هیچگاه مجازات النہی آن گناهان را فراموش نمی‌کند و هیچ عمل کوچک و بزرگی را فرو نمی‌گذارد. مگر اینکه آن را به شمار آورده. پس ناگزیریم راهی را انتخاب نماییم که در جهاد نوع دوم - همانگونه که اشاره شد - تجسم یابد. راهی که شایسته است انسان مؤمن خویشن را سرباز خدا گرداند

و در این مسیر داوطلبانه و مخلصانه گام نهد.

۲- وارد شدن به بهشت «وَيُدْخِلُكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ»^۱ «شمارا در باغها یی از بهشت داخل می کند که نهرها از زیر درختانش جاری است و در مسکنها پاکیزه در بهشت جاویدان جای می دهد ؟ و این پیروزی عظیم است .»

قرآن کریم براین امر تأکید می نماید که انسان نمی تواند مفهوم بهشت را درک کند . ولی - بطور خلاصه - بهشت همان رستگاری عظیم است و تنها باغهای معمولی یا سقفهایی از نقره و یا خانه‌هایی از طلا نمی باشد . زیرا ، همه آنها نمادهایی ساده هستند که ارزش ندارند و آنچه در اینجا مهم می باشد ، همان رستگاری عظیم است که در رسیدن به رضوان اللهی ، برای انسان تحقق می یابد .

۳- پیروزی حتمی «وَآخِرَى تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ»^۲ «ونعمت دیگری که آن را دوست دارید به شما می بخشد ، و آن یاری خداوند و پیروزی نزدیک است .» این از مهمترین نتایجی است که انسان مؤمن تمام تلاش خود را برای تحقق آن به کار می بندد . تا آنجا که جهاد را آغاز می نماید و تصمیم می گیرد تا با دشمنان خدا وارد نبرد گردد .

جهاد در همه شرایط

سپس سیاق قرآن سخن را ادامه می دهد تا بر صفت اخلاص مطلق

۱- سوره صفحه ، آیه ۱۲ .

(۲) سوره صفحه ، آیه ۱۳ .

برای خداوند متعال و یاری حق تأکید نماید. در این باره می فرماید: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُوْنُوا أَنْصَارَ اللَّهِ»^۱ «ای کسانی که ایمان آورده اید ! یاوران خدا باشید.» قرآن می خواهد این موضوع را بیان نماید که ، انسان مؤمن باید چون رزمیهای در لشکر حق ، داوطلبی در جنگ الله و جانثاری در راه خدا باشد ؛ و در یک سخن انسانی باشد که هر آنچه را با جهاد در پیوند است ، جستجو نماید و از هر مظلوم یا حق غصب شده و یا امت مستضعف دفاع کند.

حواریون اسوه مؤمنان

درايسن راستا حواریون بهترین الگو برای مؤمنین می باشند. حواریونی که خداوند در مورد ایشان می فرماید: «كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ»^۲ «همانگونه که عیسی بن مریم به حواریون گفت: چه کسانی در راه خدا یاوران من هستند ؟ ! حواریون گفتند: ما یاوران خدایم.» پس حواریون - چنانکه از این آیه به دست می آید - به مرحله پیشرفتهای گام نهادند. زیرا حضرت عیسی ﷺ آنان را امر نمود تا یاوران او در راه خدا باشند. ولی آنها گام را فراتر نهادند و گفتند: ما یاوران خدایم. یعنی اینکه ما این راه - یاوری عیسی بن مریم - را طی کرده ایم و آن را سپری نموده ایم تا آنجا که به سرانجام آن دست یافته ایم. پس ما یاوران خداوند متعال گشته ایم.

۱ - سوره صفحه ، آیه ۱۴.

۲ - سوره صفحه ، آیه ۱۴.

به همین خاطر خداوند تبارک و تعالی در ابتدای آیه می فرماید: «**كُونُوا
أَنْصَارَ اللَّهِ**» «یاوران خدا باشید.»

قرآن کریم برای اینکه معنای (انصار الله) را بیان نماید ، دوباره می فرماید: «**قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَامْتَنَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوّهِمْ فَأَضْبَحُوا ظَاهِرِينَ**»^۱ «حواریون گفتند: ما یاوران خداییم . در این هنگام گروهی از بنی اسرائیل ایمان آورده و گروهی کافر شدند ؟ ما کسانی را که ایمان آورده بودند ، در برابر دشمنانشان تأیید کردیم و سرانجام بر آنان پیروز شدند .»

اگر ما در کلمه «**ظَاهِرِينَ**» «پیروز شدند» تدبیر نماییم و آن را به عبارت «**لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ**» «تا دین اسلام را برهمه ادیان غالب سازد .» ارتباط دهیم ، اینگونه نتیجه خواهیم گرفت که یاوران راستین خداوند همچون حواریونی هستند که پیرامون حضرت عیسی بن مریم ﷺ گرد آمده بودند . آنها همان کسانی می باشند که خداوند متعال بواسطه ایشان دین اسلام را بر تمام ادیان این کره خاکی غالب می سازد . همچنین در این آیه پاسخ این پرسش که - قبلًا مطرح شده است - چه ارتباطی میان ما و امام زمان وجود دارد ؟ نهفته است .

امام مهدی (عج) خورشید پنهان !

احادیث و روایات بیان می نمایند که امام زمان چون خورشیدی است که در پس ابرها پنهان می باشد و اشعه های خود را فرومی فرستد ،

ولی انسان نمی‌تواند آن را ببیند و نمی‌داند که در کدام سوی این آسمان گستردۀ قرار دارد. در حالیکه این خورشید پنهان از مکانی ناشناخته خیر و برکت را به سوی زمین نازل می‌گرداند.

بنابراین امام مهدی (عج) در میان ما زندگی می‌کند و همانگونه که روایات در این باره اشاره می‌نمایند، هنگامیکه ظهور می‌یابد، همه احساس می‌کنند که او را در جاهای گوناگونی دیده‌اند. به همین خاطر انسان مؤمن باید همیشه و همه جا با ادب و مقید به احکام اسلامی باشد، بویژه در مجالس دعا، عزا و دانش اندوزی و نیز اماکن مقدسه، زیرا ممکن است که امام زمان در میان حاضرین باشد.

مهمترین چیزی که انسان مؤمن در رابطه با پیوند خود با امام زمان (عج) آن را احساس می‌کند، همان ادب و تهذیب نفس او می‌باشد. زیرا او می‌داند که امام زمان، امام و شفاعت‌کننده‌گناهان وی و راهبر او به سوی بهشت در آخرت می‌باشد. همچنین می‌داند که کارنامه اعمال مؤمنین هر روز بر امام عرضه می‌گردد. پس اگر امام ببیند که انسانی از شیعیانش بطور مداوم به یاد خداوند متعال می‌باشد و به نیکی رفتار می‌کند و برای کارهای خیر تلاش می‌نماید، هر آینه خشنود می‌گردد و شادی تمام وجودش را فرامی‌گیرد و سپس برای او دعا می‌نماید، ولی اگر کارنامه اعمال کسی سیاه باشد، غمگین و دلشکسته می‌گردد.

جهات پیوند‌ها با امام مهدی (عج)

بنابراین، پیوند‌ها با امام زمان (عج) چند جهت دارد:

۱ - اینکه انسان مؤمن نفس خویش را تهذیب نماید و برای اعمال

و کردار خویش اهمیت قائل گردد. این امر به ویژه در مورد علماء، خطبیان و مجاهدین که خویشن را در راه اسلام وقف نموده‌اند، صدق می‌نماید. زیرا ارتباط ایشان با امام محکمتر از دیگران است و امکان دارد در زمان ظهور - اگر خدا بخواهد - از افسران لشکر امام گردند. پس ایشان باید نفس خویش را در بهترین صورت زیر نظر داشته باشند.

۲ - باید مؤمن در انتظار باشد که مفهوم آماده باش را دارد. یعنی اینکه سپاه (امام) باید در بالاترین سطوح آماده باش قرار داشته باشد. یا به عبارتی دیگر، اسلحه، مهمات، صفارایی و تشکیلات سپاه مؤمنین در سطح چالش و آغاز به فعالیت نمودن در هر لحظه باشد و این همان مفهوم انتظار می‌باشد.

شاید سپاهی که در حال آماده باش بالایی قرار داده شده است، دوستدار رویارویی دشمنانش نباشد و فرد فرد سربازان از آمدن دشمنان احساس ترس نمایند. در حالیکه مؤمنین که در بالاترین سطح آماده باش هستند، برای ملاقات امام لحظه شماری می‌کنند و هر روز که سپری می‌گردد از خداوند متعال این درخواست را می‌نمایند که امروز، همان روز موعود باشد.

بنابراین ایشان در هر لحظه برای طی نمودن مسیر آماده می‌باشند. بطوریکه در تاریخ نقل شده است که علما - در زمانهایی که سلاح جنگ شمشیر و نیزه بوده - شمشیرهایی را آماده می‌ساختند و در هر جمیع دور از چشم حکمرانان تمرین می‌نمودند تا همیشه برای ظهور امام آمادگی داشته باشند.

این مفهوم راستین انتظار است و انتظار هرگز به معنای فروبستگی نمی‌باشد. همچنین انتظار این نیست که دست روی دست بگذاریم و منتظر بمانیم تا امام مهدی ظهر کند، سپس رزمیدن را بیاموزیم و صفات‌آرایی نماییم؛ زیرا این تصور نادرستی است که شرع و عقل آن را نمی‌پسندند. در این باره خداوند متعال در ابتدای سوره صاف -که به چندین آیه آن پرداخته‌ایم- می‌فرماید: «إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفَاً كَانُوهِمْ بُنْيَانُ مَرْضُوضٌ»^۱ «خداوند کسانی را دوست می‌دارد که در راه او پیکار می‌کنند گویی بنایی آهینه‌اند.»

بر این اساس شایسته است که از هم اکنون برای ظهر امام آمادگی بیابیم. به همین خاطر بر هر انسان مؤمنی واجب است که هر روز از رهگذر ادعیه و زیارت‌های روایت شده از معصومین، پیمان خویش را با امام تجدید نماید.

۳- اطاعت از هر فردی که امام ما را به اطاعت کردن از وی امر نموده است. چنانکه در میدان نبرد یک سرباز انتظار ندارد که بالاترین فرمانده نظامی نزد وی بیاید و او را از دستورات و نحوه عملیات آگاه سازد؛ بلکه می‌داند که دستورات را از طریق رده‌های گوناگون فرماندهی دریافت خواهد نمود. همچنین ما که در روزهای انتظار به سرمی‌بریم باید از افرادی همچون فقهای عادل که نمایندگان امام می‌باشند، اطاعت نماییم؛ زیرا خداوند متعال و امام ما را به اطاعت از ایشان امر نموده‌اند.

۱- سوره صاف، آیه ۴.

چگونه از منتظران امام مهدی (عج) باشیم؟

ستهای الله همانگونه که برای گذشتگان برپا گشته‌اند ، برای آیندگان نیز جریان می‌یابند ؟ زیرا ستهایی واحد می‌باشند که تغییر ناپذیرند . با توجه به وقایعی که در تاریخ بشریت دیده می‌شود ، شواهدی وجود دارند که از آینده بشریت خبر می‌دهند . آینده‌ای که در آن ستهای الله به صورت کامل و شامل تجلی می‌یابند . زیرا آینده هدفی است برای آفرینش انسان !

مهدی آخرین وصی

همانگونه که حضرت محمد ، خاتم الانبیاء و آخرین فرستاده خدا ، پیامبری بود که رسالت‌های الله با وجود او پایان یافت ، در وجود آخرین وصی نیز اهداف رسالت‌های الله پایان می‌پذیرد . زیرا خداوند متعال هستی را براساس سنت تکامل و ترقی آفریده است . به پیامبران پیش از رسول اکرم ، تعداد اندکی از افراد ایمان آورده بودند و همچنین آن پیامبران به پیروزیهای اندکی در زندگی خویش دست یافته بودند .

اما در مقایسه با ایشان خداوند متعال آخرین رسالت‌ش را به دست رسول بزرگوار مان حضرت محمد ﷺ پیروز گردانید، و او را یاری نمود.

اگر پیروزی خداوند که به دست پیامبر اکرم تجلی یافت. بزرگترین فتح و پیروزی می‌باشد؛ پس رسالت خداوند در بهترین شکل و نیکوترین معنا و راستین ترین حقایق به دست آخرین وصی، سرور و سalarman امام مهدی (عج) تجلی خواهد یافت. این اراده خداوند متعال است که سفر دشوار بشریت با پیروزی پایان یابد. زیرا خلق، آفریده او؛ ملک، او و زمین در دست اوست. همچنین خداوند این جهان را آفریده تا در آن به بندگانش مهربانی بورزد.

ظهور اقتضای رحمت الهی

چون آفریدگار بلند مرتبه، مهربانترین مهربانان است؛ پس باید تاریکی پایان یابد و شب به روز روشن تبدیل گردد و کشتی بشریت بر ساحل صلح و امنیت و رحمت لنگر بیاندازد. زیرا خداوند متعال خلق را آفریده تا رحمت خویش را شامل حال او گرداند و غیر ممکن است کسی که پروردگار جهانیان و نامهای نیک او را می‌شناسد، اعتقاد داشته باشد که هدف خداوند از آفرینش هستی، تنها این جهان و هر آنچه در آن است، می‌باشد. پس، از خدابه دور است که بشریت را خلق نماید تا بازیچه طاغوتیان گردد و در زیر فشار و ظلم ستمکاران دست و پا بزند و نیز در زیر ابر سیاه فقر، بیماری و جنگهای نابود کننده بماند.

اگر فرض کنیم که خداوند بشریت را به همین صورتی که هست

ترک نموده است ، بنابراین حکمت از بعثت پیامبران چه بوده است ، و اگر خداوند متعال می خواهد سرانجام بشریت به همین حالت که هست پایان پذیرد ، پس چه حکمتی در کتابهای مقدس و رسالتها نهفته است ؟

بنابراین باید خداوند متعال حکمتی داشته باشد که ظهور آخرین وصی را به تأخیر انداخته است . زیرا در این ظهور هدف و نهایت و اوج پیشرفت بشری پنهان می باشد .

ظهور ، همان خوشبختی راستین

اگر می بینیم که بشریت از عذاب رنج می برد و در تفرقه و چندگانگی زندگی می نماید ، باید بدانیم که پس از این عذاب رحمتی می آید و آن چندگانگی سرآغازی می گردد برای وحدت . امروزه جامعه بشری در مسیر تکنولوژی گامهای فراوانی برداشته است . شاید برخی می اندیشند که خوشبختی به واسطه این تکنولوژی پیشرفتی در همه زمینه ها حاصل می گردد . در حالیکه خوشبختی در آن نمی باشد . زیرا بشریت در زمینه های اهداف ، آرزوها ، اخلاق و ارزشها به وحی نیازمند می باشد و هرگز انسانها نمی توانند بدون بهره گرفتن از وحی به تنها یی حرکتی نمایند . پس باید رسالتهای النهی برای نجات بشریت از این رنجها فرود آید .

امروزه انسان تکنولوژی پیشرفتی را که بدان دست یافته برای کشتن کودکان ، قتل زنان و نابودی شهرها به کار می گیرد . همچنین از

طرفی دیگر توانسته در زمینه‌های دیگری چون اقتصاد و کشاورزی پیشرفت نماید و به نتیجه‌های شگفت‌آوری دست یابد. به طوریکه امروزه می‌تواند در یک هکتار، ده‌ها بار بیشتر از گذشته کشت نماید و محصولات را در انبارهای بزرگ گندم و ذرت آمریکا انباشته سازد! حال اینکه می‌بینیم ۸۰ میلیون انسان از گرسنگی رنج می‌برند و سالانه ده‌ها میلیون کودک به علت سوء تغذیه و بدی شرایط بهداشتی جان خود را از دست می‌دهند.

در مقابل آن، می‌بینیم دولتهای غربی بیش از ۵۰ میلیون دلار برای سوزاندن و نابودی محصولات کشاورزی که بیش از نیازشان می‌باشد، هزینه می‌نمایند! و علت همه این قضايا آن است که انسان راه دگرگونی طبیعت را می‌داند ولی هدف را نمی‌شناسد. همچنین نمی‌داند چگونه باید چون یک انسان زندگی نماید و با دیگران هم دردی کند.

چرا بشریت به این حالت رسید؟

حال چرا همه این امور اتفاق می‌افتد؟

زیرا این جهان ارزشها را نمی‌شناسد و از بیماریها رنج می‌برد و همچون شخصی است که اعضاء بدنش سالم هستند ولی از عقل بی‌بهره می‌باشد. در این زمان انسان بدون آنکه هدفش را بشناسد، حرکت می‌نماید.

در این باره از امام سجاد روایت شده است که: «وَمَنْ لَمْ يَكُنْ عَقْلَهُ

اَكْمَلَ مَا فِيهِ كَانَ هَلَاكَهُ مِنْ أَيْسَرِ مَا فِيهِ^۱ «کسی که عقل او کاملترین چیزی در او نباشد ، هلاکت او آسانترین سرنوشت اوست .»

این حال و روز بشریت کنوی است و آیا خداوند متعال آن را خلق کرده تا به این صورت زندگی نماید ؟

براین اساس انسان هر آنچه را که می خواهد ، نمی تواند از این تکنولوژی و آن پیشرفت صنعتی بدست آورد . زیرا او زندگی همراه با آسایش و خوشبختی را می خواهد . حال اینکه امروزه این خوشبختی با اسلحه های کشتار جمعی تهدید می گردد ، تا آنجا که به محض فشار دادن یک کلید - توسّط یک انسان ! - هواپیماها و موشکهای حامل کلاهکهای هسته ای همه جهان را نابود می سازند .

چاره جویی در مذهب اهل‌بیت علیهم السلام

حال آیا انسان از ارزش‌های مناسبی برخوردار است تا این تکنولوژی کشنده را محدود سازد ؟

پیشرفت صنعتی این حقیقت را به انسان نخواهد بخشید ، پس آن رهایی دهنده و منجی کجاست ؟

خداوند متعال هستی را آفرید تار رحمتش آنرا فraigیرد . پس این رحمت در کجا تجلی خواهد یافت ؟ اگر در همه ادیان این کره خاکی جستجو نماییم می یابیم که ، همه آنها نوید روز رهایی و برپایی

حکومت خدا بر زمین را می‌دهند. البته نه به آشکاری و روشنی که در دین اسلام به ویژه مذهب شیعه می‌بینیم. امتیازی که مذهب شیعه نسبت به دیگر مذاهب دارد این است که انسان را به سوی افقی روشن سوق می‌دهد و ایمان به این حقیقت را که خداوند، زمین را پس از آکنده شدن آن از ظلم و ستم، آکنده از عدل، داد، صلح و امنیت می‌نماید، در دل انسان پایه گذاری می‌نماید.

خداوند تبارک و تعالی انسانی را در پس پرده غیب پنهان نموده که در هر لحظه ممکن است ظهرور یابد و زمین را آکنده از خیر و برکت نماید و عقل آدمی را کامل کند. آنگاه خوشبختی تحقق می‌یابد و انسانها کامل می‌گردند. انسانهایی که به دیگران تجاوز نمی‌کنند و هیچ کینه‌ای را در دل راه نمی‌دهند. چون همین کینه و سوء ظن و اخلاق ناپسندیده تفرقه را در میان ما ایجاد می‌کنند و نمی‌گذارند که در صلح و آرامش زندگی نماییم و تنها صلح بیرونی مورد نظر نیست؛ بلکه باید صلح در دل انسانها باشد، زیرا نفس انسان جایگاه خوشبختی و آرامش است و اگر فضای جامعه‌ای محبت‌آمیز نباشد، هرگز نمی‌تواند به خوشبختی دست یازد.

مفهوم راستین انتظار

انتظار دارای سه معنای تدریجی است که عبارتنداز:

۱ - فرج و گشايش همچون نقطه روشنی است که انسان با انتظار به سوی آن حرکت می‌کند. پس حرکت او باید به سوی نقطه معین باشد.

یعنی به سوی آن هدفی که خداوند متعال آن را ترسیم کرده است. انتظار فرج که روشنی بخش دلها با نور امید می‌باشد، این هدف را مشخص می‌نماید. پس انسانی که با امیدواری زندگی می‌کند، ایمان دارد که سرانجام از آن پرهیزکاران است و خداوند متعال قدرت را به نیکان می‌دهد و طاغوت‌های سرکش به دست ایشان سرنگون می‌گردند. این اندیشه سبب می‌گردد تا دل انسان مؤمن حتی در تاریکترین شرایط در آرامش و امیدواری به سربرد، زیرا نامیدی خطرناکترین مشکلی است که انسان با آن روبرو می‌باشد و اگر نامیدی در دل انسان راه یابد، زندگی خویش را از دست می‌دهد و به مرگ زودرس دچار خواهد شد. در حقیقت انتظار فرج مشکل یأس و نامیدی را درمان می‌نماید و دلیل این امر آن است که شیعیان از گذشته تابه امروز بیشترین مردمانی بوده‌اند که با ستم و سرکشی مخالفت نموده‌اند. سرزمهینها بی‌که بیشتر مسلمانان آنها شیعه هستند و در دلها ایشان نور انتظار فرج و ملاقات امام مهدی (عج) می‌تابد، می‌بینیم که بیش از دیگران با ستم مخالفت می‌ورزند و با فساد به مبارزه بر می‌خیزند و در این راه جانهای خود را فدا می‌سازند. به عنوان نمونه هنگامیکه صهیونیستها جنوب لبنان را اشغال کردند، مسلمانان شیعه در لبنان به مقاومت پرداختند. شعار همیشگی ایشان در هنگام مقاومت «یا حجّة بن الحسن، یا مهدی» بود. زیرا رژیم صهیونیستی آمده بود تا در لبنان بماند و این به معنای تجاوز به ناموسها، دگرگونی دین و اشاعه فساد بود. پس شیعیان حقیقت را دریافتند. به همین خاطر به امام مهدی (عج) روی

آوردند و اسلحه‌هارا به سوی متجاوزان نشانه گرفتند تا هنگامیکه به بزرگترین پیروزی خویش دست یافتند.

همچنین مانند این مقاومت را در نزد شیعیان عراق می‌بینیم که در روزهای استعمار انگلیس و بیش از آن و تا به امروز، با ظلم و ستم به مقاومت برخاستند. در اینجا مطلبی را به یاد می‌آورم که خبرنگاری فرانسوی از من پرسشی نمود و گفت: «همانا شیعه در عراق بیش از کردها صدمه دیده‌اند و زیانهای فراوانی را متحمل گشته‌اند؟ پس چرا همچون دیگران مذاکره با رژیم بعث را نپذیرفتند؟» به او گفتم: «زیرا، در دل شیعه امیدی به نام انتظار فرج وجود دارد.»

در حقیقت علتی که ما را وامی دارد تا همیشه درستیز با دشمنان باشیم، ایمان به اندیشه انتظار است. از نمونه‌های این حقیقت آن است که انقلاب ۱۹۲۰ م بر ضد استعمار انگلیس در عراق در شب نیمه شعبان آغاز گردید، همانگونه که آخرین انتفاضه مردم عراق علیه حکومت صدام، در این شب مبارک به وقوع پیوست. زیرا این شب، شب نوراست و ما را یادآور می‌سازد که ما تنها نیستیم و امام و رهبری داریم که به ما می‌نگرد و تنها امری که ما را به سوی جلو پیش می‌برد، همین اندیشه است. اگر شیعیان ارزش انتظار فرج را به درستی می‌شناختند و آن را کاملاً درک می‌نمودند، هیچگاه شیعه مظلومی بر روی زمین نمی‌ماند. زیرا، شیعیان در این صورت، ظلم و ستم را نمی‌پذیرند و خداوند متعال آنها را پیروز خواهد نمود.

۲ - در مفهوم دوّم انتظار فرج، اینکه در زمان انتظار فرج همیشه

توجه ما به سوی رهبری ، مرکز فرماندهی و ولایت الله می باشد . و در این امر ، امام مهدی (عج) را سنجه خود قرار می دهیم . این امر در رهبری معنوی ما یعنی «مرجعیت» بازتاب می یابد ، و اینکه چرا رهبری مذهبی نزد شیعیان باید از میان پارساترین ، پرهیزکارترین ، دانشمندترین و نزدیکترین افراد به ارزش‌های الله انتخاب شود .

هنگامیکی نگاهی به رهبران شیعه در دوران معاصر می اندازیم ، اشخاصی را چون : علامه انصاری ، میرزا حسن شیرازی ، شیخ کاظم آخوند ، سید طباطبائی (مؤلف عروة الوثقی) و مرحوم آیة الله سید ابوالحسن اصفهانی و همچنین آقای خوئی و آقای گلپایگانی (رضی الله عنهم اجمعین) می یابیم .

حال چگونه شیعیان این نمونه‌ها را یافته‌اند و چگونه این نمونه‌ها رشد پیدا نمودند و به قله‌های روشنی که در جهان بسی نظری هستند ، تبدیل شدند ؟

برای پاسخ به این پرسشها باید چنین گفت که آنها روبه سوی قله والاتری دارند . آن قله ، امام مهدی (عج) می باشد . این قله بلند و تکامل یافته را انتظار فرج می نامیم ، چون انتظار فرج مارا وامی دارد که همیشه به سوی قله‌های روشن حرکت کنیم و به سمت افقهای دور دست پرواز نماییم .

۳ - مفهوم عمیقتر انتظار فرج آن است که هر یک از ما همانگونه که امام مهدی (عج) دوست می دارد ، زندگی کنیم . پس هر یک از ما تلاش می کند الگویی را برای خود بیابد - این اصلیترین صفات نزد بشر

است - تا نفس خویش را به نمونه کوچکی از آن الگوی والاتر ، دگرگون سازد . هنگامیکه درک می نماییم که امام زمان (عج) از جانب آسمانها تأیید شده و ارزش‌های والا در او تجسم یافته‌اند ، بنابراین انتظار خروج او را خواهیم کشید و به عبارت دیگر خود را آن گونه که مورد خشنودی اوست ، پسازیم و به استقبال وی برویم .

در این زمینه ائمه اطهار تأکید می نمایند که کارنامه اعمال‌مان هر روز بر امام زمان (عج) عرضه می گردد ، و ما در همه حالات کوچک و بزرگ در دنیا ، و در لحظات جان دادن و زمان خاکسپاری نیازمند او هستیم ، و اولین پرسشی که در قبر از ما می شود ، درباره امام ما می باشد .

بنابراین ما باید با توجه به این مطلب که کارنامه اعمال‌مان هر روز بر امام عرضه می گردد ، بیش از پیش به تهذیب نفس خویش بپردازیم و این همان مفهوم راستین و حقیقی انتظار فرج می باشد . پس در اینجا انتظار فرج به این معنامی باشد که با اعمال نیکو و پسندیده و نیز تهذیب نفس و تزکیه آن و همچنین رشد دادن ارزش‌های نیکو در نفس خویشتن ، به استقبال امام مهدی (عج) برویم .

چگونه امام زمان (عج) را خشنود سازیم ؟

بنابراین بسیاریم و برای پیشرفت و اصلاح زندگی خویش برنامه‌ریزی می کنیم . زیرا اگر کسی دوروزش باهم مساوی باشند ، هر آینه زیانکار است . پس باید برای کشف کاستیهای وجودمان ، تلاش نماییم . خداوند متعال بر مامنّت نهاد که در خانه‌های مؤمن زندگی کنیم

و به نماز گذاردن ، روزه داری و حضور در مجالس مذهبی عادت نماییم و این نعمتی است بس بزرگ . اما آیا این مقدار کافی است یا اینکه سطوح دیگری برای تکامل وجود دارند که می توانیم از خلال آنها پیشرفت نماییم ؟

شایسته است که نقاط ضعف شخصیتی خود را مشخص کنیم و برای درمان آن کوشش نماییم . از جمله نقاط ضعفی که از آن رنج می بریم ، سوء ظن می باشد . این نقطه ضعف از بدترین ضعفهایی است که مؤمنین به آن مبتلا می گردند و به خاطر آن ، فتنه در میان ایشان درمی گیرد . هر یک از ما فکر می کند که خود ، از اهل بهشت است و دیگران از اهل دوزخ ! پس بیاییم و از هم اکنون به اصلاح نفس خویش بپردازیم و این خصلت ناپسندیده را از میان برداریم . خصلتی که خداوند متعال ما را از آن نهی کرده و در این باره می فرماید : « يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِنَ الظُّنُنِ إِنَّ بَعْضَ الظُّنُنِ إِثْمٌ »^۱ « ای کسانی که ایمان آورده اید ! از بسیاری از گمانها بپرهیزید ، چرا که بعضی از گمانها گناه است . » در این آیه مؤمنین مورد خطاب قرار می گیرند . سپس خداوند متعال در ادامه می فرماید : « وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا »^۲ « و هرگز در کار دیگران تجسس نکنید ؛ و هیچ یک از شما دیگری را غیبت نکند ، ... » متأسفانه این صفات منفی در نفس ما لانه کرده است . پس بر ما واجب است که برای ریشه کن کردن آن تلاش کنیم . بنابراین بیاییم و همچون مؤمنین درستکار زندگی کنیم تا از منتظران راستین امام خویش باشیم .

در پیشواز امام مهدی (عج)

هنگامیکه جهاد ، در راه خداوند متعال باشد ، دراین صورت انسان تفاوتی بین امتی و امتی دیگر ، ملتی و ملتی دیگر و جامعه‌ای و جامعه‌ای دیگر قائل نمی‌گردد . خداوند متعال این بینش و بصیرت قرآنی را در آیات ۷۵ تا ۷۷ سوره نساء آشکار ساخته است :

﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبِّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرِيْبَةِ الظَّالِمُ اَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا * الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتَلُوا أُولِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا * أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُوا أَيْدِيهِمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لَمْ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخْرَجْنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَى وَلَا تُظْلَمُونَ فَتَبَلَّدُ﴾^۱

« چرا در راه خدا ، و در راه مردان و زنانی که به دست ستمگران تضعیف شده‌اند . پیکار نمی‌کنید ؟ ! همان افراد ستمدیده‌ای که می‌گویند : پروردگارا ! ما را از این شهر ، که اهلش ستمگرند ، بیرون ببر ؛ و از طرف خود ، برای ما سرپرستی قرار ده ؛ و از جانب خود ، یار و یاوری برای ما تعیین فرما * کسانی که ایمان دارند ، در راه خدا پیکار می‌کنند ؛ و آنها که کافرند ، در راه طاغوت . پس شما با یاران شیطان ، پیکار کنید ؛ و از آنها نهراشید ؛ زیرا که نقشه شیطان ، همانند قدرتش ضعیف است * آیا ندیدی کسانی را که به آنها گفته شد : فعل ادست از جهاد بدارید ؛ و نماز را برقا کنید ، و زکات بپردازید ؛ اما آنها از این دستور ناراحت بودند ، ولی هنگامیکه فرمان جهاد به آنها داده شد ، جمعی از آنان ، از مردم می‌توسیدند ، همانگونه که از خدا می‌ترسند ، بلکه بیشتر . و گفتند : پروردگارا ! چرا جهاد را بر ما مقرر داشتی ؟ ! چرا این فرمان را تا زمان نزدیکی تأخیر نبینداختی ؟ ! به آنها بگو : سرمایه زندگی دنیا ، ناچیز است ؛ و سرای آخرت ، برای کسی که پرهیزگار باشد ، بهتر است . و به اندازه رشته شکاف خرمایی ، به شما ستم نخواهد شد . »

ما در این آیات که بطور خلاصه ، ابعاد و نشانه‌های جامعه اسلامی با فضیلت را مشخص می‌سازند ، دو آیه پی در پی می‌یابیم که پیرامون ضرورت پیروزی مستضعفین در هر کجا که باشند ، با ما سخن می‌گویند و بیان می‌نمایند که مؤمنین در راه خدا نبرد می‌کنند . بنابراین سبیل الله (راه خدا) که آیه دوم به آن اشاره می‌کند چیزی نیست جز دفاع از حق مستضعفین که آیه اول به آن اشاره می‌نماید .

هنگامیکه دفاع از مستضعفین ، راه خدا به شمار می‌آید این معنا را آشکار می‌سازد که این دفاع به جامعه خاص یا گروهی جدایی از دیگری محدود نمی‌شود ، پس وقتی که انسان از ملت خویش دفاع می‌کند ،

ممکن است این دفاع در راه خدا باشد (اگر دفاع از مستضعفین بر آن صدق می‌کند) یا در راه طاغوت. مانند این که در راه نژادپرستی و خودخواهی و استکبار باشد.

به عنوان مثال جامعه نازی در آلمان بیش از ده میلیون نفر در راه رؤیاهای نژادپرستانه و توسعه طلبانه خود قربانی کرده است. یا جامعه صهیونیستی که جامعه‌ای است جنگی. در آن بودجه جنگ بیش از هر بودجه دیگری می‌باشد. در این جامعه هر انسانی رزمnde‌ای در راه جامعه‌اش می‌باشد؛ اما آیا این نبرد، در راه خداست یا در راه طاغوت؟!

آیا هر جنگی، جهاد می‌باشد؟

صرف جنگیدن و نبرد کردن به معنای انجام یک عمل قانونی و مشروع نیست. همانگونه که خداوند متعال می‌فرماید: «الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ»^۱ «کسانی که ایمان دارند، در راه خدا پیکار می‌کنند؛ و آنها که کافرند، در راه طاغوت.» طبق آیه، هر دو گروه نبرد می‌کنند و در این راه قربانی می‌دهند. ولی یکی در راه خدا می‌جنگد و دیگری در راه طاغوت. حال اینکه چگونه می‌توانیم نبرد حق را از نبرد باطل تشخیص دهیم؟

پاسخ: هدف همان وسیله تشخیص می‌باشد. اگر هدف تنها به

گروه ، ملت ، امت یا سرزمین معینی بازگردد ، این مفهوم را می‌رساند که ممکن است نبرد در راه طاغوت باشد.

اما اگر انسان از مستضعفین - هر که باشند و هر کجا - دفاع نماید ، قضیه تفاوت می‌یابد. پس این انسان به خاطر خدا و در راه او پیکار می‌نماید.

در این راستا باید بگوییم که امام زمان (عج) بخاطر مستضعفین روی زمین ظهور می‌یابد و همچنین این امر را بیان نماییم که اگر بشریت به درجه دفاع از مستضعفین برسد ، یعنی توانسته است به قله بلند آگاهی و رشد فکری صعود کند.

زیرا هر انسانی - چه بخواهد و چه نخواهد - باید در ضمن چارچوبی مشخص چون سرزمین ، یا کشور و یا ... زندگی کند. به عنوان مثال ، شخصی از عراق و یا دیگری از افغانستان و فرد سومی از لبنان دفاع می‌کند و این البته از حق ایشان است که از سرزمینهای خود دفاع کند.

لیکن در هنگام دفاع از سرزمین ، دوانگیزه انسان را به جلو می‌رانند ، یکی انگیزه ایمان و دیگری انگیزه وطن‌پرستی. ولی چه زمانی انگیزه انسان فقط یک انگیزه می‌باشد.

در پاسخ باید گفت: هنگامیکه به تو گفته شود که انسان مستضعفی در نیکاراگوا ، یا نامیبیا ، یا فیلیپین و یا سرزمین دیگری از سرزمینهای این زمین گسترده ، امروز دچار مصیبتها و محرومیتها بی گشته است و توبه یاری آنها شناختی ، در این صورت جهاد تو در راه خداوند متعال خواهد بود.

اما ، اگر برای پیکار در راه سرزمین ، یا ملت ، یا امت و یا در راه مسئله‌ای و نادیده گرفتن مسئله‌ای دیگر ، در حالیکه هر دو مسئله در ملاک واحدی و معیار واحدی مشترک باشند ، همانا پیکار تو خالص برای خداوند متعال نخواهد بود .

قرآن به صراحة می‌فرماید: «**وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمٌ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيَّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا**»^۱

«چرا در راه خدا ، و در راه مردان و زنانی که به دست ستمگران تضعیف شده‌اند ، پیکار نمی‌کنید ؟ ! همان افراد ستمدیده‌ای که می‌گویند : پروردگارا ! ما را از این شهر ، که اهلش ستمگرد ، بیرون ببر ؛ و از طرف خود ، برای ما سرپرستی قرار ده ؛ و از جانب خود ، یار و یاوری برای ما تعیین فرما .»

این بدین معنا می‌باشد که این مستضعفین با هر وابستگی که دارند ، خواه رنگین پوست باشند یا سفید پوست ، خواه نیازمند باشند یا ثروتمند و خواه مؤمنین مخلص باشند یا غیر از آن ، مستحق دفاع هستند . زیرا آنچه که در این زمینه مهم است ، این می‌باشد که آنها مستضعف هستند .

اگر این حقیقت درست باشد ، به این موضوع اشاره می‌نماید که گروهی از مردم زمینه را برای ظهور امام آماده می‌سازند ، و اگر این مطلب نیز حقیقتی راستین باشد به این مفهوم است که هنگامیکه

کشمکش میان دو اردوگاه حق و باطل به اوج خود برسد ، خداوند متعال اذن ظهور را به ولی خویش خواهد داد. منظور ما از رسیدن کشمکش به اوج خود ، این است که به یک کشمکش بین المللی و جهانی تبدیل شود ؛ و این نشانه آن است که ما با گامهای تند به روز موعود نزدیک می‌شویم. ان شاء الله !

علت آن این می‌باشد که کشمکشها در گذشته محدود و منطقه‌ای بودند. ولی امروزه همه جهان را در بر می‌گیرند. زیرا می‌بینیم که در این جنگها ، از یک طرف آمریکا ، فرانسه ، انگلیس ، روسیه و علاوه بر آن قدرتهای تحت حمایت آنها قرار دارند و در سویی دیگر مسلمانان ایرانی ، عراقی ، افغانی و سایر مسلمانان جهان در یک اردوگاه بر علیه اردوگاه جاهلیت ایستاده‌اند. این بدین معناست که حق و باطل به دو اردوگاه جهانی که میان مرزهای منطقه‌ای و نژادی و مانند آن محدود نمی‌باشند ، تبدیل شده‌اند.

اوج کشمکش میان ایمان و جاهلیت

انسان مؤمن در راه خدا پیکار می‌نماید. پیکاری که از سوی مؤمنین صورت می‌گیرد در راه خدا و فی سبیل الله است و به دیگر اعتبارات اهمیت نمی‌دهد.

از سویی دیگر ، امروزه جاهلیت تمام توان خود را برای بقای طاغوت - هر که باشد - بسیج کرده است و این یکی از نشانه‌هایی است که جز قبل از ظهور امام مهدی (عج) تحقیق نمی‌یابد. پس زمین از ظلم

و ستم آکنده شده ، و به حول و قوّه اللهی به دست ولی بزرگوارش ، امام مهدی (عج) ، آکنده از عدل و داد و صلح خواهد شد و این حقیقتی است ثابت که باید به وقوع بپیوندد.

بدین سان ، امروزه جنگ میان دو اردوگاه وسیع حق و باطل برپا گشته است. به دیگر سخن ، نبرد مؤمنین مجاهد در راه خدا و مستضعفین در مقابل کفار جنگجوی در راه طاغوت.

پس کسانیکه ایمان آورند ، در راه خداوند متعال پیکار می نمایند. یا به دیگر سخن ، به خاطر زمین ، یا هواهای نفس یا هر ارزش مادی دیگر نبردنمی کنند ، بلکه برای برپایی ارزشها و دفاع از هر مستضعفی که وجود دارد ، پیکار می نمایند.

در مقابل آن ، اردوگاه جاھلیت در راه طاغوت می جنگد. بنابراین اکنون وارد مرحله‌ای تازه شده‌ایم. لذا اگر می خواهیم ظهور امام زمان (عج) را نزدیک سازیم ، باید برای رهایی بشریت از چنگ مصیبتها ، سختیها و جنگها تلاش نماییم و به سربازان و پیکارگران مخلص اردوگاه ولی امر ، بپیوندیم.

بر ما واجب است که از هم اکنون نامهای خود را در فهرست یاران و سربازان امام مهدی (عج) ثبت نماییم و آن به واسطه تغییر خویشتن و رهایی از خودخواهیها امکان پذیر است. همچنین خود را به انسانی دگرگون سازیم که در راه خداوند متعال عمل می کند و در هر سرزمین ، به خاطر خدا و هر انسان مستضعف ، پیکار می نماید.

همانا فاصله میان آنچه که هستیم و آنچه که می خواهیم به آن برسیم ،

بس گسترده و وسیع است. ما برای تحقیق هدفهایمان به کار جدی مستمر، کوشش و پویایی، تزکیه نفس خویش و دور ساختن چارچوبهای تنگ و تاریک از خویشن، نیازمندیم. همچنین برای اینکه نیتهاي خود را در جهاد، خالص برای خداوند متعال گردانیم، نیاز به کوشش و جهد فراوان داریم. بنابراین از رهگذر این گامهای ضروری، خواهیم توانست زمینه را برای ظهور امام زمان (عج) آماده سازیم و از سربازان حضرتش گردیم.

گفتار سوم

ولایت و ایمان به غیب

- ﴿ شالوده‌های ولایت الٰهی ﴾
- ﴿ ولایت ، راه تحقّق عدالت ﴾
- ﴿ شباہتهای امام مهدی با حضرت موسی علیہ السلام ﴾
- ﴿ مفهوم ایمان به غیب چیست؟ ﴾
- ﴿ نیاز ما به پیوند با غیب ﴾

شالوده‌های ولايت الهی

﴿مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيهِ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ
كُونُوا عِبَادًا لِّي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ
وَبِمَا كُنْتُمْ تَذَرُّسُونَ * وَلَا يَأْمُرَكُمْ أَنْ تَتَخَذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّنَ أَرْبَابًا
أَيَّأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذَا أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ * وَإِذَا أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّنَ لَمَّا
أَتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ
وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ ءَافَرَزْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَى ذَلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَفَرَزْنَا قَالَ
فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ * فَمَنْ تَوَلَّ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ
الْفَاسِقُونَ * أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾^۱.

«برای هیچ بشری سزاوار نیست که خداوند ، کتاب آسمانی و حکم و نبوت به او دهد سپس او به مردم بگوید: غیر از خدا ، مرا پرستش کنید . بلکه سزاوار مقام او ، این است که بگوید: مردمی الهی باشید ، آنگونه که کتاب خدارا می آموختید و درس می خواندید * و نه اینکه به شما دستور دهد که فرشتگان و پیامبران را ،

پروردگار خود انتخاب کنید. آیا شما را ، پس از آنکه مسلمان شدید ، به کفر دعوت می کند ؟ ! * و هنگامی را که خداوند ، از پیامبران پیمان مؤکد گرفت ، که هرگاه کتاب و دانش به شما دادم ، سپس پیامبری به سوی شما آمد که آنچه را با شماست تصدیق می کند ، به او ایمان بیاورید و اورایاری کنید. سپس به آنها گفت : آیا به این موضوع ، اقرار دارید ؟ و برآن ، پیمان مؤکد بستید ؟ گفتند : اقرار داریم. خداوند به آنها گفت : پس گواه باشید ؟ و من نیز با شما از گواهانم * پس کسی که بعداز این ، روی گرداند فاسق است * آیا آنها غیر از آین خدا می طلبند ؟ ! و تمام کسانی که در آسمانها و زمین هستند ، از روی اختیار یا از روی اجبار ، در برابر او تسلیمند ؟ و همه به سوی او باز گردانده می شوند . »

تردیدی وجود ندارد که دین خدا (دین اسلام) همچون نعمتها و برکاتش که بر همه بندگان نازل می گردد ، دینی است شامل و عام و اینکه به شرایط زمانی یا مکانی خاصی وابسته نمی باشد. بنابراین به هیچ وجه دین خدا به نظام سیاسی حاکم ، حتی اگر غیر دینی باشد ، ارتباطی ندارد. پس بر انسان واجب است که آموزه های دین را در شرایط و اوضاع گوناگون و بر حسب توانایی و امکان ، به جای آورد. این حقیقت به معنای نیازمند بودن دین به نظام سیاسی نیست. بلکه عکس آن درست می باشد. چه اینکه بیشترین امری که دین به آن پرداخته ، نظام سیاسی است که خداوند آن را برای مردم تشرع نموده است. تکیه گاه و خاستگاه این نظام از ولایت النهی گرفته شده است. ولایتی که خداوند آن را نازل نموده و پیش از آنکه خلق را بیافریند آن را مشخص کرده است.

خداوند تبارک و تعالی در آغاز جانشینی - پدر مان حضرت آدم ﷺ -

را در زمین قرار داد و سپس انسانها را آفرید. انسانهایی را که پیش از این ، در عالم ذر آفریده بود. سپس صد و بیست و چهار هزار پیامبر را فرستاد و ایشان را به واسطه اسباط و اوصیاء و امامان یاری رساند تا جانشینان و امامانی باشند تا به اذن خداوند از ایشان اطاعت شود.

دراین زمینه آیه‌ای وجود دارد که آشکارتر از آن را در بیان این مطلب نمی‌یابیم. خداوند می‌فرماید: «وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ»^۱ «ما هیچ پیامبری را نفرستادیم مگر برای اینکه به فرمان خدا ، ازوی اطاعت شود.»

بنابراین خداوند هیچ فرستاده یا پیامبری را مبعوث نگردانید مگر اینکه آن پیامبر حامل یک طرح سیاسی برای جامعه انسانی باشد. پس مردم دراین میان مختار هستند که آیا از رهبری برگزیده شده برای ایشان پیروی نمایند و به آن اقتدا ورزند یا خیر . زیرا خداوند دلیل رسا و قاطع را بر کسانی که از ایمان به این حقیقت روشن روی برگردانده بودند ، فرو فرستاد.

خداوند متعال رسالت‌های پیامبران را با رسالت پیامبر ما خاتم الانبیاء ، محمد مصطفی ختم نمود. همانگونه که وظیفه اوصیاء و ائمه را با وجود امام زمان ، مهدی موعود (عج) ختم نمود. امامی که او را برای مردم چون خورشیدی در نیمروز قرار داد ، اگرچه نور این خورشید با ابرهای تیره پوشیده شده است ، ولی به معنای نبودن خورشید نمی‌باشد. زیرا او به وظیفه خود ادامه خواهد داد و اشعه‌های

خود را پراکنده خواهد ساخت. و هر کس به روی تابش خورشید پنجره‌های خانه خود را ببندد، هیچ‌کس را جز خویشتن در بهره جستن از آن محروم نمی‌سازد. امام زمان (عج) همچون قرآنی است که بینشها و بصیرتهای آن عقلها را روشن می‌سازد و روشها و آموزه‌هایش مشکلات و سختیها را درمان می‌نماید... اما بیشتر مردم از استفاده نمودن از آن امتناع می‌ورزند.

بر این اساس - پس از آنچه که گفته شد - آیا مردم دلیلی قاطع در برابر خدا دارند یا خداوند دلیلی رسابر ایشان دارد؟

صد البته، خداوند دلیل قاطع و رسابر مردم داشته و خواهد داشت. زیرا قرآن را نازل کرد. قرآنی که اگر بشریت به معانی و روشها یا مشکل جویند، با آب فراوان آن سیراب می‌گردند. همچنین حقیقت حجت خدا در زمین، امام مهدی (عج) می‌باشد. زیرا او همسنگ قرآن و بدون شک قرآن ناطق می‌باشد.

محورهای نظام سیاسی در اسلام

در آغاز باید گفته شود که در بیان چارچوب نظام سیاسی اسلام، واژه‌ها و الفاظ بسیاری را می‌یابیم. به عنوان مثال، نظام سیاسی با نامهایی چون: ولایت فقیه، امامت، رهبری اسلامی و دینی و همچنین ولایت خدا و واژه‌های دیگری که در معنا تفاوتی ایجاد نمی‌نمایند، نامگذاری می‌شود.

همانا اولین محور این نظام، همان وجود پیوستگی میان ایمان به وجود رهبری *الله* برای امت و بین ایمان به غیب امام

مهدی (عج) می باشد.

زیرا ، ایمان به وجود امام ارتباط مستقیمی با اصل دین ، فلسفه و حکمت آن دارد. یا به دیگر سخن ، اینکه ایمان به نظام سیاسی اسلامی ، ایمان به وجود امامی که بطور مستقیم بر قافله بشریت اشرف دارد را معنا می دهد. بنابراین وجود امام بسیار گسترده تر از آن است که آشکار یا پنهان از دیده ها باشد.

ما ایمان به نظام اسلامی و ایمان به وجود امام را یکسان تلقی نکردیم ؛ مگر آنگاه که آیات قرآن را ورق زدیم و در آنها فرموده خداوند متعال را یافتیم که می فرماید : ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾^۱ «من جن و انس را نیافریدم جز برای اینکه عبادتم کنند». پس از این آیه چندین نکته را آموختیم که عبارتنداز :

- ۱- وجود هستی و خلق بر اساس اطاعت نمودن پا بر جاست.
- ۲- درجه های سطح پرستش بر اساس تفاوت درجه پرستش کنندگان متفاوت می باشد.

۳- وجود غیر پرستش کنندگان از جن و انس ، گامی عصیانگر در مسیر دگرگونی حکمت الهی در آفرینش به شمار می آید و به همین خاطر خداوند دلیل قاطع و رسا بر غیر پرستش کنندگان دارد.

۴- از آنجایی که درجه پرستش به طور مستمر تفاوت می یابد ، بنابراین راستین ترین عبادت کننده ها همانها هستند که به خدا نزدیکتر می باشند. پس عابدترین مردم سهم بزرگتری از حکمت الهی در

آفرینش مخلوقات را از آن خود می‌سازد. همانا او - عابدترین - علتی بوده است برای اینکه خداوند خلق را به خاطرش بیافریند.

۵ - پیامران و فرستادگان ، عابدترین مردم هستند ، و پیامبر اکرم و ائمه اطهار که پس از او آمدند ، پرستش کننده‌ترین پاکان از میان پرستش کنندگان خدا بودند. بنابراین پایه خلقت براساس وجود و منزلت پیامبر عظیم الشأن و اهل بیت او علیهم الصلاة والسلام برپا گشت.

۶ - کسانی که در راستی امامت امام مهدی (عج) وجود و غیبت او سیزه جویی می‌نمایند ، از شناخت حکمت وجود و علت آفرینش هستی به دست خداوند متعال دور هستند به جز کسانی که حقایق دین را شناخته و به امامت اهل بیت وجود امام غایب ایمان آورده و آن را تعبیر درستتری از مقوله وجود نظام سیاسی اسلامی و ولایت خدا دانسته‌اند.

بنابراین خاستگاه که به واسطه آیات قرآن و احادیث و روایات تأکید شده است ، این پرسش را مطرح می‌کنیم که آیا در خرد می‌گنجد که خداوند خلق را به خاطر مجموعه‌ای از اشخاص - پیامبر و اوصیاء پس از او - بیافریند و سپس زمین را از حجت‌های خود تهی سازد ؟ تا آنجاکه دنیا بدون حکمت آفرینش آن باقی بماند. حکمتی که وجود پیامبر یا خلفای منصوص او را معنامی دهد ؟ !

صد البته ابدآ امکان ندارد که این امور اتفاق بیفتد. ولی کسانی که در دلهایشان انحرافی است و پیرو هواهایشان هستند و خواهان فتنه‌ها و تأویلهای دروغین می‌باشند ، همانا خداوند آنها را با آگاهی گمراه

ساخته و مثل آنها را میان مردم همچون ثروتمندی قرار داده که از فقر و گرسنگی مرده است.

پس این مجازاتی است بس بزرگ که انسانی ایمان آورده و سپس کافر گردد. به همین خاطر خداوند بر دلش مهر می‌زند؛ آنگاه از کسانی می‌گردد که هیچ سخنی را درک نمی‌کند.

سلسلة مراتب نظام ولایت

انسان ذاتاً مدنی آفریده شده است به دیگر سخن، انسان خودبخود به سوی همگنان میل پیدا می‌کند. این میل بدون وجود نظام و حکومتی که این انسان مدنی را به سوی کسب مدارج ترقی و پیشرفت سوق دهد، سامان نمی‌یابد. از طرفی این نظام و آن حکومت نمی‌تواند وظیفه اش را به شکل مطلوب و خواسته شده انجام دهد؛ مگر آنکه رمز این حکومت انسانی باشد که از همگنان خویش شایسته‌تر باشد. انسان نمی‌تواند شایسته‌تر باشد مگر اینکه به پروردگارش بیش از همه نزدیکتر باشد. حال اینکه چگونه این انسان حکومت نماید، در حالیکه هنوز متولد نشده است؟!

همه مسلمانان بر این موضوع که ۱۲ نفر جانشین برای رسول خدا وجود دارد، اتفاق نظر دارند؛ ولی در نامهای ایشان اختلاف نظر دارند. نظر شیعیان این است که ایشان علی بن ابیطالب، حسن، حسین و نه تن از ذریّه حسین علیهم السلام می‌باشند. ولی رأی غیر شیعه این می‌باشد که، جانشینی رسول اکرم ویژه افرادی است که مردم با آنها بیعت کرده و آنها را انتخاب نموده‌اند. اما همه مسلمانان، بر اینکه

روزی از روزها مهدی موعود ظهور خواهد یافت و همانگونه که زمین از ظلم پر شده است ، آن را آکنده از عدل می نماید و نیز اینکه او از فرزندان رسول اکرم ﷺ می باشد ، اتفاق نظر دارند. ولی در مورد زمان ولادت او نیز باهم اختلاف دارند. زیرا شیعیان می گویند که امام متولد شده است ؛ ولی دیگر مسلمانان می گویند که هنوز تولد نیافته است.

بنابراین ما به استناد به روایات مؤکد که از پیامبر کرم ﷺ و ائمه اطهار ﷺ نقل شده‌اند ، ایمان داریم که امام دوازدهم واقعاً متولد شده است و دوبار ناگزیر از غیبت جبری ، گردیده است. در زمان غیبت صغیری ، چهار تن نماینده را نایب خود گردانید. سپس در زمان غیبت کبری این امر را به اندیشمندان دین ، اطاعت کنندگان پروردگارشان و مخالفان هواهایشان ، سپرده است ؛ تا به عنوان نماینده‌گان عام او ، مردم را در فتوی دادن به ایشان رهبری کنند و همچنین آنها را به سوی آنچه خدا برای ایشان نیک داشته و هر آنچه از آن نهی کرده است ، رهنمون سازند.

از این رو ، ناگزیر باید بر عدم امکان جدایی میان ولایت الله و رهبری دینی تأکید شود. بدین سان که باید همه انسانها ، رهبری را جستجو کنند تا از او پیروی نمایند ؛ و این همان امری است که نظام مرجعیت نمایده می شود. زیرا هر انسان بالغ غیر مجتهدی تلاش می کند که در احکام از یکی از مراجع تقلید نماید و این امر به باور انسان باز می گردد.

شاید مسئله‌ای که سزاوار اهمیت فراوانی می باشد این است که هر یک از مراجع عظام - در موج پیشرفت اجتماعی و مقتضیات زندگی

- برای مردم فتوی می‌دهند و ایشان را در سایه چتر ولایت الله‌ی رهنمون می‌سازند و این امر در کتابها و تعبیرهای دقیق مراجع - به ویژه در باب «قضاء» که در آن ، به عنوان رهبر و مسؤول امور مردم ، وظایف امام را مشخص می‌سازند - برای خواننده فهیم آشکار می‌گردد.

شوری و دموکراسی

اصل شوری در اسلام ، یکی از اصول ریشه‌دار در نظام دینی به شمار می‌آید. اگرچه در گذشته مراجع را به طور خود جوش ، انتخاب می‌کردیم ؛ ولی دوران کنونی مساوا بر تغییر این روش به روش دیگری ، همچون استفاده از روش رأی‌گیری ، سوق می‌دهد. زیرا ، رهبری دینی با هر کسی که به دین وابسته می‌باشد ، ارتباطی مستقیم دارد. از این روی ، در درجه نخست برای انسان مؤمن بسیار اهمیت دارد که چه کسی او را رهبری می‌کند و چه کسی نمایندگی دین را به عنوان فقیه عادل و الگو ، بر عهده دارد.

این بدین معنا می‌باشد که پس از الله‌ی شدن رهبری جامعه ، این جهت‌گیری سرانجام جامعه مسلمانان را به جامعه الله‌ی دگرگون خواهد ساخت. نفس این واقعیت باید شامل نخبگان جامعه با آنچه که به آن جنبش اسلامی سیاسی اطلاق می‌شود ، گردد. تا آنجاکه ناگزیر رهبریت عملی این جنبشها را مرجعی دینی به دست گیرد تا زمام امور را به سوی عدالت و مسیر نیکی هدایت کند ، تا از احتمال افتادن در اشتباهات و دست اندازهای سیاسی حرام ، دوری جوید.

اما دموکراسی - همانگونه که همه می‌دانند - مشروعيت خود را از آراء عمومی و انتخاب اکثریت به دست می‌آورد. بدون آنکه وجهه دینی و اخلاقی را در نظر بگیرد. علی‌رغم آن ما در هیچ کجای جهان نظام دموکراسی مطلقی را جز نمونه‌های شکست خورده آن نمی‌یابیم.

اعتقاد دارم، آنچه را که در مورد ماهیت نظام سیاسی اسلامی به تفصیل گفته شد، بر هیچ انسان عاقلی پوشیده نیست. اما متأسفانه، هنگامیکه فرهنگها درهم می‌آمیزند و برخی در برابر شگفتی پیشرفت تمدنی و صنعتی کشورهای غربی به زانو در می‌آیند، حقیقت دین را آسان از دست می‌دهند. آنگاه پرچمهای ابهام و اشکال را در برابر شخصیت علماء و مراجع افراشته می‌سازند - با اینکه هیچگاه این علماء و مراجع ادعای دارابودن مقام ائمّه معصومین را نداشته‌اند - ؟ من از کار برخی مردم که حاکمیت و ولایت فقیه را نمی‌پذیرند، در حیرتم ؟ آیا آنان به جای ولایت فقیه خواستار ولایت منافقین می‌باشند ؟ چه جانشین مناسبی را برای آن می‌دانند ؟ اگر آنها خواستار نظام می‌باشند ؟ اگر آنها خواستار نظام می‌باشند، بدانند که نظام را جز علماء که حلال و حرام خدارا درنظر دارند، رهبری نمی‌کنند و این شرطی است که دیگر شرایط شخصیت رهبری را نیز در بر می‌گیرد.

همانا قرآن کریم اینگونه تأکید می‌نماید که: ﴿مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيهِ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُوْنُوا عِبَادًا لِّي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُوْنُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلَّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ﴾^۱.

« برای هیچ بشری سزاوار نیست که خداوند ، کتاب آسمانی و حکم و نبوت به او دهد سپس او به مردم بگوید: غیر از خدا ، مرا پرستش کنید. بلکه سزاوار مقام او ، این است که بگوید: مردمی الله باشید ، آنگونه که کتاب خدارا می‌آموختید و درس می‌خواندید. »

بنابراین حکمت رهبری در این است که رهبر ، مردم را به سوی خداپرستی دعوت نماید ، نه به سوی پرستش خویشتن. چه اینکه عبادت فقط مخصوص خداوند یکتا می‌باشد.

ولایت ، راه تحقیق عدالت

قرآن کریم تنها کتابی است که به گواهی خارج از خود نیاز ندارد. اگرچه گواهیها و گواههای مؤمنین و مانند ایشان ، در مورد آن فراوان است ولی قرآن کتابی است که خود گواهی است برخویشن . گواه بر اینکه ساخته دست بشر و ابداع ایشان - هر چند انسانها به سطوح بالاتری از دانش ، فصاحت و بلاغت دست یافته‌اند - نمی‌باشد. در این ، جای شگفتی نیست ؟ مادام اینکه قرآن زبان آسمان است و رسالت آن برای زمینیان . و چون قرآن شامل آیات عظیم ، بصیرت‌های روشن و حقایق مشهود می‌باشد ، مارا به این حقیقت رهنمون می‌سازد که قرآن ، کتاب خداوند متعال می‌باشد ؛ اگرچه برخی افراد راه لجاجت و پافشاری بر کفر و شرک را در پیش گرفته‌اند.

قرآن ، شفایی است بر هر درد !

کتاب خدا ، شفایی است بر هر درد و درمانی است بر هر مشکلی که مسیر انسانیت در راه حرکت به سوی هدفهای تکاملی در زندگی ، با آن

روبرو می‌گردد. روزی که انسانها این کتاب را بطور جدی در گفتار، کردار و روش خویش در نظر بگیرند؛ باید منتظر طلوع خورشید سعادت در افقهای زندگی خود باشند؛ تابانور و گرمای آن پیش بروند و نیز اطمینان یابند که از رستگاری و پیروزی الهی بهره خواهند جست. همچنین از ثمره‌های جهاد و عمل و علاوه بر آن، ثواب و اجر جمیل و خشنودی الهی بزرگتر در آخرت، بهره‌مند خواهند شد.

از حقایق قرآن آن است که ارزشها و اصول کلی را که انسان ناگزیر باید به سوی آنها حرکت کند، و نیز مقصودها و هدفهای شریف و بلند را که باید آدمی به آنها دست یابد تا از سایه گسترده آنها بهره جوید، برای انسان آشکار می‌سازد. همچنین قرآن در همان حال، راهکارهایی که باید انسان از آنها پیروی نماید و نیز شیوه‌هایی که باید بکار گیرد تا به آن هدفها، مقصودها و حقایق بزرگ دست یابد، بیان می‌نماید. بنابراین قرآن رهنمونی است برای رسیدن به آنها؛ یا به دیگر سخن - علاوه بر وظيفة اساسی مکتبی آن در حیات که بیان هدف تکاملی می‌باشد - قرآن تنها راه مستقیمی می‌باشد که به سوی آن هدف تکاملی رهبری می‌نماید.

این هدف تکاملی دارای چندین جانب می‌باشد که توسط ایمان مرزبندی می‌شوند. این جوانب پیرامون محور نزدیکی به خداوند متعال می‌گردند. از این جوانب می‌توان: تشکیل جامعه عزّت و کرامت در سایه حکم‌فرمایی عدالت و چیرگی روح مساوات، بر پایه موازین و معیارهای واحد را نام برد.

حقیقت عدالت

و بطور خلاصه عدالت به این معنا می‌باشد که هر حقداری ، بدون کم و زیاد به حق خویشتن برسد. مساوات و برابری در جامعه بر اصل عدالت مترتب است ، یعنی دیگر چنین نخواهد بود که گروهی از مردم در ناز و نعمت زندگی کنند ؛ ولی دیگران در ژرفای ذلت و فقر و محرومیت به سربرند. زیرا این از عدالت نمی‌باشد که ثروتها در دست مجموعه کوچکی از مردم جمع شود. ثروتها بایی که به واسطه تسلط بر حقوق و ثروتها دیگران ، بلکه و حتی چیرگی بر کرامتها ، ناموسها و شخصیتهای ایشان به دست آمده‌اند. همچنین از انصاف نیست که این گروه کوچک در کاخهای عظیم خود بنشینند و با روح شیطانی خود برای میلیونها انسان برنامه‌ریزی کنند ؛ سپس بانگ ظلم و دشمنی را برآورند که این انسانها بشر نمی‌باشند. زیرا به ایشان به چشم چهارپایانی می‌نگرند که فقط برای خدمت به آنها ، برای تقویت نیرو و کیان و نیز افزایش قدرت و سرکشی آنها ، آفریده شده‌اند.

اما ، خداوند متعال خلق را آفرید تا به ایشان رحمت فرستد نه عذاب. چنانکه می‌فرماید: «**وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا**»^۱ «وما هرگز مجازات نخواهیم کرد ، مگر آنکه پیامبری مبعوث کرده باشیم.» همانا پیامبر ، رحمتی است برای مردم و جهانیان. به همین خاطر انسان آفریده شد تارحمت ببیند ، نه عذاب. در این مورد خداوند می‌فرماید:

﴿وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ * إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ وَلَذِلِكَ خَلْقَهُمْ﴾^۱ «ولی آنها همواره مختلفند * مگر کسی را که پروردگارت رحم کند ؟ و برای همین آنها را آفرید.» بنابراین خداوند بلند مرتبه مهربانترین مهربانان است و نشانه‌های رحمتش در سرتاسر گیتی مشخص است.

چرا بی‌نوایی و محرومیت ؟

اگر امر چنین است ، پس چرا بیشتر بشریت را می‌یابیم که در بی‌نوایی و محرومیت زندگی می‌کنند و از مصیبتها و انواع ظلم و ستم رنج می‌برند ؟ چرا اکثریت منابع ثروت و دارائیهای هنگفت و عوامل قدرت و سلطه به دست معدودی از افراد افتاده است . در حالیکه قسمت اعظم بشریت رنج‌دیده در تاریکیهای نادانی و فقر و تیرگیهای انحراف و انحطاط به سرمی‌برند و در زیر چرخهای ماشین پیشرفته تکنولوژی که فرمان آن در دست این اسرافکاران است ، له می‌شوند . اسرافکارانی که از فرط سیری و ناسپاسی هر راهی را برای تبدیل و اسراف پیموده‌اند ؟ !

چه بسیار نمونه‌هایی در این باره یافت می‌شوند که حقیقت اسراف و ناسپاسی را نشان می‌دهند . اگر صفحات مجله‌ها و روزنامه‌هارا اورق بزنیم ، در آن مطالبی می‌یابیم که از شدّت شگفتی ، دچار سرگیجه می‌گردیم . به عنوان نمونه شخصی که با میلیونها زندگی می‌نماید ، در هنگام نزدیکی به مرگ چنین وصیت می‌کند که همه ملک و اموالش به

گربه کوچکی که آن را پرورش می‌داده است برسد !!!

همانا ، این همان انحراف چند جانبه‌ای است که این اقلیت که زمام تمدن و تکنولوژی پیشرفته را در دست دارند ، دچار آن گشته‌اند. در رأس این انحرافات ، انحراف عقلی است که ناشی از احساس تنها‌یی کشته‌می‌باشد ، تا آنجا که این اقلیت را به سوی احترام گذاردن به یک گربه تا درجه تقدیس می‌کشاند ؟ در حالیکه هیچ توجهی به پشت سر خود ندارند و گروههای بشری گرسنه را نمی‌بینند که به خاطر یافتن تکه‌های نان ، خطرهای فراوانی را متحمل می‌شوند ، اما آن را نیز بدست نمی‌آورند ؟ پس گروه گروه به مرگ می‌پیوندند ؟ گویا اینان هیچ حقی در زندگانی ندارند.

آفریدگار ، خواهان عزّت و کرامت برای انسانهاست

خداوند متعال انسان را آفرید و روش‌های خود را برای زیستن از رهگذر رسالت‌های آسمانی برای او آشکار ساخت. او هرگز نمی‌خواسته است که مسیر انسانیت آنچه که اکنون در آن از سیاهیها به سرمی‌برد ، پایان پذیرد. همچنین نمی‌خواسته است که انسان در گمراهیها تنها‌یی گم شود یا در مرداب انحرافات دست و پا بزند ؟ و سپس از سختیها و مصیبت‌های فراوان در زندگی خویش ، رنج ببرد. بلکه خداوند متعال هنگامیکه انسان را آفرید و به واسطه رسالت‌ها او را به سوی راه راست هدایت نمود ، برای او کرامت و عزّت را خواست. همچنین خواهان این بود که با عزّت و کرامت زندگی کند و با عزّت

و کرامت بمیرد ؟ به شرط آنکه امانتی را که بر سر آن پیمان بسته است ، تحمل نماید.

بنابراین کرامت انسان به امانتی که باید تحمل نماید ، باز می‌گردد. همانگونه که خداوند متعال در این مورد می‌فرماید: ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأُمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَن يَحْمِلُنَّهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا إِلَّا إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا﴾^۱ (وما امانت (تعهد ، تکلیف و ولایت الٰهی) را بر آسمانها و زمین و کوهها عرضه داشتیم ، آنها از حمل آن سر بر تافتند و از آن هراسیدند ؛ اما انسان آن را بر دوش کشید.» پس کسی که این امانت را ندارد ، از شرف ، کرامت و عزّت نیز بی‌بهره می‌باشد. به عبارت دیگر ، چیزی ندارد که او را مستحق زندگی کردن و ادامه حیات سازد.

خداوند متعال از انسان می‌خواهد که یک امانتدار باشد و اینکه گرانترین و نفیس‌ترین‌ها را برای ادائی حق این امانت ، فدا کند ؟ حتی اگر گاهی به بهای زندگی او تمام شود. همچنین از انسان می‌خواهد بر پای سخن و تعهد خود بایستد و به عهد و پیمان خود وفا کند ، تا جامعه‌ای برپا شود که با صفات امانت‌داری ، شرف و کرامت توصیف گردد و نیز روح عدل و دادبر او حاکم گردد. پس ناگزیر باید عدالت بر جامعه حکم براند. زیرا ظلمی که ضد عدالت می‌باشد ، چیزی جز تاریکی نیست و وجود انسان را تاریک و نابود می‌سازد و حرکت انسان و بلندپروازیهای او را به سوی شکوفا شدن تمدن حقيقی فلنج می‌سازد. پس ظلم مانع است بس بزرگ در برابر حرکت بشریت به

سوی بلند پروازیهاش ، در رسیدن به هدفهای تکاملی والا و مدنیت.

دو سفارش الهی

در این زمینه خداوند متعال می فرماید: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ﴾^۱
 « خداوند به شما فرمان می دهد که امانتها را به صاحبانش بدهید ؟ و هنگامیکه میان مردم داوری می کنید ، به عدالت داوری کنید ». این دو سفارش بزرگ الهی برای انسانی است که خداوند متعال برای او دو چشم و یک زبان و دو لب قرار داده و او را به خیر و شرّ هدایت فرموده است . هیچ کس داناتر از او نسبت به این انسان و هر آنچه در دل پنهان می دارد و آنچه در ذهنش از اندیشه ها می گذرد و آنچه در نفسش از عواطف و احساسات او را به هیجان می آورد ، نمی باشد .

این دو سفارش - همانطور که از آیه شریفه آشکار است - عبارتنداز :

- ۱ - رساندن امانتها به اهلش ، یعنی به صاحبانش ؟ و این همان موضوع امانت می باشد .
- ۲ - قضاوت میان مردم باید براساس عدالت باشد ؟ سپس موضوع در اینجا به عدالت باز می گردد .

چگونه جامعه امانت و عدالت بوجود آوریم ؟

پرسشی که در اینجا پیش می آید ، این است که : از چه راهی می توان

این دو سفارش الهی را در زندگی خویش عملی سازیم؟ یا به عبارت دیگر، چگونه جامعه امانتدار و عدالت‌گستر را بر روی این زمین بنا سازیم و به تحقق بررسانیم؟

در پاسخ باید گفت: این امر ناممکن نمی‌باشد و می‌توانیم از رهگذر این آیه به آن دست یابیم: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولَئِكُمْ أَنْفَقُوا إِيمَانَهُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ»^۱ «ای کسانی که ایمان آورده‌اید! اطاعت کنید خادرا؛ و اطاعت کنید پیامبر خدا و اولو الامر را.»

پس برای اینکه جامعه عدالت‌گستر و باکرامتی را به تحقق بررسانیم، ناگزیر باید در وجود مان فضیلت اطاعت از خدا و هر که را به عنوان پیامبر مبعوث گردانیده و هر کس را که پس از پیامبر، امام قرار داده و یا کسی که امام او را به عنوان ولی امر، جانشین ساخته است، بپرورانیم. این همان راهی است که بدون آن عدالت تحقق نمی‌یابد و وفای به عهد امانت نمی‌گردد. شاید بزرگترین مشکلی که بشریت، در گذشته و اکنون و شاید در آینده از آن رنج برده و می‌برد، همان گمراهی بشریت از این راه است. زیرا، همه سخن از عدالت می‌گویند و آرزوی آن را دارند، و اگر به تمام قوانین بنگریم، می‌بینیم که بآنام عدالت حکم می‌کنند و در می‌یابیم که این عدالت مقدمه‌ای است درخشش‌ده، برای همه قانونهای اساسی موجود در گوش و کنار جهان؛ و تمامی این قوانین اصل عدالت را، محور و سند خود می‌دانند. اما براستی عدالت کجاست؟!

مادام بشریت ، در راه رسیدن به آن در گمراهی به سرمی برد ، هرگز نمی تواند به آن دست یابد ؛ اگرچه گاهی وقتها در برخورد با هواها و شهوات نفسانی ، طعم تلخ آن را خواهد چشید.

راه عدالت

بنابراین ناگزیر باید ، به جستجوی راه عدالت در نزد خدا و در گفته های پیامبران و فرستادگان او و همچنین ائمه و اولیاء پرداخت ؛ و این همان مفهوم اطاعت می باشد. اطاعت خدا از گذر پیاده نمودن آنچه که خدا در کتاب عزیزش ، بدان امر کرده و از آن نهی فرموده است ؟ همچنین اطاعت از رهگذر اطاعت از پیامبرش و نیز اطاعت از کسانی که آنها را ائمه مردم و اولیای امور قرار داد. پس زنجیره اطاعت از قاعده آن ، که در اطاعت از ولی امر نمایان است تا اوچ آن ، که همان اطاعت از خداوند متعال است ، پی در پی و پیوسته می باشد.

بنابراین اطاعت از ولی امر ، به معنای اطاعت از امام معصوم - که در دوران ما ، امام مهدی (عج) است - می باشد ؛ و اطاعت از امام زمان (عج) به معنای اطاعت از رسول اکرم که گونه ای از اطاعت خداوند سبحان به شمار می آید ، می باشد ؛ علاوه بر همه اینها ، اطاعت مستقیم از خالق یکتا که به معنای پیاده نمودن اوامر و نواهی می باشد که در کتاب عزیزش آنها را آشکارا بیان فرموده است.

معیار ولی امر

شاید پرسشی که در اینجا پیش می آید ، آن است که ، آیا هر کسی که

امور برای او را مگشت و در رسیدن به قدرت و رهبری امت ، شانس او را یاری نمود ، ولی امر می‌گردد ؟

در پاسخ باید گفت : بدون شک چنین نیست . زیرا هر کس که با هر وسیله‌ای بر مسند قدرت بنشیند ، ولی امر امت نمی‌گردد . بلکه باید ولی امر حقیقی کسی باشد که ، از خط رسالت و برنامه‌های آن به اندازه سرسوزن ، نلغزد و منحرف نگردد . باید زندگی او بازتابی از برنامه‌های خدا و پیامبر باشد ؛ همچنین باید گفته‌هایش با فرموده‌های خداوند متعال - که در آنها تغییر و تبدیل راه نمی‌یابد - تناقض داشته باشد . و از خدا اختلاف و تبدیل به دور است : «**وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةَ اللَّهِ تَبَدِّي لَأَلَا**»^۱ « و هرگز برای سنت الهی تغییر و تبدیلی نخواهد یافت . »

بنابراین ، در باور انسان نمی‌گنجد که امر خدا ، در اطاعت از شخصی تجسم یابد که ، شراب می‌خورد ؛ ظلم می‌نماید و به ناحق خونها می‌ریزد و نفشهای پاک را به قتل می‌رساند ؛ زیرا رسالت‌های آسمانی دعوت به تحقق عدل و داد می‌نمایند .

پس هرگز نمی‌توان این دورا از این حاکم ظالم که در حق امت خود ظلم و ستم روا می‌دارد و با صفات فسق و فجور توصیف می‌گردد ، انتظار داشت .

همانا ولی امری که امت باید از او اطاعت و پیروی نماید ، همان کسی است که ارزش‌های آسمانی و مفاهیم رسالت و برنامه‌های مبین آن ، در اخلاق ، رفتار ، روش ، منش ، همه سیرت او تجسم یافته‌اند .

۱ - سوره احزاب ، آیه ۶۲ . سوره فتح ، آیه ۲۳ .

اهل بیت خود، اولو الامر می باشند

اگر تاریخ را ورق بزنیم و در آن به دنبال اولیای امری که این صفات در ایشان نمایان باشد ، جستجو کنیم اشخاصی که نشانه آشکار قرآن کریم بودند ، موجودیت آنان جزئی از موجودیت رسول اکرم ﷺ در اخلاق و سیرت و دانش گشته بود ، چون او زیسته و چون او در گذشته بودند ، هرگز از راه و برنامه او روی برنگردانده بودند ، کسی جز آل بیت رسول اکرم ﷺ را نمی یابیم .

همین ایشان ، اولیای امر حقيقة هستند که قرآن کریم بر ولایت آنان گواهی داده است ، پس هر مدح و ثنایی در قرآن از برای ایشان می باشد . زیرا ، «ایشان خشم خود را فرو می بردند» ﴿وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ﴾ . «واز خطای مردم در می گذرند» ﴿وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ﴾ .

«نماز را به پا می دارند» ﴿وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ﴾ .

«وزکات می دهند» ﴿وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ .

«از رکوع کنندگان و سجده آوران هستند» ﴿الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ﴾ .

«در پنهان و آشکار اتفاق می نمایند» ، و در توانگری و تنگدستی ، خدای خود را سپاس می گویند ... و دهها بلکه صدها خوبی و فضیلتی که قرآن به آراستن خود به آنها سفارش می کند و بر پیروی عملی و گفتاری از آنها تشویق می نماید . بنابراین ، اهل بیت پیامبر در زندگی خویش ، نمونه های قرآن می باشند ؟ بلکه ایشان خود ، قرآن ناطق در میان مردم هستند .

آیا نیاز ما به امامت منتفی شده است؟

پس از آنکه رسول اکرم و ائمّه اطهار به تکلیف خود عمل کردند و امامت رسالت و امامت را تحمل نمودند و یکی پس از دیگری به سوی پروردگارشان شتافتند؛ حال آیا نیاز به امامتی که عدل را استقرار می‌بخشد و از کرامتها پاسداری می‌نماید و ظلم را نابود می‌سازد، منتفی شده است؛ یا اینکه بشریت به اوج درجه عقلی و فکری که ائمّه از آن برخوردار بودند، رسیده است و دیگر نیازی به امامت ندارد، و یا این که به طور کلی نیاز به عدالت پایان یافته است؟

آنچه تاریخ به آن گواهی می‌دهد، این است که همیشه بشریت به کسی نیاز داشته که زمام زندگی انسانها را به دست گیرد. حال اگر این نیاز با گذشت زمان پایان می‌یافتد، دیگر نیازی نبود که از خلقت تاروز قیامت، بیش از یک پیامبر برای بشریت برانگیخته گردد.

در دوران کنونی، امام کیست؟

اگر ثابت گردد که هنوز این نیاز باقی مانده است، بنابراین در حال حاضر امامت بر عهده کیست؟

در اینجا، نظریه منجی عالم که به خواست حق تعالی از نظرها پنهان گشته - و جز او به زمان ظهور آن امام آگاه نمی‌باشد - تا در روز موعد ظهور یابد و زمین را همانگونه که از ظلم و ستم پر شده است، آکنده از عدل و داد سازد، پاسخ را به ما می‌دهد. زیرا مسأله نیاز بشریت

به امامت و رهبری در یک دوران و عدم نیاز در دورانی دیگر ، با نظریه عدل النبی و حکمت خداوندی در استمرار لطف و رحمت ، همخوانی ندارد . علاوه بر آن با عقل و منطق نیز در تضاد می باشد .

آثار وجود امام مهدی (عج)

وجود امام زمان (عج) آثار بزرگ و گوناگونی دارد که ما بسیاری از آنها را نمی دانیم ، ولی شاید از بزرگترین این آثار ولایت فقیهان بر مردم و اطاعت از ایشان باشد ، که این اطاعت به خاطر شخص و ذات ایشان نیست بلکه از این جهت است که فقهاء و مراجع امت نمایندگان امام زمان می باشند ، پس ولایت فقهاء بر مردم ، شعاعی است از تابش ولایت انبیاء و نوری است از انوار ایشان ﷺ . پس بسیاریم و از گذر برخی نکات به این نور دست یابیم . از مهمترین این نکته‌ها ، استقامت و پایداری در راه خدا می باشد . هرگز نمی توان به این استقامت دست یافت ، مگر از گذر پیروی و موالات این فقهاء و مراجع که نمایانگر خط ولایت امامان و پیامبران و فرستادگان خدا می باشد . با این حال بسیاری از مردم در گمراهی به سرمی برند و به خاطر ندانی ، از ایشان پیروی نمی کنند و از مذهب راستین روی برمی گردانند . این امر شگفت‌انگیزی نمی باشد . زیرا اگر در آیات قرآن کریم بنگریم ، خواهیم یافت که به صراحة می فرماید : «**وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَضْتَ بِمُؤْمِنِينَ**»^۱ «ویشنتر مردم ، هر چند اصرار داشته باشی ، ایمان نمی آورند ...»

همچنین می‌فرماید: «وَأَكْثُرُهُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ»^۱ «اما بیشترشان از حق کراحت دارند و گریزانند.» بنابراین ایمان نیاوردن مردم به حق تعالیٰ، به معنای متوفی شدن وجود الهی و صحّت الحاد نیست. همچنین عدم پیروی مردم از حق بدین معنی نمی‌باشد که حق مردود است؛ زیرا، انسان در ژرفای ضمیر خویش میل به سوی حق دارد، ولی در هنگام رویارویی با منافع ذاتی، از آن کراحت دارد و گریزان است.

هنگامیکه عملاً به جستجوی راز بقای دین و علاقه‌ما به خط فکری درست و راه راست در زندگی و نیز شناخت درست خداوند متعال -شناختی که نهی از هرگونه شائبه باشد - می‌پردازیم، می‌بینیم که خط علمادهمان خطی است که خداوند متعال به ما بخشیده است؛ زیرا، ایشان نشانه‌های دین را به من آموخته‌اند و هدایتهای ائمه و بصیرتهای ایشان را که برگرفته از بصیرتهای قرآن و هدایت خدامی باشد، برای ما نقل نموده‌اند. بنابراین کسانی که از خط علمای راستین فاصله می‌گیرند، خواه این فاصله به طور گروهی یا فردی باشد، در گمراهی بزرگی خواهند افتاد.

اهمیت پیروی از مرجعیت

بنابراین مؤمنین باید به اهمیت فراوانی که پیروی از مرجعیت دارا می‌باشد، توجه شایانی مبذول بدارند. علاوه بر آن به این مهم احترام بگذارند و از آن تجلیل به عمل آورند. همچنین براساس خط این

مرجعیت عمل نمایند و در مسیر آن حرکت کنند و همه انگیزه‌ها و سبب‌هایی که موجب دوری و انحراف ایشان از این خط می‌گردد، از خویشتن بزدایند؛ انحرافی که به خاطر گمراهان کردن گمراهان یا وجود حسادت یا تکبر و یا خودبینی در نفس ایشان به وجود می‌آید و آنها را از راه استقامتی که پیامبر بدان امر شده و در عین حال از پیروی هواهای گمراهان نهی شده است، دور می‌کند. خداوند متعال در این باره می‌فرماید:

﴿فَلِذِلْكَ فَادْعُ وَاسْتَقِيمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ آمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ اللَّهُ يَجْمِعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾^۱.

«پس به همین خاطر دعوت کن و آنچنان که مأمور شده‌ای استقامت نما، واز هوی و هوسهای آنها پیروی مکن، و بگوی بور هر کتابی که خدا نازل کرده، ایمان آورده‌ام و مأمورم در میان شما عدالت کنم؟ خداوند، پروردگار ما و شماست؛ نتیجه اعمال ما از آن ماست و نتیجه اعمال شما از آن شما؛ خصوصت شخصی در میان ما نیست؛ و خداوند ما و شما را در یک جا جمع می‌کند و بازگشت همه به سوی اوست.»

خط ولایت همان خط مستقیم است

راه و مسیر خدایی، از اولین پیامبر تا آخرین مرجع - یعنی تا هنگامه ظهور امام مهدی (عج) - مستقیم باقی خواهد ماند. زیرا خط ولایت

۱- سوره شوری، آیه ۱۵.

همان خط درست و مستقیم می‌باشد. اگر آن را طی نمودیم و به اندازه سرسوزنی از آن منحرف نگشیم ، توانسته‌ایم به هدف خویش در گسترش عدالت و رسیدن به عزّت و کرامت در زندگی دنیا ، دست بیابیم و به سوی هدف تکاملی که در نزدیکی و تقرّب به خداوند متعال تجسم می‌یابد ، سیر کرده باشیم. اما اگر راهی جز راه مستقیم را انتخاب کردیم ، در آن هنگام مسیر ما در سرگردانی و گمراهی خواهد بود. به همین خاطر حق تعالیٰ به تحمل امانت مسؤولیت امر می‌نماید و ما را از این سرگردانی و گمراهی هشدار می‌دهد. چنانکه می‌فرماید:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَى أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ يُعِظِّمُ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ .

« خداوند به شما فرمان می‌دهد که امانتها را به صاحبانش بدهید ؛ و هنگامیکه میان مردم داوری می‌کنید ، به عدالت داوری کنید. خداوند ، اندرزهای خوبی به شما می‌دهد. خداوند ، شناو و بیناست. »

خداوند متعال ما را به سوی راه راست ، از گذر اطاعت نمودن از او که همان اطاعت رسول ، اولیاء و جانشینان ایشان می‌باشد ، هدایت می‌کند. همچنین از ما می‌خواهد که در هر عمل کوچک و بزرگی به ایشان رجوع کنیم و خود را مقید به پیروی از اوامر و توجیهات آنها ، بسازیم. همانگونه که در فرموده خود تأکید می‌نماید: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولَئِكُمْ أَمْرٌ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ

وَأَخْسَنُ تَأْوِيلًا»^۱ «ای کسانی که ایمان آورده‌اید! اطاعت کنید خدارا؛ و اطاعت کنید پیامبر خدا و اولو الامر را. و هرگاه در چیزی نزاع داشتید، آن را به خدا و پیامبر بازگردانید، اگر به خدا و روز رستاخیز ایمان دارید. این کار برای شما بهتر، و عاقبت پایانش نیکوتر است.»

شباهتهاي امام مهدى (عج) با حضرت موسى علیه السلام

شباهتهاي ميان حضرت موسى بن عمران و حضرت مهدى (عج) وجود دارد. براين اساس آيات پيش رو كه از سوره القصص مى باشد ، در احاديث ما و روایات مذاهب اسلامى دیگر ، درباره زندگانی امام مهدى (عج) تفسیر و تأویل شده است. این آيات عبارتنداز :

﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيعَاً يَسْتَضْعِفُ طَائِفَةً مِّنْهُمْ يُذْبَحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ * وَنُرِيدُ أَنْ نَمَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضْعَفُوا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلُهُمُ الْوَارِثِينَ * وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَخْذَرُونَ * وَأَوْحَيْنَا إِلَى أُمٌّ مُوسَى أَنَّ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَالْقِيَهُ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾^۱.

«فرعون در زمين برتری جويي کرد ، و اهل آن را به گروههای مختلفی تقسيم نمود ؛ گروهی را به ضعف و ناتوانی می کشاند ، پرانشان را سرمی برید و زنانشان را برای کنیزی و خدمت زنده نگه می داشت ؛ او به یقین از مفسدان بود * ما

می خواستیم بر مستضعفان زمین منت نهیم و آنان را پیشوایان و وارثان روی زمین
قرار دهیم * ما به مادر موسی الهام کردیم که: او را شیرده ؟ و هنگامی که بر او
ترسیدی ، وی را در دریا بیفکن ؛ و نرس و غمگین مباش ، که ما او را به تو
باز می گردانیم ، واورا از رسولان قرار می دهیم . »

شهاهتهاي ميان امام مهدى (عج) و حضرت موسى ﷺ

شهاهتها را اينگونه می توان بيان کرد:

۱ - هنگاميکه خداوند متعال ، حضرت موسى را مبعوث گردانيد ،
فرعون در زمین استکبار ورزیده بود و آن را از فساد و استکبار آكende
ساخته بود. در برخی از تاریخها آمده است که فرعون تنها ، بر مصر
حکومت نمی کرد ؛ بلکه بر همه تمدنهاي آن زمان حکمرانی می کرد.
بنابراین در آن دوران فرعون زمین را پر از فساد ، ظلم و ستم نموده
بود. سپس خداوند حضرت موسى را برانگیخت تا آن را آكnde از عدل
و داد ، آزادی و کرامت نماید. بدین سان آفریدگار مردی از آل عمران را
در نظر گرفته بود که زمین را آكnde از عدل و داد نماید ، پس از آنکه پر از
ظلم و ستم شده بود. همین امر نسبت به امام زمان اتفاق خواهد افتاد.
زیرا خداوند او را پس از آكnde شدن زمین از ظلم و ستم به ظهور
خواهد رساند تا جهان را پر از عدل و داد نماید.

اثبات قدرت الله

۲ - حضرت موسى ﷺ معجزه خداوند متعال بر زمین بود. زیرا ،

هنگامیکه همه ناامید شدند و به این نتیجه رسیدند که پناهگاه و یاری دهنده‌ای جز خدا وجود ندارد و نیز هنگامی که تمامی وسائل طبیعی از رساندن خیر، خوشبختی و رفاه به مردم، ناتوان گشته است؛ خداوند متعال برای اینکه بر بندگان خود ثابت کند که تنها اوست چیره شونده بر بندگانش و حکمران و مسلط بر آنها؛ و فرمانروایی و ملک تنها از آن او می‌باشد؛ حضرت موسی علیه السلام را که در دامان فرعون پرورش یافته بود، برانگیخت تا بر بشریت ثابت کند که، اگرچه انسانی بتواند طغیان نماید و در زمین استکبار بورزد، اما همیشه خداوند متعال از او بزرگتر خواهد بود و روزی آن انسان را به واسطه کسی که با دستان خود تربیت کرده است، نابود خواهد ساخت.

همچنین وضعیت برای امام زمان اینگونه خواهد بود. زیرا پس از آنکه ناامیدی همه را در بر خواهد گرفت و احساس ناتوانی در برابر فراهم ساختن خیر و رفاه برای خویشن، بر بشریت چیره خواهد گشت و تنها راه نجات را در توجه به خداوند تبارک و تعالیٰ خواهند یافت، او خواهد آمد. بنابراین هنگامیکه امام مهدی ظهور می‌یابد، همه بشریت برای پیمان بستن با او، مبادرت خواهند ورزید.

این درست است که امام علیه السلام، با شمشیر (یعنی قدرت) ظهور می‌یابد؛ ولی آن را جز علیه کینه توزان و معاندین برنمی‌کشد؛ بنابراین عده زیادی از مردم داوطلبانه و بدون هیچ اجباری، در برابر او تسلیم می‌گردند و به دین مبین اسلام می‌گردوند. زیرا خداوند متعال، حضرت عیسیٰ بن مریم را نازل می‌گرداند. سپس - همانگونه که در احادیث

مذاهب اسلامی آمده است - پشت سر امام نماز می‌گذارد. هنگامیکه مسیحیان می‌بینند که پیامبر شان به امام مهدی (عج) اقتدا کرده است ، هر آینه برای بیعت نمودن با امام روانه می‌گردند.

همانا ، روزی جاهلیّت مادی عصیانگر در زمین ، بشریت را به سوی سرگردانی مطلق خواهد کشاند. در آن هنگام است که انسانها به خویشن باز می‌گردند و از فایده مذهبی مادی گوناگونی که به آن مبتلا شده‌اند ، پرسش می‌نمایند. سپس دنبال هدف دیگری جستجو می‌کنند تا برآساس آن ، امیدهای خود را بنا سازند و به واسطه آن ، غبار جاهلیّت نادان را از نفسها بیشان بزدایند. در اینجاست که صدای امام مهدی (عج) بلند می‌گردد. سپس همه اهل زمین آن را می‌شنوند و در این صدای ربانی هدف خود را می‌یابند. پس شتابان برای پذیرش فراخوانی او ، روانه می‌گردند. بدین سان ، عدالت و داد بر زمین حاکم می‌گردد و اسلام همه گیتی را در بر می‌گیرد.

انتظار طولانی

۳- مؤمنین بنی اسرائیل ، سالیان درازی را در انتظار پیامبر شان ، حضرت موسی مطیع سپری نمودند. رفته رفته نامیدی بر آنها چیره گشت و به اوج خود رسید ، در آن هنگام برخی کافر شدند و گمان بردنند که دیگر هرگز نجات دهنده نمی‌آید ؟ اما خداوند متعال بعد از شدّت یافتن بحران و شرایط نامساعد ، او را مبعوث گردانید تا نجات ، برکت و رحمتی باشد برای آن قوم. انتظار مانیز چون انتظار دیگر

مظلومان و محروم‌مان عالم به درازا کشیده شده است ، و هنگامی که
پأس و ناامیدی بر دل گروهی از مؤمنین چیره خواهد گشت ، خداوند
به منجی عالم اجازه ظهور خواهد داد.

غیبت صغری

۴ - حضرت موسی بن عمران علیهم السلام مدّتی را در غیبت صغری به سر
برده است ؛ زیرا هنگامیکه دیده به جهان گشود ، خداوند به مادرش
امر نمود که او را در صندوقچه‌ای قرار دهد و آن را به دریا بسپارد.
حضرت مهدی (عج) نیز چنین غیبتی را دارا می‌باشد. زیرا ، از همان
لحظه اول که دیده به جهان گشود ، از نظرها جز محبّین خاکش پنهان
گشت.

وظیفه ما در دوران غیبت

پرسش مهمی که در اینجا پیش می‌آید آن است که : وظیفه ما ، که در
دوران غیبت زندگی می‌نماییم ، چیست ؟

بر ما که در دوران غیبت به سرمی‌بریم واجب است که شعله امید
اللهی را باقی نگه‌داریم تا در دلها یمان استمرار یابد ؛ زیرا طاغوتیان
تلاش می‌کنند که امید و آرزو را از ما بر بایند و ناامیدی را چون خوره به
دلها یمان بیاندازند و پی‌درپی ضربات در داوری را بر ما وارد
سازند ، ... این همان هدف طاغوتیان است. اما هنگامیکه ما می‌دانیم
خداوند متعال ، امیدورها یعنی را برای ما ذخیره نموده است ، بنابراین

در خواهیم یافت که ، پایان این مسیر خوبشختمی انسان خواهد بود و اینکه سرانجام از آن پرهیزکاران است و این مسیر ، علی‌رغم سختیها و مشقتها یی که آن را در بر می‌گیرد ، و فداکاریهایی که طلب می‌نماید ، سرانجام به پیروزی حتمی ختم خواهد یافت.

طاغوتیان زمین ، توانسته‌اند بر بشریت چیره گردند ، ولی هنوز نتوانسته‌اند به امنیت و استقرار دست یابند. زیرا ، ملت‌ها در برابر آنها ایستادگی و مقاومت نموده‌اند و هم اکنون به صورت خطری راستین درآمده‌اند که مصالح این طاغوتیان را تهدید می‌نماید و خواب را از چشم‌مان آنها می‌رباید. ما باید این ایستادگی و مقاومت را تداوم ببخشیم ، تا بواسطه آن ، بتوانیم مفهوم راستین انتظار را - که به معنای زمینه‌سازی مناسب برای ظهور امام مهدی (عج) می‌باشد - تجسم ببخشیم .

مفهوم ایمان به غیب چیست؟

﴿الَّمْ * ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَبَّ لِلْمُتَّقِينَ * الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ
بِالْغَيْبِ وَيُقْيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ * وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا
أَنْزَلَ إِلَيْكَ وَمَا أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ * أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدَىٰ
مِنْ رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾.^۱

«الم» آن کتاب با عظمتی است که شک در آن راه ندارد و مایه هدایت پرهیزکاران است * پرهیزکاران کسانی هستند که به غیب ایمان می‌آورند و نماز را برپا می‌دارند و از تمام نعمتها و موهابتی که به آنان روزی داده‌ایم ، انفاق می‌کنند * و آنان که به آنچه بر تو نازل شده ، و آنچه پیش از تو نازل گردیده ، ایمان می‌آورند ؛ و به رستاخیز یقین دارند * آنان بر طریق هدایت پروردگار شانند ؛ و آنان رستگارانند.»

غیب چیست؟ دیدگاه ما نسبت به غیب چیست؟ و غیب چه رابطه‌ای با امام مهدی (عج) دارد؟
قرآن در آغاز تأکید می‌نماید که آیات کریمه‌اش ، هدایت است ؛ ولی

نه برای هر کسی ! بلکه ، هدایتی است برای پرهیزکاران ؛ چنانکه می فرماید : «أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًىٰ مِنْ رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ»^۱ «آنان بر طریق هدایت پروردگارشانند ، و آنان رستگارانند .» و از بارزترین صفات ایشان ، همان ایمان به غیب است . زیرا آن ، شرط اساسی در ایمان انسان پرهیزکار است . شرطی که خداوند متعال در آن پیروزی و رستگاری دنیا و آخرت را نهاده است .

دوباره به این پرسش باز می گردیم که : غیب چیست ؟ و چرا اعتقاد به غیب ، محور اساسی برای ایمان گشته است ؟

همانا خداوند متعال ، رسالت‌های آسمانی ، آخرت و امامت اهل بیت علیہما السلام همه غیب می باشند . بارزترین و مهمترین غیب در زندگانی ما ، همان اعتقاد به وجود ، ظهور و پیروزی مهدی (عج) است . اما ، چرا ؟ !

پاسخ : همانا غیب ، آفرینش شهود ، اصل شهود ، روح شهود و محتوای شهود است . در حقیقت پر فروغترین نور شهود می باشد . زیرا مغز هر چیزی از پوسته آن مهمتر است و هر کس که می خواهد کالایی را خریداری نماید ، تنها به ظاهر آن بسند نمی کند ؛ بلکه به حقیقت آن نیز اهمیت می دهد . علی رغم این که بیشتر مردم معتقدند که موتور اتومبیل همان علت حرکت اتومبیل است . ولی حقیقت این است که سوخت اتومبیل همان ، غیب اتومبیل است و آن صورت اصلی دیگر برای ذات اتومبیل می باشد . نیز ، نور خورشید همان

خورشید نیست ؟ زیرا ذات خورشیدی که از ما پنهان است ، همان انفعالات مستمر اتمی در خورشید می باشد. اگر این فعل و انفعالات نبودند ، هرگز خورشید ، حتی برای یک لحظه نور نمی داد. غیب در انسان نیز ، تنها حرکات و سکنات او نیست ؛ بلکه غیب در نیروی قلب و سلامت اعصاب و رگها و مغزش نهفته است. اگر در حقیقت انسان دقّت نظر نماییم ، می یابیم که مغز او اساس حقیقت انسان نمی باشد ؛ بلکه روح ، همان مرکز حقیقت انسان است. اگر دوباره با دقّت نظر کنیم ، در می یابیم که عقل توجیه کننده این روح است. اما امر بسیار مهمتری در پس این عقل ، زندگی و نیروی نهفته در روح وجود دارد و آن ، اراده حق تعالی می باشد. و اگر مشیت ، فیض ، قدرت و نور او نبود ، هر آینه روح انسانیت متلاشی می گشت ؛ یا به عبارت دیگر ، اگر اراده الهی در ایجاد روح و قدرت در نزد انسان وجود نداشت ، هر آینه این انسان چون جمادات یا ناتوانتر از آنها می گشت. اگر این گفته درست باشد که جمادی در این جهان شگفتی وجود داشته باشد ! ... بنابراین ، هر حلقه از زنجیره غیب ، اهمیت و موقعیت خود را از سطوح ژرف نگری در آن ، به دست می آورد. پس هرچه این حلقه از نظر ترتیب و ژرفای دورتر باشد ، هرچه بیشتر این اساس و مصدر را تجسم می بخشد. اما نور و مظهر دارای امر مهمی نمی باشند تا در مورد آن سخن بگوییم - این همان غیب می باشد.

معمولًاً وجه تمایز میان انسان و حیوان ، در ایمان به غیب می باشد. حیوان جز با حواس مادی ، از نفوذ در مغز و گوهر ناتوان است. انسانها نیز بر اساس درجاتی ، در این مسئله متفاوت می باشند. بنابراین انسان

معمولی ، به جامعه عقب افتاده ، فقیر ، غیر مستقر و مضطرب نگاه می کند ، ولی از علتی که در پشت همه این مشکلات است ، آگاه نمی باشد و در این باره می گوید : شاید خدا آنها را اینگونه آفریده است ! ... ولی انسان آگاه با چشم جستجوگر و پشتوانه فکری استوار و متین نگاه می کند . بنابراین او آگاهانه تأکید می نماید که حتماً برای این اختلاف ، عقب ماندگی ، فقر ، عدم استقرار و اضطراب و دیگر ظواهر منفی ، علتها یی وجود دارد . زیرا ، انسان آگاه ژرف می اندیشد و به ژرفای هر مسأله ای می رسد . در حالیکه انسان ساده یا معاند و یا نادان تنها به سروکار داشتن با ظواهر ، بسته می کند . تفاوت میان مؤمنین و کفار در این امر نهفته است که کفار تنها ظاهر زندگی دنیا را می بینند و جز متولد شدن و تولید نسل و افزودن مال و شروت در آن و اینکه روزگار آنها را می میراند ، هیچ نمی دانند ؟ از نقطه نظر آخرت نیز ، چون قوم کوری هستند که آخرت را نمی بینند و از آن چیزی نمی فهمند . اما مؤمنین چنین نیستند که ناگزیر باید غیب را به حضور و شهود تبدیل کنند تا به آن ایمان آورند ، بلکه خود به سوی درجه ایمان به غیب ، پیش می روند .

این امر به چه معنا می باشد ؟

یعنی اینکه ایمان انسان مؤمن ، به درستی مرگ و آنچه که پس از مرگ صورت می پذیرد ، از گذر دیدن قبر و عذاب و ثواب نشأت نگرفته ، و اینکه ایمان او به غیب به خاطر دیدن خوابی ، نمی باشد . نیز ایمان او به اینکه فلان شخص مرده در قبر مجازات می گردد ، از خلال

آنچه را که در خواب دیده ، نشأت نمی‌گیرد . همچنین او نمی‌گوید که
فلانی در بهشت است زیرا من در خواب دیده‌ام که او در بهشت است ؟
چرا که خواب دیدن عامل سرنوشت‌ساز در ایمان به غیب نیست ، بلکه
انسان مؤمن از طریق پرواز روحش به جهان فوق مادی ، به غیب
و ماوراء مادیات ایمان می‌آورد . او همچنان بالا و بالا می‌رود و اوج
می‌گیرد تا به افق غیب دست یابد . و به آن ، به سان حقیقتی ثابت که
شک و تردید به آن راه ندارد ، ایمان می‌آورد .

برخی افراد می‌گویند : که من به امام زمان ایمان دارم ولی بلا فاصله
این سؤال را مطرح می‌سازند که ، چه کسی امام زمان را دیده است ؟
پاسخ می‌شنوند که ، برخی افراد او را دیده‌اند و داستان چنان و چنین
است . پس ایمان او به امام زمان ، به خاطر این است که کسی او را در
بیداری و یا در خواب دیده است و اگر کسی او را در بیداری و یا در
خواب نمی‌دید ، از نظر چنین شخصی دیگر امام زمان وجود نداشت .
اعتماد به نقل قولهای موثق امری است درست ؛ ولی این امر بیان
کننده یک ایمان سست و ناقص است ؛ سست از این نظر که از علم و
آگاهی ذاتی برخاسته ، و ناقص است در مقایسه با ایمان کامل .

ایمان کامل و آگاه و نیرومند آن ایمانی است که از گذر مطالعه قرآن
و دستیابی به گوهر و روح آن و نیز از گذر مطالعه احادیث شریف که از
منبع حق راستی برخاسته ، به رشد رسیده باشد . از رهگذر این حقایق
انسان به حقیقت غیب ایمان می‌آورد ، نه از گذر اینکه یکی از مردم ، آن
چیز را به چشم خود دیده است .

ایمان به حقایق غیبی

ایمان به حقایق غیبی باید تسلیمی باشد در برابر دستورهای دینی . به این معنا که ، باید ایمان به حقایق غیبی از امور بدیهی در ایده انسان باشد . پیش از آنکه به دنبال استدلال آن جستجو کند یا بخواهد سببها و نتیجه های مادی آن را کشف نماید .

بنابراین هنگامیکه خداوند متعال خوردن گوشت خوک را حرام گردانید ، می خواست نقطه ای باشد برای آزمایش یا تمییز انسان متعهد از غیر متعهد ، پیش از آنکه آن را به خاطر دارابودن ضررهای بهداشتی ، حرام نماید . پس بر انسان مسلمان واجب است که به این مسئله پایبند باشد ؟ در غیر این صورت آتش دوزخ در انتظارش خواهد بود .

براین اساس ، دین انسان مسلمانی که به خدا و آیات قرآن کریم و سخنان پیامبر اکرم اعتماد ندارد ، امری است که بر شناخت سببها مادی تکیه دارد و در نتیجه نوعی نامیدی از رحمت خداوند بر او چیره می گردد . واقعیتی که خداوند آن را با کفر توصیف می نماید . چنانکه می فرماید : ﴿ وَلَا تَيَأْسُوا مِنْ رَّوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَيْئَسُ مِنْ رَّوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ﴾^۱ « و از رحمت خدا مأیوس نشويد ؟ که تنها گروه کافران ، از رحمت خدا مأیوس می شوند . »

راه درست این است که ، ما آگاهی یابیم که در ورای اوامر النهی ،

بهشت و ثواب و خشنودی خداوند قرار دارد ، و در ورای نهی خداوند جهنم و مجازات و غضب النهی نهفته است ، و ایمان به غیب مهمترین عامل در درک و شناخت این حقیقت است.

شریعت اسلامی - چنانکه آشکار است - ما را بر دانش اندوزی و تلاش برای شناخت سببها و علتهای احکام و اوامر و مناهی^۱ تشویق می‌کند ، ولی به این معنا نمی‌باشد که ایمان ما به شریعت اسلامی ، بر شناخت سببها استوار است ؟ زیرا چنین ایمانی هرگز ایمان به غیب به شمار نمی‌آید.

امام صادق علیه السلام می‌فرماید: «ما - ائمه - بسیار شکیبا هستیم و شیعیانمان از ما شکیباتر.» راوی گفت: جانم به فدایت ، چگونه شیعیانتان از شما شکیباتر می‌باشند ؟ فرمود: «زیرا ، ما بر آنچه که می‌دانیم شکیبا هستیم و شیعیانمان بر آنچه که نمی‌دانند ، شکیبایی می‌ورزند.»^۲

پس ، مسئله در ضرورت ارتقا تا درجه ایمان به غیب و هر آنچه طلب می‌نماید ، نهفته می‌باشد ؟ و نه در بکارگیری حقیقتهای ایمانی براساس سلیقه‌های شخصی و مادی. این امر از گذر عادت دادن خویشن بر عدم اکتفا بر آنچه که دیدگان می‌نگرند و حواس پنجگانه احساس می‌نمایند ، امکان پذیر می‌باشد. بلکه ناگزیر باید به آنچه دل و عقل به آن گواهی می‌دهند و آنچه که ضمیر بر آن اطمینان می‌یابد

۱ - مناهی : اموری که از آن نهی شده است . (مترجم)

۲ - کافی ، ج ۲ ، ص ۹۳ .

و آنچه کتاب خدا و پیامبر گفته‌اند، ایمان آورد.

متأسفانه، برخی از مسلمانان تا از علت یک حکم شرعی آگاه نگردند و یا علماً آن را برای ایشان تفسیر ننمایند، به آن حکم ایمان نمی‌آوردند؛ و این تجاوزی است آشکار به حقیقت قرآن و احکام شرعی که بر ضرورت ایمان به غیب و تسلیم خالصانه در برابر اوامر و نواهی الله تأکید کرده‌اند. به ویژه این که آیاتی که در آغاز تلاوت شد، آشکارا به این امر صراحت دارد که ایمان به غیب بر اقامه نماز که ستون دین است و اتفاق در راه خداوند متعال، تقدّم دارد.

همچنانکه گذشت، خداوند متعال و یگانگی او از مصادقه‌ای غیب می‌باشد. علی‌رغم اینکه ما از دیدن آن با چشمان خود، ناتوانی باشیم. از امام صادق علیه السلام روایت شده است که فرموده‌اند: یکی از اخبار، نزد امیر المؤمنین آمد. از او پرسید: ای امیر المؤمنین، آیا تا به حال پروردگارت را که می‌پرستی، دیده‌ای؟ فرمود: «وای بر تو! هرگز پروردگاری را که ندیده‌ام، نخواهم پرستید.» گفت: چگونه او را دیده‌ای؟ فرمود: «وای بر تو! چشمها او را نمی‌بینند، ولی دلها او را با حقایق ایمان دیده‌اند.^۱

خداوند متعال یک زمین و یک خورشید را آفرید. در زمین آب را روان ساخت و انواع گوناگونی از میوه‌هارا از خاکش رویانید. پس ما از گذر همه این نشانه‌ها، پی به شناخت نامهای خدا، آیات، قدرت و تدبیر او می‌بریم.

بنابراین ، هر کسی که در وجود یا ظهور یا پیروزی امام مهدی (عج) تردید دارد ، مشکل از اوست و نه دیگری ؛ زیرا دلایل بسیار فراوان هستند. ولی او به خاطر ضعف ایمان در وجودش ، تا چیزی را نبیند ، به آن ایمان نمی‌آورد.

نقل شده است که زندیقی به گورستان کفار می‌رود و استخوان مرده‌ای را بر می‌دارد. آنگاه روبه مسلمانان حاضر در آن مکان ، می‌گوید: شنیده‌ام که شما می‌گویید کفار در گور به آتش دچار می‌گردند. امّا این استخوانی که در دستم است ، چون قطعه‌ای یخ ، سرد می‌باشد. او را نزد امیر المؤمنین علیه السلام پس از آنکه دو پاره سنگ را از زمین برداشت و آن دورابه هم کوپید تا جرقه‌ای از آنها برآمد ؛ روبه او کرد و فرمود: «پس این آتش کجا بود؟» آری ، همانا جهنّم کافران را متناسب با اعمال و اعتقادات شیطانی ایشان ، احاطه کرده است.

چنانکه از احادیث شریف برمی‌آید ، این است که ، فائدۀ امام مهدی علیه السلام چون فائدۀ خورشیدی است که در پس ابرها پنهان است. برای روشن ساختن این امر باید گفت که ، امام مهدی (عج) - چون نیاکان پاک و طاهرش - همسنگ قرآن است. پس امام مهدی (عج) و قرآن کریم دو ثقل و دو رود الله هستند برای هر کسی که دلی دارد و می‌خواهد شناختی یابد و بهره‌جوید. پس این عالمان الله و مجاهدان کار پشتۀ از توشه این امام بزرگوار توشه می‌گیرند و سلوک شریف ایشان و عدم پیروی از هواها و وسوسه‌های شیطانی ، بازتابی می‌باشد از ژرفای وحدت ایشان با توجیهات امام مهدی (عج).

سنت آسمانی

از سنت‌های الهی در آفریده‌هایش این است که ، هر فردی از دین مبین اسلام - چه به طور نظری یا عملی - روی برگرداند ، دچار ذلت و گمراهی در دنیا ، پیش از آخرت می‌گردد. علاوه بر این که این حقیقت ، در آیات و احادیث ذکر شده است ، در تجربه نیز به اثبات رسیده است - به ویژه برای کسی که به دین اسلام هدایت شده - زیرا که به واسطه آن در درون خود آسایش و اطمینان شگفت‌انگیزی را احساس می‌کند.

خداوند متعال در داستانی قرآنی به این حقیقت و ضرورت ایمان به غیب و تسلیم شدن در برابر وظایف شرعی و نیز ضرورت رهانمودن فرهنگ جاهلیت توجیه - که مصادقی از عقب گردامت ، و دلیلی بر ذلت و خواری آن به شمار می‌رود - اشاره می‌نماید. در سوره بقره خداوند متعال خواری و ذلتی را که قوم بنی اسرائیل به خاطر تمایل به فرار از تکالیف شرعی و نیز عدم اهمیت دادن به منزلت و کرامت رسول خدا ، حضرت موسی صلی الله علیه و آله و سلم دچار آن گشته بودند ، روشن می‌سازد. ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذَبَّحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُرُواً قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ * قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنَ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمِرُونَ * قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنَ لَنَا مَا هِيَ بَقَرَةٌ صَفَرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسْرُ النَّاظِرِينَ * قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنَ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ * قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ

لَا ذُلُولٌ تُشِيرُ إِلَأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمًا لَا شِيَةً فِيهَا قَالُوا إِنَّا
جَئْنَا بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ»^۱.

«و به یاد آورید هنگامی را که موسی به قوم خود گفت: خداوند به شما دستور
می دهد ماده گاوی را ذبح کنید. گفتند: آیا ما را مسخره می کنی؟ موسی گفت: به
خدا پناه می برم از اینکه از جاهلان باشم * گفتند: پس از خدای خود بخواه که
برای ما روشن کند این ماده گاو چگونه ماده گاوی باشد؟ گفت: خداوند
می فرماید: ماده گاوی است که نه پیر و از کار افتاده باشد و نه بکرو جوان؛ بلکه
میان این دو باشد. آنچه به شما دستور داده شده، انجام دهید * گفتند، از
پروردگار خود بخواه که برای ما روشن ساز درنگ آن چگونه باشد؟ گفت: خداوند
می گوید: گاوی باشد زرد یکدست، که بینندگان را شاد و مسرور سازد * گفتند: از
خدایت بخواه برای ما روشن کند که چگونه گاوی باید باشد؟ زیرا این گاو برای ما
مبهم شده، و اگر خدا بخواهد ما هدایت خواهیم شد * گفت: خداوند
می فرماید: گاوی باشد که نه برای شخم زدن رام شده، و نه برای زراعت آبکشی
کند؛ از هر عیوبی برکنار باشد، و حتی هیچ گونه رنگ دیگری در آن نباشد. گفتند:
الآن حق مطلب را آوردی، سپس چنان گاوی را پیدا کردند و آن را سربزیدند؛ ولی
مایل نبودند این کار را انجام دهند.»

آنها پیامبر شان را به مسخره کردن و استهzaء نمودن، متهم ساختند؛
با اینکه هرگز چنین نبوده است. بلکه او انسانی سخت کوش و رهبری
بزرگ بود. همچنین با پرسشهای پی در پی می خواستند از انجام وظيفة
واجب، فرار نمایند؛ تا آنجا که آرزو می کردند شکیبا یی حضرت

موسی ﷺ به سر آید و یا شاید خداوند ، نظرش را تغییر دهد... از سویی دیگر ، آنها به خاطر ضعف ایمانشان خداوند متعال را پروردگار موسی خطاب می کردند ، گویا که خداوند پروردگارشان نیست ، و گویا این مسأله ربطی به آنها ندارد . همچنین در هنگام انجام وظیفه بر خدا و پیامبر بزرگوارش منت نهادند ... !

﴿فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ﴾^۱ «آن را سر بریدند ؟ ولی مایل نبودند این کارا انجام دهند .» یعنی آنها نه از برای تسلیم شدن در برابر خواست خدا ، یا رغبت داشتن به آن امر یا به خاطر پرستش خداوند متعال و یا برای به دست آوردن ثواب ، دست به انجام آن کار زدند ؟ به عبارت دیگر از روی بی میلی آن را اجرا نمودند ... و هرچه در انجام آن امر سهل انگاری کردند ، مشکلات بیشتری دامنگیرشان شد ؛ زیرا زمانی که از آنها خواسته شد تنها ، یک گاو را قربانی نمایند ، آنها کار را به عقب انداختند تا آنجا که در نهایت کار ناگزیر شدند به جستجوی گاو نادری پردازند . پس از تلاش بسیار آن گاو را در نزد پیرزنی - از خودشان - یافتد . هنگامیکه آن پیرزن از نیاز آنها به آن گاو آگاه شد ، چانه زدن ، امتناع ورزیدن و بالا بردن هرچه بیشتر قیمت را آغاز نمود ، تا جائی که آنها را ناگزیر ساخت برای خرید گاو ، قیمتی به بهای پر نمودن پوست گاو از طلا - پس از کشته شدن - بپردازند .

این واقعیت بنی اسرائیل است . اما اصحاب رسول اکرم ﷺ و برگزیدگان شیعه ، اوّلین صفتی که از آن برخوردار بودند ، روح

انضباط ، تسلیم و ایمان به خداوندی که جز سودمندی برای آنها نمی خواهد و نیز دوست داشتن پرستش خالصانه خداوند بلند مرتبه ، بود.

ما در حال حاضر اگر از همان ندای آغازین ، از رهبران اسلامی خود اطاعت می نمودیم و با روح جمعی وارد عمل می شدیم ، هرگز به این حال و روز دچار نمی گشتیم ؛ و قربانیها بسیار کمتر و نتیجه های مثبت بیش از این می بود. ولی فرهنگ توجیه و تسویف^۱ در وجودمان آن قدر ریشه دار شده است که بدون بازگشت به مفاهیم قرآن کریم و تفسیر آنها در باب سنتهای هستی خاص این چارچوب ، نمی توانیم از آنها رهایی یابیم.

مانیاز شدیدی به پیروی کردن از امیر المؤمنین علی بن ابیطالب علیہ السلام داریم. امامی که گفتار ، کردار و سکناتش به اشاره کوچکی از پیامبر اکرم صلوات الله علیہ و آله و سلم بسته بود. پس او را همیشه اوّلین فداکار ، اوّلین مبارز ، اوّلین ایمان آورنده و اوّلین اجرا کننده می یابیم. بنابراین او والاترین نمونه ای است که با روح و جسم خویش در مفاهیم قرآنی و تربیت مکتبی ذوب گردید. پس ما امروزه نیاز شدیدی به پیاده نمودن اسلام ، چه به طور فردی و یا به طور اجتماعی داریم ، اسلامی که در کتاب مقدس قرآن وجود دارد.

۱- تسویف: کار امروز را به فردا انداختن. (متترجم)

نیاز ما به پیوند غیب

آنچه آشکار است اینکه سختیها و مشکلات فراوانی در مسیر ما وجود دارند این مشکلات گوناگون هستند و بر همه زمینه‌های روحی، اجتماعی، سیاسی حاکم می‌باشند همه این مشکلات می‌توانند سر راه پیاده کردن اسلام باشند. به دیگر سخن اینکه، ما می‌خواهیم در زندگی خویش همه این مشکلات را پشت‌سر نهیم و پیروزی حتمی را محقق سازیم و نیز می‌خواهیم امت اسلامی را وحدت ببخشیم و این امت و دیگر ملت‌های ستمدیده را از چنگالهای ستم، استثمار، وابستگی و عقب‌ماندگی برهانیم.

حال، ما چه توشه‌ای برای مقابله با این مشکلات به همراه داریم؟ بسیاری از مردم در برابر بزرگی مشکلاتی که با آن روبرو می‌گردند، دچار نزول روحی می‌شوند، زیرا این مشکلات بسیار و گوناگون هستند.

توضیحات

ما در این زمینه دارای توشه‌ای واحد که همان اتصال به غیب

می باشد ، هستیم . به عبارت دیگر ، ایمان ما به امام مهدی ﷺ است که دادرس ویاری رسان ما در این حالات می باشد . زیرا امام (عج) چون نقطه‌ای است نورانی که از دور دست‌ها بر ما پرتو می افکند ، و به ما گوشزد می کند که نامیدی جایز نیست و سرنوشت جهان به خوبی خوبی ختم می گردد . و همانا عدالت بر این کره خاکی حاکم می شود .

حتی اگر این عامل و اثر روحی ناشی از ایمان به امام مهدی (عج) را نداشته باشیم ، ولی امری بالاتر از این وجود دارد که همان اتصال مستقیم میان دل انسان مسلمان و نور این امام یا تجلی آن نور در دل می باشد . بنابراین بر هر یک از ما واجب است که در سخت‌ترین حالات و در مشکل‌ترین شرایط با دل خویش به سوی امام مهدی (عج) توجه نماید و از خداوند متعال بخواهد که به حق این امام ، او را یاری رساند . در آن هنگام است که میزان نیرو و اعتماد به نفسمان را احساس می کنیم . نیرو و اعتماد به نفسی که وجودمان را در برابر مشکلات و سختی‌ها فرامی گیرد .

بر ما لازم است که به عنوان مؤمنین و حاملان رسالت الله ، هرگز علاقه خود را با این امام قطع ننماییم ؛ بلکه به طور مداوم در اتصال با او باشیم و برای او دعا کنیم و از خداوند متعال برای وی طلب فرج نماییم .

رهبری و تصمیم‌گیری مشکل

این پیوند قلبی - بدون تردید - نیرویی برای مقابله با مشکلات به ما می بخشد . اینک روی سخن خود را به مؤمنینی می کنم که در همه جا

و در راه خدا می‌کوشند. شما اینک در کنار یکدیگر زندگی می‌کنید و پویایی و نشاط را از یکدیگر می‌آموزید. اگر شرایط شما، رو به بدی گرایید، بنابراین شما معنویت را از آنکه از شما بالاتر است، استمداد می‌کنید. ولی هنگامیکه -به خواست خدا- شما رهبران این امت گشته‌ید، آن گاه احساس وحشت می‌نمایید در این حالت باید تصمیم مناسبی را اتخاذ کنید. تصمیمی که خویشن را مسئول آن در برابر خداوند متعال و مردم می‌بینید. به همین خاطر احساس ترس و وحشت می‌کنید و نمی‌دانید چگونه باید عمل کنید. در عین حال نمی‌توانید از گرفتن تصمیم فرار نمایید و همچنین نمی‌توانید در گرفتن آن تصمیم شتاب کنید.

همچون این شرایط به مرجع بزرگ شیعیان، میرزا محمد حسن شیرازی، گذشته است. این انسان هنگامیکه متوجه شد انگلیسیها زمام امور ایران را به دست گرفته‌اند و شاه ایران نیز با آنها پیمان بسته است و مردم به خاموشی پناه برده‌اند؛ همچنین برخی از علماء با دولت همکاری کرده‌اند، احساس مسئولیت بزرگی نمود. به همین خاطر احساس ترس و وحشت می‌کرد. نمی‌دانست آیا تصمیمی بگیرد یا خیر. هنگامیکه فشار مردمی -مبنی بر اینکه میرزا باید کاری انجام دهد- بالا گرفت، متظر روز جمعه شد. سپس در شامگاه این روز به سردارب منسوب به امام زمان (عج) (در شهر سامر) رفت و امر نمود تا مردم از پیرامونش پراکنده شوند. برای مدتی تنها در سردارب ماند. سپس آن فتوای معروف و مشهور خود را صادر کرد. فتوای که در آن فرمود: «امروز استعمال تنبَاکو به عنوان اعلان جنگ علیه امام

زمان (عج) به شمار می‌آید.»

فتوای این مرجع عالیقدر چون صاعقه‌ای بود که بر پیکر استعمار انگلیس وارد شد و آن را سوزانید. این اوّلین شکست بود که استعمار انگلیس دچار آن می‌گشت. در اینجا می‌خواهم اشاره به قسمتی از این قضیه کنم. و آن اینکه پس از صادر کردن فتوای خویش، دوستان و نزدیکان میرزا شیرازی از او پرسیدند: «چرا این مدت طولانی را صبر نموده‌ای؟» او پاسخ داد: «در انتظار امر امام مهدی (عج) بودم!» حال اینکه آیا این مرجع ارتباط مستقیمی با امام یا برخی از یاران امام داشته است، به درستی نمی‌دانم. اما چیزی را که می‌دانم این است که اگر انسانی خالصانه برای خدای خود عمل کند و با مشکلات سختی در زندگیش رو به رو گردد، آنگاه رابطه او با امام مهدی (عج) برای او سودمند خواهد بود و از سوی ولی خدا مورد تأیید قرار خواهد گرفت.

ضرورت اهمیت بخشیدن به مسائل غیبی

در اینجا خطاب به طلاب علوم دینی می‌گوییم: این افتخار بزرگی است برای شما که عنوان دانشجوی علوم دینی را دارا باشید، و به راه و روش اهل بیت ﷺ حرکت کنید تا اینکه نواب امام مهدی (عج) گردید. نوابی که امام مهدی (عج) در مورد ایشان اینگونه فرموده است: «وَأَمَّا الْحَوَادِثُ الْوَاقِعَةُ فَإِذْ جِعْلُوا فِيهَا إِلَيْ رُوَاةِ حَدِيثِنَا فَإِنَّهُمْ حُجَّتٍ عَلَيْكُمْ، وَأَنَا حُجَّةُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ»^۱. «اما در حوادثی که رخ می‌دهد، به راویان احادیث

ما مراجعه کنید. آنها حجت من بر شما هستند و من حجت خدا بر شما هستم.» در اینجا باید اشاره کنم که امور بر دو گونه‌اند: امور ظاهری، و امور حقیقی.

امور ظاهری به کارهایی چون رفتن به حوزه یا مدرسه، سرگرم شدن با درس و بحث و نیز اصلاح میان خود و همگنان باز می‌گردد. ولی علاوه بر این امور، امور غیبی وجود دارند که باید یک طلبه به سوی آن ارتقا یابد و دلش را به آن متصل سازد. بنابراین خویشتن را از گذر شکوفا کردن دانش در دل و پاکیزه گردانیدن آن، به نور اعظم متصل نماید. چنانکه در دعای شریف که از پیامبر اکرم نقل شده، آمده است: «اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي قَلْبًا تَقِيًّا نَّقِيًّا وَمِنْ الشَّرِكِ بَرِيئًا لَا كَافِرًا وَلَا شَقِيقًا»^۱ «باراللهها، دلی باتقوی و پاکیزه و به دور از شرک به من ارزانی فرما، دلی که نه کافر باشد و نه نگونبخت.»

پس هنگامیکه دلت پاک، صاف، پاکیزه، ظاهر، به دور از کینه، نفرت و حسد شد؛ آنگاه نور حق تعالی در دلت می‌تابد و رابطه تو با اولیاء خدا - غایب باشد چه ظاهر - رابطه اثرپذیری خواهد گشت.

برای نجات مستضعفین

علاوه بر همه اینها، ما شعار دفاع از مستضعفین و مظلومین را که شعاری است بس بزرگ، بر دوش داریم. پس هر کسی که چنین شعاری را حمل می‌کند، ناگزیر باید این اعتقاد را در نفس خویش

حاکم سازد که ، روزی می تواند این شعار را در واقعیت به ظهور رساند .

در رابطه با اعتقادمان به امام زمان (عج) باید این پرسش را بر خویشن مطرح سازیم که : چگونه مستضعفین زمین رانجات دهیم ؟ بیشک ، ممکن است در این زمینه شیطان به دلهای برخی از ما رخنه کند و بگوییم : من که هستم تا بتوانم مستضعفین رانجات دهم ؟ ولی باید بدانیم که جنبش‌های تاریخی بزرگ در جهان ، از میان افراد مستضعفی چون ما برخاسته‌اند . ایشان توانستند تاریخ را به سمت وسوی درستی ، دگرگون سازند . آنان چون ما بشر بودند ؟ ولی همواره امید استوار و ثابت ، آنها را به این امر فرامی خواند که ایشان می توانند رهایی بخش مستضعفین ملت‌های خود باشند .

همچنین بر ما - به عنوان مسلمانان پیرو خط پیامبر اکرم و ائمه اطهار علیهم السلام - واجب است که ، او لاً پیوستگی خود را با حق تعالی ژرفای ببخشیم ؛ سپس این علاقه را با ولی بزرگوارش ، امام مهدی (عج) مستحکم سازیم . زیرا بدون این پیوستگی که در وجودمان روح امید و خوش‌بینی و عزم استوار و اراده نیرومند را برمی‌انگیزد ، به انسانهای از کار افتدۀ‌ای مبدل می‌شویم که بطور کلی از انجام هر عملی در راه دین و امت خویش ناتوان هستند .

پس بیاییم و این پیوستگی را تقویت کنیم و از گذر خواندن ادعیه و بجا آوردن عبادتهای مستحب ویژه امام مهدی (عج) ، آن را محکم سازیم ؛ البته به این شرط که این قرائت و آن انجام مستحبات ، از صمیم دلهایمان سرچشمه گرفته باشد و خالصانه برای خداوند متعال باشد .

بخش از تألیفات حضرت آیت الله سید محمد تقی مدرسی

ردیف.	نام کتاب	تعداد صفحات	اندازه	نوبت چاپ (ریال)
۱	تفسیر هدایت - ۱۸ جلدی گالینگور		وزیری اول	۲۵۰۰۰
۲	مباحثی پیرامون معارف قرآن کریم	۱۹۲	رعی اول	۶۵۰۰
۳	منطق اسلامی	۷۳۶	وزیری دوم	۲۳۰۰
۴	قانونگذاری در اسلام	۶۸۴	وزیری اول	۲۱۰۰
۵	اصول و پایه‌های تمدن اسلامی - شومیز	۴۴۰	وزیری اول	۱۳۰۰
۶	اصول و پایه‌های تمدن اسلامی - گالینگور	۴۴۰	وزیری اول	۱۸۰۰
۷	اصول حکمت اسلامی	۳۲۸	وزیری اول	۹۰۰۰
۸	امام علی علیه السلام پیشوای صدیقین	۸۰	رعی سوم	۲۵۰۰
۹	دعا، معراج مؤمنین و راه زندگی	۲۰۰	وزیری دوم	۷۰۰۰
۱۰	ملقات محبوب	۱۰۳	رعی اول	۳۰۰۰

زندگینامه چهارده معصوم علیه السلام

۱۱	زندگینامه چهارده معصوم (تک جلدی)	۱۰۲۴	وزیری اول	۳۵۰۰۰
۱۲	زندگانی حضرت محمد مصطفی علیه السلام	۹۵	رعی سوم	۲۶۰۰
۱۳	زندگانی امام علی بن ابیطالب علیه السلام	۲۱۵	رعی چهارم	۵۰۰۰
۱۴	زندگانی صدیقه کبری فاطمه زهرا علیه السلام	۱۰۳	رعی سوم	۲۰۰۰
۱۵	زندگانی کریم اهل بیت امام حسن مجتبی علیه السلام	۹۵	رعی سوم	۲۶۰۰

ردیف.	نام کتاب	تعداد صفحات	اندازه	نوبت چاپ	قیمت (ریال)
۱۶	زندگانی سید الشهداء امام حسین علیہ السلام	۷۱	رقمی	چهارم	۲۰۰۰
۱۷	زندگانی زین العابدین امام سجاد علیہ السلام	۱۰۳	رقمی	سوم	۳۰۰۰
۱۸	زندگانی باقرالعلوم امام محمد باقر علیہ السلام	۹۳	رقمی	سوم	۲۶۰۰
۱۹	زندگانی ریس مذهب تشیع امام صادق علیہ السلام	۷۲	رقمی	سوم	۲۰۰۰
۲۰	زندگانی امام موسی بن جعفر علیہ السلام	۱۰۱	رقمی	سوم	۳۰۰۰
۲۱	زندگانی ثامن الائمه امام علی بن موسی علیہ السلام	۸۷	رقمی	سوم	۲۶۰۰
۲۲	زندگانی جواد الائمه امام محمد تقی علیہ السلام	۷۹	رقمی	سوم	۲۶۰۰
۲۳	زندگانی حضرت امام علی هادی علیہ السلام	۸۰	رقمی	سوم	۲۶۰۰
۲۴	زندگانی حضرت امام حسن عسکری علیہ السلام	۸۷	رقمی	سوم	۲۶۰۰
۲۵	زندگانی بقیة الله الاعظم امام مهدی (عج)	۶۳	رقمی	چهارم	۲۰۰۰

نمونه های ایشار

۲۶	حضرت ابوالفضل العباس علیہ السلام	۶۴	رقمی	چهارم	۲۲۰۰
۲۷	حضرت زینب علیہ السلام	۸۰	رقمی	چهارم	۲۲۰۰
۲۸	حضرت علی اکبر علیہ السلام	۶۴	رقمی	چهارم	۲۲۰۰
۲۹	حضرت مسلم علیہ السلام	۵۶	رقمی	چهارم	۲۲۰۰
۳۰	فرزندان امام حسن علیہ السلام در کربلا	۴۸	رقمی	چهارم	۲۰۰۰

نوبت چاپ (ریال)	قیمت نوبت چاپ	اندازه	تعداد صفحات	نام کتاب	نº.
--------------------	---------------------	--------	----------------	----------	-----

الفقه الاسلامی

۶۰۰۰	اول	رقمی	۸۸	احکام جهاد	۳۱
۵۰۰۰	اول	رقمی	۲۰۰	احکام مقدمات نماز	۳۲
۶۰۰۰	اول	رقمی	۲۵۱	احکام حجّ	۳۳
۴۰۰۰	دوم	رقمی	۱۴۴	احکام پاکیزگی و آداب آراستگی	۳۴
۴۵۰۰	دوم	رقمی	۱۸۴	آداب بیماری و احکام وفات	۳۵
۲۲۰۰	دوم	رقمی	۷۲	احکام خمس	۳۶
۷۰۰۰	دوم	رقمی	۲۸۰	احکام خانواده و آداب ازدواج	۳۷
۳۰۰۰	دوم	رقمی	۱۰۴	احکام روزه	۳۸